

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2051

மலர் - 13 இதழ் - 9 - டிசம்பர் 2021

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ். சண்முகநாதன்

தி.ரத்தினசபாபதி

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014
ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

1	கலைஞர் கருணாநிதியும் தமிழ் வழிக்கல்வியும் டாக்டர். ச.நரேந்திரன்.....	05
2	கல்வியைப் பாதுகாக்குமா கல்விக்குழுவும் பள்ளி மேலாண்மைக்குழுவும் க.பழனித்துரை.....	11
3	சதி மாதாவின் கணவனின் வைப்பாட்டி அ.கா. பெருமாள்.....	15
4	நிசதம் ஆ.கார்த்திகேயன்.....	19
5	தமிழுக்குக் கிடைத்த பெருங்கொடையே பணையடி நாவல் கண்மணி குணசேகரன்.....	21
6	சோமலையின் செட்டிநாடும் செந்தமிழும் ந.முருகேசபாண்டியன்.....	27
7	கவி கா.மு. வெழீழும் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களும் பேராசிரியர் உ. அலிபாவா.....	37
8	புனைவின் காத்திரத்தால் நிற்கும் நாவல் சுப்பிரமணி இரமேஷ்.....	41
9	கூழல் சுளுக்கிற்கு மருத்துவம்தான் என்ன சுப்பிரமணி இரமேஷ்.....	45
10	ஐவகை நிலத்தில் ஓங்கி ஒலிக்கும் நவீனபாணனின் பெருங்குரல் முனைவர் யாழ் ராகவன்.....	49
11	அ.கா. பெருமாள் பதிப்பித்த முதலியார் ஓலைகள் பா. தாமரைச்செல்வி.....	51
12	தங்கத்தைத் தேடும் சாதியார் தீ.வேமமாலினி.....	55
13	தீவிரவாதமா? பயங்கரவாதமா? உதயை மு. வீரையன்.....	59
14	தேவதாசி முறை ஒழிப்பும், சுயமரியாதை இயக்கத்தின் பங்கும்: ஓர் வரலாற்றுப் பார்வை முனைவர். ச. ஜீவானந்தம்.....	62
15	மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் மேலும் கீழும் ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்.....	68

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் என்சிபிஎச் இலக்கியக் கிளை மாநாடு

11.12.2021 அன்று நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் தலைமை அலுவலகத்தில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் மற்றும் பாவை பிரிண்டர்ஸ் & பப்ளிகேசன்ஸ் ஒருங்கிணைந்த இலக்கியக் கிளை மாநாடு நடைபெற்றது.

மாநாட்டில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தமிழ் மாநில செயற்குழு உறுப்பினர் தோழர் மு.சந்தானம் அவர்கள் கலந்துகொண்டு இன்றைய அரசியல் நிலைமை, கட்சியின் நிலைப்பாடு பற்றியும் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவன வரலாறு பற்றியும் விரிவாகப் பேசினார்.

இடதுசாரிப் பிரசுரங்கள், இலக்கிய நூல்கள், வரலாற்று நூல்கள் ஆகியவற்றை மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்றும் நமது வெளியீடுகளான ஜனசக்தி, தாமரை, சமூக விஞ்ஞானம், உங்கள் நூலகம் ஆகியவற்றின் சந்தாக்களை அதிக அளவு எண்ணிக்கையில் சேர்க்க வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

ஆரசியல் புரிதலோடு ஒவ்வொரு செயலையும் செய்யவேண்டும் என்றும் நமக்கான லட்சியங்களுக்கான நகர்தலாக நமது அனைத்து செயல்பாடுகளும் அமையவேண்டும் என்றும் எடுத்துரைத்தார். சோவியத் ரஷ்யா சிதறுண்டபோது அப்போதைய நியூ செஞ்சுரி நிறுவனத் தலைவராக இருந்த தோழர் ப.மாணிக்கம் மற்றும் ஆர்.நல்லகண்ணு உள்ளிட்ட தோழர்கள் அரும்பாடுபட்டு இந்நிறுவனத்தை நிலைகுலையாமல் காத்தனர் என்பதை நினைவுகூர்ந்தார்.

அதேபோல தற்போது கொரோனா காலத்தில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடிகளையும்

தடைகளையும் கடந்து இப்போதைய மேலாண்மை இயக்குனர் சண்முகம் சரவணன் அவர்கள் நிறுவனத்தை வளர்ச்சிப் பாதையில் கொண்டு சென்றுள்ளார். இது நிறுவனத்தின் தோழர்கள் அனைவரின் கூட்டுழைப்பால் மட்டுமே சாத்தியப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வளர்ச்சியில் பணியாளர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் பங்கு உண்டு என்றும் கூறினார்.

என்சிபிஎச் நிறுவனத்தின் புத்தக விற்பனையைப் பயன்படுத்தி அதன் வாயிலாக நமக்கான இலக்கை எட்டுவதற்கு தோழர்கள் ஒவ்வொருவரும் கூடுதலாகப் பணியாற்றவேண்டும். அதற்கு எல்லா வகையிலும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி துணை நிற்கும் என்றும் நிறுவனத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் முன்னேற்றத்திற்கான அனைத்துத் தோழர்களின் செயல்பாடுகளையும் பாராட்டிப் பேசினார்.

என்சிபிஎச் மதுரை மண்டல மேலாளர் தோழர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஒருங்கிணைந்த இலக்கியக் கிளை மாநாட்டிற்கு தலைமையேற்று வேலை அறிக்கையை வாசித்தார்.

இக்கிளை மாநாட்டில் புதிதாக நிர்வாகிகள் ஒருமனதாக தேர்வுசெய்யப்பட்டனர். அதன்படி தோழர் சண்முகம் சரவணன் அவர்கள் செயலாளராகவும், தோழர் ஆ.சிவக்குமார் அவர்கள் துணை செயலாளராகவும், தோழர் எஸ்.மணவாளன் அவர்கள் பொருளாளராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

தோழர் ஆ.சிவக்குமார் அவர்கள் நன்றி கூறிட கிளை மாநாடு இனிதே நிறைவுற்றது.

கட்டுரை

கலைஞர் கருணாநிதியும் – தமிழ் வழிக்கல்வியும்

டாக்டர் சு. நரேந்திரன்

தமிழ்நாட்டில் இந்தி எதிர்ப்பு காரணமாகக் காங்கிரஸ் ஆட்சி கவிழ்ந்து 1967இல் அண்ணா ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடன் ‘தமிழ்ப் பயிற்சி மொழிக்’ கொள்கையை ஆதரித்துப் பேசினார்.

“தமிழ் பாடமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பது” என்று சொல்வது இந்த நாட்டில்தான் தேவைப்படுகிறது. ஆங்கில நாட்டில் ஆங்கிலந்தான் பாடமொழி என்ற சொல்ல வேண்டிய தேவை ஏற்படவில்லை. எந்த நாட்டிலும் இல்லாத விந்தை இங்கேதான் இருக்கிறது. தமிழில் கற்பிக்கலாமா? என்ற கேள்வியும், முடியுமா? என்னும் எதிர்ப்பும் பார்க்கலாம் என்னும் சந்தேகமும் தமிழ்ப் பயிற்சி பெறுபவர்கள் என்ன ஆவார்? இதுவரை தமிழ்வழிக் கல்வி பெற்றவர்கள் என்ன ஆனார்கள்? என்று இந்நாட்டிலேதான் பேசப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் அந்நிய ஆட்சியில் இந்த நாடு இருந்தது. அப்போது தமிழ் நாட்டங் கொண்டவர்களைப் பார்க்க முடியாது. நாட்டங் கொண்டிருந்தவர்களும் புலவர் என்ற பட்டத்தோடு, “சரி” என்று கூறினர். இதைவிட கடுமையாக அண்ணா கூறியது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. “ஆட்சி மொழியாக அன்னைத் தமிழிருக்க வேரில் வெந்நீரை ஊற்றுவதற்குச் சமமாகும்” என்பது ஆகும்.

தமிழகத்தில் ஆட்சிமொழி தமிழ் என்ற முடிவெடுக்கப்பட்ட நிலையில் 1967 இறுதியில் இந்தியப் பாராளுமன்றத்தில் இந்திமொழி பேசுவோர்க்கு, சார்பாக மாற்றப்பட்ட நேரு உறுதிமொழியும் அதனுடன் இணைக்கப்பட்ட மொழிக் கொள்கைத் தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்பட்டதின் விளைவாக மூன்றாம் இந்தியெதிர்ப்புப் போராட்டம் தமிழக மாணவரிடையே கிளர்ந்து நாடு முழுவதும் பரவி நடைபெற்றது. ஆனால் இந்நிலையில் முதலமைச்சர் அண்ணா சென்னை, சட்டப்பேரவையில் இந்தி நீங்கிய இருமொழித் திட்டத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி-விட்டதனால் மாணவர் இந்தியெதிர்ப்பு அடங்கியது.

அண்ணா காலத்திலேதான் (1968இல்) ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தை தமிழகச் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றி ஆற்றிய தன் உரையில் “இந்தத் தமிழ்ப் பாடமொழி - பயிற்சிமொழி என்ற பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு கருத்துகள் எல்லாம் சொல்லப்பட்டன. நான் ஆங்கிலத்தைப் புறக்கணிக்கிறவன் அல்ல. ஆனால் ஆங்கிலம்தான் இருக்க வேண்டும்; தமிழ் அதற்குரிய இடத்தைப் பெறவேண்டாம் என்ற எண்ணம் கொண்டவனும் அல்ல. ஆங்கிலம் எந்தெந்தக் காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறதோ அந்தக் காரியங்களுக்கு இந்தியாவில் உள்ள மொழிகளில் எது தகுதியுள்ள மொழி என்றால், அது ‘தமிழ்’, ‘தமிழ்’ என்று சொல்லத் தயக்கப்படமாட்டேன். அவ்வளவு வளமுள்ள மொழி அது. சென்ற முறை பேசியபடி எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் பாடப்புத்தகங்கள் தயாரிப்பது ஆசிரியர்களைத் தயாராக்குவது ஆகிய இந்தக் காரியங்களில் கொஞ்சம் தயக்கம் காட்டப்பட்டு வருகிறது. என்னுடைய திருத்தத்தில் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அதையும் இணைத்திருக்கிறேன். ஐந்தாண்டு களுக்குள் தமிழகத்தின் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழைப் பாடமொழியாகவும் பயிற்சி மொழியாகவும் கொண்டு வர அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது மட்டுமல்ல. அடுத்த ஆண்டிலேயே சர்க்கார் கல்லூரிகளில் அத்தனையிலும் தமிழ் பாடமொழி ஆகும் என்பதை இன்றைய தினம் அறிவிக்க விரும்புகிறேன்” என்று 23-01-1963இல் தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவையில் மொழிப்பிரச்சினையின் மீது நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது அன்றைய முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா குறிப்பிட்டார்.

1968ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 23ஆம் நாளன்று, தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவையில் மொழிச் சிக்கல் பற்றி நிறைவேற்றிய அரசினர் தீர்மானம் தமிழர்களின் மொழியுணர்வையும் மொழிக் கொள்கையையும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

அண்ணா தந்த உறுதிமொழி 1968-1969 ஆண்டில் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. சட்டமன்றத் தீர்மானத்தை அமல்படுத்த ஓராண்டு கால அவகாசம் தேவை என்று கல்வித்துறையின் சார்பில் சொல்லப்பட்டது.

அண்ணாவின் மறைவுக்குப்பின் கலைஞர் முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்ற பின்னர் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்கும் பணி வளர்ப்பிறையாகி வந்தது. தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக எடுத்துப் படிக்கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை பெருகி வந்தது. இந்த வளர்ச்சி அரசு கல்லூரிகளின் அளவில்தான் இருந்தது. தனியார் கல்லூரிகளில் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்கும் திட்டத்திற்குப் போதிய ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. அதனால் தனியார் கல்லூரிகளை நிர்பந்திக்க அரசு முயன்றது. தமிழைப் பயிற்று மொழியாக ஏற்றுப் படிப்போருக்குச் சில சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன. பதவி வழங்குவதிலும் சலுகை காட்டப்படும் என்று சட்டமன்றத்தில் முதல்வரும், கல்வி அமைச்சரும் அறிவித்தனர்.

சட்டப்பேரவையில் ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே “தமிழை ஏற்றுப் படிக்காதவர்கள் தமிழகத்தில் வாழ முடியாத நிலை ஏற்படலாம்” என்று உணர்ச்சி வயப்பட்டுப் பேசும்போது முதலமைச்சர் கலைஞர் கூறிவிட்டார். இதனை ஆங்கில மொழியின் ஆதிக்கத்தை ஆதரிக்கும் நாளேடுகள் பெரிதுபடுத்திப் பிரசுரித்தன - (விடுதலைக்குப்பின் தமிழ் வளர்த்த வரலாறு. ம.பொ.சி. ப. 217).

பயிற்று மொழி எதுவாக இருக்கும் என்பதை மாணவர்களின் விருப்பத்திற்கு விட்டுவிட வேண்டுமென்று ஒரு கிளர்ச்சி பிறந்தது. இராஜாஜி இதற்குத் தூண்டுகோலாக இருந்தார். சிண்டிகேட் காங்கிரசின் தேசிய மாணவர் மன்றம் இந்த கிளர்ச்சிக்குப் பொறுப்பேற்றது. 1970 நவம்பர் 21, 22 தேதிகளில் மதுரை மாநகரில் சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் கட்சி மாணவர்கள் மாநாடு மிகப் பெரிய அளவில் நடத்தப்பட்டது. திமுக அரசுக்கு எதிரான உணர்ச்சியுடையவர்கள். எல்லாம் “மாணவர் மாநாடு” என்ற போர்வையில் இம்மாநாட்டில் பங்கு பெற்றனர்.

டிசம்பர் 7, 8 தேதிகளில் அனைத்துக் கல்லூரிகளிலும் மாணவர்களில் ஊர்வலம் என்ற பெயரில் ஆங்கிலமும் பயிற்சி மொழியாக நீடிக்க மாணவர்கள் சென்னையில் ஊர்வலம் நடத்தினார்கள்.

1970இல் நடைபெற்ற இப்போராட்டங்களுக்கு, டாக்டர் ர.லட்சுமணசாமி முதலியார், டாக்டர் ர.ராமசாமி முதலியார் போன்றோர்களும் தங்கள், ஆதரவைத் தெரிவித்தனர். மாணவர்கள் முதல்வர் கருணாநிதி உருவத்தைக் கொடும்பாவி கொளுத்தினர். வேலை வாய்ப்பு இவ்வாணையால் பறி போகும் எனக் கூறினர். இதே மாதிரி அண்ணா முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் டாக்டர் ர.லட்சுமணசாமி முதலியாரும், டாக்டர் ர.ராமசாமி முதலியாரும் சென்னைப்பல்கலைக் கழக நூற்றாண்டு மண்டபத்தில் 1967 நவம்பர் 4, 5 தேதிகளில் ஆங்கில பாதுகாப்பு மாநாடு நடத்தினர் என்பதையும் இச்சமயத்தில் நினைவு கூறுதல்

வேண்டும். ஏனெனில் சென்னைப்பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் தொடர்ச்சியாகத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு இடையூறாகவே செயல்பட்டிருக்கின்றனர் என்பதை இச்செயல்பாடுகளின் மூலம் அறியமுடியும்.

போராட்டத்தைக் கைவிடுங்கள் கலைஞர் வேண்டுகோள்

இந்தப் போராட்டங்களைக் கைவிடச் சொல்லி கலைஞர் விடுத்த வேண்டுகோள் வருமாறு:

“நான் எந்த மாணவர்களுக்காக இந்தியை எதிர்த்துப் பலமுறை சிறை சென்றேனோ எந்த மாணவர்களுக்காக முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ‘தமிழ் மாணவர் மன்றம்’ தொடங்கினேனோ, எந்த மாணவர்களின் பெயரால் பாளையங்கோட்டைச் சிறை வாசம் செய்தேனோ அந்த மாணவர்களின் அடுத்த வரிசையினர் என் கொடும்பாவிக்குக் கொள்ளி வைப்பதென்றால், அது மகிழ்ச்சியோடு தாங்கக் கூடிய ஒன்றுதானே. பொதுவாகவே இருக்கிற வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும், பயிற்றுமொழிப் பிரச்சினையையும் ஒன்றாக்கி முடிபோடுகிற பேச்சுக்கள் வெறும் அரசியல் லாபத்திற்காகப் பேசப்படுபவை என்பதை மாணவ நண்பர்களே புரிந்து கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார்

இந்த நிலையில் அன்றைய கல்விக் கொள்கை நிலைப்பாட்டைக் கலைஞர் அமைச்சரவையில் கல்வி அமைச்சர் மேலவையில் நிகழ்த்திய வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கதொரு தமிழ்ப் பயிற்றுமொழி ஆதரவுக்கான உரை கவனத்திற்குரியது.

இக்காலகட்டத்தில் மாநிலம் முழுவதும் போராட்டம் தொடர்வதைக் கண்டு குன்றக்குடி அடிகளார், முத்தமிழ்க்காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் போன்றவர்கள் கலைஞரிடம் தமிழ் பயிற்று மொழி ஆணையை சிறிது நிறுத்தி வைக்கக் கோரினர் என்பது வரலாறு.

இச்சமயத்தில் இந்திய அரசு மாநில அரசிடமிருந்த கல்வியைப் பொதுப்பட்டியலுக்கு மாற்றியது இந்த மாற்றம் தமிழ் மொழிக் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டிற்கும் ஊறு விளைவிப்பதாக அமைந்தது. 1972இல் முதல் வகுப்பிலிருந்து 5ஆம் வகுப்பு வரை உள்ள வகுப்புகளுக்குப் பயிற்று மொழியாக ஏழு மொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டன.

கலைஞர் மீண்டும் முதலமைச்சரான பின் 1996இல் தமிழுக்கென்று தனி அமைச்சகம் அமைத்தார். 1997- 98இல் தமிழில் பொறியியலைப் பயிற்றுவிக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டு மாணவர் சேர்க்கை பற்றி அரசு அறிவித்தது. ஆனால் அதன்பிறகு அனைத்திந்திய தொழில் நுட்பக் குழு ஒப்புதல் தரவில்லை என்று கூறி தமிழ் வழிப் பொறியியல் படிக்க முன்வந்து சேர்க்கைக்கு உள்ளாக வேண்டியவர்கள் எப்பொழுதும் போலவே ஆங்கிலத்தில் படிக்க அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர்.

ஆனாலும் 2006இல் கலைஞர் கருணாநிதி ஆட்சிக்கட்டிலில் ஏறிய பிறகு தமிழ்வழி பொறியியல் படிப்பை 2010இல் அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தின் பதினொறு கல்லூரிகளில் தொடங்கப்பட்டது.

நீதிபதி மோகன் குழு

1996இல் கலைஞர் பதவி ஏற்ற பிறகு தமிழ் அறிஞர்களின் கோரிக்கையின் படி நீதிபதி மோகன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. அக்குழு ஆரம்பக் கல்வி மற்றும் மேற்படிப்பு வரை, தமிழை எவ்வாறு பயிற்சி மொழியாக அறிமுகப்படுத்துவது? என்பது குறித்து ஆராய்ந்து கூறுவதற்காக அமைக்கப்பட்டது. இக்குழு தமிழ் அறிஞர்களோடும் பொதுமக்களோடும் விவாதித்தது. அதன் அடிப்படையில் தனது பரிந்துரைகளை அரசாங்கத்திற்கு அளித்தது. அரசாங்கம் அந்தப் பரிந்துரைகளைக் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்தது. இதில் மெட்ரிசுலேஷன் மற்றும் ஆங்கிலோ இந்தியப் பள்ளிகளின் கருத்துரைகளும் பெறப்பட்டன. இவை அனைத்தையும் மேற்கொண்டுதான் நீதிபதி மோகன் குழுவினர் மிகுந்த கவனத்தோடும் நடுநிலையோடும் தமது பரிந்துரையை அளித்தனர்.

நீதிபதி மோகன் குழுவினர் அறிக்கை

மழலையர் முதல் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை தமிழ் அல்லது தாய்மொழி பயிற்று மொழியாதல் வேண்டுமென்றும் மூன்றாம் வகுப்பு முதல் ஆங்கிலம் ஒரு மொழிப் பாடமாகக் கற்பிக்கப்படலாம் என்றும், ஆறாம் வகுப்பு முதல் அவரவர் விருப்பப்படி தமிழ் வழியிலோ, ஆங்கில வழியிலோ படிக்கலாம் என்றும் முதல்மொழியாக அனைவரும் மாநில மொழியாகத் தமிழைக் கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டுமென்றும் உயர்கல்வியை ஆங்கிலத்தில் படிக்க விரும்புவோர் படிக்கவும் இடம் தந்தும் பரிந்துரைக்கப் பெற்றது. கைவினைஞர், வேளாண் துறையினர், மருத்துவச் செவிலியர் போல் தமிழில் படிக்க வேண்டிய சூழலில் உள்ளவர்களையும் பிற்பல பயனுள்ள தொழிற் கல்விகளைத் தமிழில் படிக்க விரும்புவோர்களுக்கு வாய்ப்பு தந்தும் அவர்களுக்கு அவ்வாறு தாய்மொழி வழி உயர்கல்வி படிப்பதற்கு உரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் தமிழ் ஆட்சிமொழியாக ஐம்பதாண்டுகளாக அறிவிக்கப்பட்டு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்ட இம்மாநிலத்தில் தமிழ்வழி கற்றவர்க்கே வேலை வாய்ப்பில் முன் வாய்ப்பு நல்கவேண்டும் என்றும் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழக அரசு ஆணை

மோகன் குழுவின் அறிக்கையை முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்ட தமிழக அரசு மழலையர் பள்ளிகளில் தமிழைப் பயிற்றுமொழியாக்கும் திட்டத்தை அறிவித்தது. அரசு வெளியிட்ட ஆணை வருமாறு:

1. பயிற்சி மொழிக் கொள்கை பற்றி வெளியிடப்படும் அரசாணைகள் செல்லும் என நீதிமன்றம் கூறியுள்ளது. இதற்காகச் சட்டம் எதுவும் இயற்றப்பட வேண்டியதில்லை என அரசாங்கம் கருதுகிறது. எனவே அரசாங்கத்தில் மொழிக் கொள்கை பற்றிய உத்தரவுகள் அரசாணை மூலம் வெளியிடப்படுவது தொடரும்.
2. மெட்ரிகுலேசன் பள்ளிகள், அரசுப்பள்ளிகள், அரசு உதவி பெறும் பள்ளிகள், பெறாத பள்ளிகள் உட்பட எல்லாப் பள்ளிகளிலும் தமிழ் அல்லது தாய் மொழியே முதல் மொழியாக இருக்கும்.
3. மெட்ரிகுலேசன் மற்றும் அரசுப் பாடத்திட்டம் வழக்கில் உள்ள பள்ளிகளிலும் முதல் வகுப்பு முதல் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை தமிழ் அல்லது தாய்மொழியே பயிற்சி மொழியாக இருக்கும்.
4. தமிழ் அல்லது தாய்மொழிப் பயிற்சிக்கு மாறும் பணி மூன்றாண்டுகளில் நிறைவுபெறும். 2000 - 2001ஆம் ஆண்டு முதல் வகுப்பில் பயிற்சிமொழி ஆகும். பின்னர் அது படிப்படியாக உயர் வகுப்புகளுக்கு விரிவுபடுத்தப்படும்.
5. அனுமதி பெறாத அல்லது அங்கீகாரம் பெறாத பள்ளிகளிலோ தனிப்பட்ட முறையில் பயின்ற மாணவர்கள் 6ஆவது வகுப்பு வரை பள்ளியினால் நடத்தப்படும் நுழைவுத் தேர்வின் அடிப்படையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர்.
6. தமிழ் அல்லது தாய்மொழியே பயிற்சிமொழி என மெட்ரிகுலேசன் பள்ளி போர்டு விதிகளில் தெளிவாக்கப்படும். இத்தகைய திருத்தத்தை மெட்ரிகுலேசன் பள்ளிகளில் ஆறாவது வகுப்பிலிருந்து செயல்படுத்தத் தனியாக ஆணை பிறப்பிக்கப்படும்.

அரசாங்க உதவி பெற்ற, பெறாத, அனுமதி பெற்ற மற்றும் மெட்ரிகுலேசன் பள்ளிகள் ஆகிய எல்லாப் பள்ளிகளிலும் முதன்மை மொழி தமிழ் அல்லது தாய்மொழி எனத் தெளிவுபடுத்தப்படும்.

தனியார் பள்ளிகள் எதிர்ப்பு (மெட்ரிகுலேசன் கூட்டமைப்பு)

அரசு வெளியிட்ட ஆணையை தனியார் பள்ளிகளின் நிர்வாகிகளும் பெற்றோர்களும் எதிர்த்தனர். இந்த அரசாணை மாணவர்கள், பெற்றோர்களின் உரிமையைப் பறிப்பதாக ஆங்கிலவழிப் பள்ளி நிர்வாகிகளின் கூட்டமைப்பு உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தது. ஆங்கிலப் பள்ளிகளின் சங்கத்தின் சார்பில் அதன் செயலர் பி.டி.குமார் இந்த வழக்கில் முதல் வாதியாகச் சேர்க்கப்பட்டார். மேலும் 31 தனியார் பள்ளிகளின் நிர்வாகிகள் வழக்கில் வாதிகளாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர்.

உயர்நீதிமன்றத்தில் ஆங்கிலப் பள்ளி நிர்வாகத்தினர் சார்பில் வழக்குத் தொடரப்பட்டது.

உயர்நீதிமன்றத்தில் முறையீடு

உயர்நீதிமன்றத்தில் தமிழக அரசின் பயிற்றுமொழிக் கொள்கைக்கு ஆதரவாக அரசின் பள்ளிக் கல்வித்துறைச் செயலாளர், பள்ளிக்கல்வி இயக்குநர், தொடக்கக்கல்வி இயக்குநர் ஆகியோர் பிரதிவாதிகளாகச் சேர்க்கப்பட்டனர். தமிழ்ச்சான்றோர் பேரவையின் நிறுவனர் அருணாச்சலம், வலம்புரிஜான், வழக்கறிஞர் காந்தி, வழக்கறிஞர் அரிபரந்தாமன் ஆகியோர் தங்களையும் வழக்கின் பிரதிவாதியாகச் சேர்த்துக் கொள்ளக்கோரி மனு செய்தனர். தனியார் பள்ளிகள் சார்பில் பலரை வாதிகளாக ஏற்றுக்கொண்ட உச்சநீதிமன்றம் தமிழ்வழிக் கல்விக்கு ஆதரவாக மனு செய்தவர்களின் மனுக்களை நிராகரித்துவிட்டது.

தமிழக அரசின் சார்பில் மூத்த வழக்கறிஞர் சாந்தி பூஷன் வாதாடினார்

"அரசு வெளியிட்ட உத்தரவு முக்கியமான கொள்கை முடிவாகும். குழந்தைகள் தாய்மொழி மூலமாகத்தான் பாடங்களைத் தானாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். குழந்தைகளுக்கு எவ்விதம் கல்வி அமைய வேண்டும் என்பதை பெற்றோர் அறிந்திருந்தாலும், அவர்களைவிட கல்வியாளர்களுக்குத்தான், குழந்தைகளின் கல்வி குறித்தும் அதிகம் தெரியும். தாய் மொழியில் படிப்பதுதான் குழந்தைகளுக்கு நல்லது என்று கல்வியாளர்கள் தொடர்ந்து கூறி வருகின்றனர்." என்றார் சாந்திபூஷன்.

உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பு என்ன?

விரிவான விவாதங்களுக்குப் பின் தமிழ்வழிக் கல்வியைச் செயல்படுத்துவது குறித்து பரிந்துரைகள் வழங்க நீதிபதி மோகன் தலைமையில் தமிழக அரசு அமைத்த குழு முறையானது அல்ல என உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. இந்த வழக்கு முதலில் நீதிபதி சண்முகம் முன்னிலையிலேயே விசாரணைக்கு வந்தது. நீதிபதி சண்முகம் ஏற்கனவே பயிற்றுமொழிக்கு ஆதரவான தீர்ப்பளித்தவர் என்பதால் அவர் இந்த வழக்கை விசாரிக்கக் கூடாதென மெட்ரிகுலேசன் பள்ளி வழக்கறிஞர் யு.என்.ஆர். ராவ் வாதிட்டதைத் தொடர்ந்து நீதிபதிகள் ஏ.எஸ்.வெங்கடாசலமூர்த்தி, எஸ்.ஜெகதீசன், என்.தினகர் ஆகியோர் அடங்கிய அமர்வு நீதிமன்றமே இவ்வழக்கை விசாரித்தது. இதன்பிறகு வழக்கு தமிழக அரசின் ஆணையை இரத்துச் செய்வதில் முடிந்தது. 'தமிழக அரசின் ஆணை செல்லாது' என்பது தீர்ப்பு.

இவ்வழக்கின் தீர்ப்பின் முக்கியக் கருத்துக்கள் வருமாறு:

1. பயிற்றுமொழியாகத் தமிழைக் கட்டாயமாக்கி அரசு வெளியிட்ட உத்தரவு தெளிவாக இல்லை. முரண்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. இது அரசியல் சட்டத்தின் 14வது பிரிவுக்கு எதிராக உள்ளது.

2. ஆங்கிலத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிராத குழந்தைகள் ஆங்கிலோ இந்தியன் மற்றும் சி.பி.எஸ்.இ. பள்ளிகளில் 5ஆம் வகுப்புவரை ஆங்கில வழியில் படிக்க மாணவர்கள் மட்டும் தாய்மொழியில் படிக்க வேண்டும் என அரசு உத்தரவிட்டுள்ளது.
3. இந்த உத்தரவை வெளியிடுவதற்கு முன்பாக மெட்ரிகுலேசன் பள்ளி நிர்வாகங்களின் கருத்துக்களை அரசு கேட்கவில்லை.
4. தங்கள் குழந்தைகளுக்கு எத்தகைய கல்வியைத் தரவேண்டும் என்பதைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை பெற்றோருக்கு உள்ளது என்று மனித உரிமை குறித்த சர்வதேச மாநாடு தீர்மானம் செய்துள்ளது. இத் தீர்மானத்தில் இந்திய அரசு 1992 டிசம்பர் 11ஆம் தேதி கையெழுத்திட்டுள்ளது.
5. கல்வி பெறுவது மக்களின் அடிப்படை உரிமை. எந்த மொழியில் படிக்கவேண்டும் என்பதை முடிவு செய்யும் உரிமையும் அவர்களுக்கு உள்ளது. பயிற்றுமொழி எது? என்பதைக் குழந்தைகளின் பெற்றோர்தான் முடிவு செய்யவேண்டும். அரசு உத்தரவு இந்த அடிப்படை உரிமையைப் பறிப்பதாக உள்ளது.
6. பயிற்று மொழியைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை பறிக்கப்படுவதால் சிறுபான்மையினர்கள் உரிமையும் இந்த உத்தரவால் பாதிக்கப்படும்.

(தினமணி 21.04.2000)

நீதிபதிகள் கூறுவது இதுதான்

அரசாணையில் தமிழ் அல்லது தாய்மொழி என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அப்படியானால் தமிழைத் தவிர வேறு மொழிகளைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட குழந்தைகளுக்கு எவ்வாறு பயிற்சி அளிக்கப்படும்? அதற்கு அரசாங்கம் தனது அரசாணையில் ஏதும் வழிவகை செய்யவில்லை. தாய்மொழிக் கல்வி பற்றிய கமிஷனும் இது குறித்து ஏதும் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. எனவே மொழிவழி சிறுபான்மையினர்களுக்கு, அவர்களது நலன்களுக்கு ஊறு விளைவிக்கும் வகையில் இந்த அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிறது உயர்நீதிமன்றம்.

அரசியல் சாசனத்தின் 51 ஆவது ஷரத்து, 350ஆவது ஷரத்து மற்றும் சர்வதேச மனித உரிமை மாநாட்டு முடிவுகளின் 26(3)ஆவது பிரிவு ஆகியவற்றை உயர்நீதிமன்றம், விவாதித்து, அவற்றின் அடிப்படையில் சர்ச்சைக்குரிய அரசாணை செல்லாது என அறிவித்துள்ளது.

தமிழக அரசின் மேல்முறையீடு

தமிழ்வழிக் கல்விக்கு எதிரான சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பைத் தொடர்ந்து தீர்ப்புக்கு

எதிரான ஊர்வலங்கள், கூட்டங்களைத் தமிழ் அமைப்புகள் தமிழகமெங்கும் நடத்தின. தமிழ்வழிக் கல்விக்கு ஆதரவாக இருந்தபோதிலும் பல தமிழக அரசியல் கட்சிகள் இத்தீர்ப்பு குறித்து கருத்துச் சொல்லவில்லை என்பது ஆழ்ந்து நோக்கத்தக்கது.

உச்சநீதிமன்றத்தில் மேல் முறையீடு

தீர்ப்பை எதிர்த்து, தமிழக அரசு உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்தது. அவர்களது மனுவில் கூறப்பட்டிருந்தவை இவை: (இதழ்களின் கருத்துக்கள்)

“ஆங்கில வழிக் கல்வி பயிலும் மாணவர் சங்கம் - கர்நாடக அரசு ஆகியவைகளுக்கு இடையேயான வழக்கில் தொடக்கக் கல்வி வரை தாய்மொழியே பயிற்று மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டு கூறியுள்ளது. இந்த நிலையில் தமிழ் வழிக்கல்வி தொடர்பாகத் தமிழக அரசு பிறப்பித்த உத்தரவை ரத்து செய்ய ஐகோர்ட்டுக்கு உரிமை உள்ளதா?

மேல் முறையீட்டு வழக்கு 31.09.2000இல் விசாரணைக்கு வந்தது.

2001 வரை இருந்த தி.மு.க. அரசு மேல்முறையீடு செய்தது. இப்போது இந்த வழக்கைத் தொடர்ந்து நடத்தப்போவது அ.தி.மு.க. அரசு. 22.07.2001இல் நிலை என்ன? (தினமலர்)

அது பற்றியத் ‘தினமலர்’ செய்தியாவது:

“தமிழ்ப் பயிற்றுமொழி தொடர்பாக வழக்கு நடத்திய தி.மு.க. அரசு உச்சநீதிமன்றத்தில் தாக்கம் செய்த அப்பீல் மனு, உச்ச நீதிமன்றத்தில் நாளை விசாரணைக்கு வருகிறது. அந்த உத்தரவை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று அப்போது வலியுறுத்திய ஜெயலலிதா இப்போது தமிழக முதல்வராக இருப்பதால், இந்த அப்பீல் வழக்கில் தமிழக அரசு என்ன நிலையை எடுக்கப்போகிறது? என்ற பரபரப்பான கேள்வி எழுந்துள்ளது.

அரசு மேல்முறையீடு

சென்னை உயர்நீதிமன்றம் அளித்த இந்தத் தீர்ப்பை எதிர்த்து உச்சநீதிமன்றத்தில் கடந்த ஆண்டு ஜூலை 10ஆம் தேதி தமிழக அரசு அப்பீல் மனுவைத் தாக்கல் செய்தது. சில தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கங்களும் உச்சநீதிமன்றத்தில் மனுக்கள் தாக்கல் செய்துள்ளன. அப்பீல் மனுக்களை விசாரணைக்கு ஏற்றுக்கொண்ட உச்சநீதிமன்றம், இதற்குப் பதிலளிக்குமாறு நோட்டீஸ் அனுப்பியது. இதையடுத்து, வழக்கில் சேர்க்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் தரப்பு பதில் மனுக்களை உச்சநீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்தனர்.

இந்நிலையில், உச்சநீதிமன்றத்தில் நீதிபதிகள் ராஜேந்திரபிரசாத், தாஜு ஆகியோர் அடங்கிய ‘டிவிஷன் பெஞ்ச்’ முன்பு, இந்த அப்பீல் மனுக்கள்

நாளை மீண்டும் விசாரணைக்கு வருகிறது. தமிழகத்தில் ஆட்சி மாறியுள்ள நிலையில், இந்த அப்பீல் வழக்கை தமிழக அரசு எப்படி அணுகப்போகிறது? என்ற கேள்வி எழுந்துள்ளது.

ஏனென்றால், கடந்த தி.மு.க. அரசு பிறப்பித்த தமிழ் பயிற்று மொழி தொடர்பான உத்தரவை ரத்து செய்யக்கோரி ஆங்கிலப் பள்ளிகள் சார்பில் வாதாடியவர் சீனியர் வக்கீல் என்.ஆர்.சந்திரன். இவர் இப்போது தமிழக அரசின் அட்வகேட் - ஜெனரலாக உள்ளார்.

இதேபோல், ஆங்கிலப் பள்ளிகள் சார்பில் ஆஜரான சீனியர் வக்கீல் முத்துக்குமாரசாமி, இப்போது தமிழக அரசின் கூடுதல் அட்வகேட் - ஜெனரலாக உள்ளார்.

கடந்த தி.மு.க. அரசு பிறப்பித்த தமிழ் வழிக்கல்வி உத்தரவை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று வலியுறுத்திய ஜெயலலிதா, இப்போது தமிழக முதல்வராக உள்ளார்.

ஏப்ரல், 2002இல் இந்த வழக்கு மீண்டும் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இப்போது தமிழக அரசு தன் கொள்கை முடிவைத் தெரிவித்திருக்கவேண்டும். ஆனால் அப்படி ஏதும் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

விசாரணையின்போது நடந்தவற்றை 'தினமணி' (4.04.2002) இதழ், அப்போது தமிழக அரசு வழக்கறிஞர், 'இப்பிரச்சினையை நீதிமன்றத்தின் முடிவுக்கே விட்டுவிடுகிறோம்' என்று தெரிவித்தார்.

'அவ்வாறு சொல்ல முடியாது. மேல் முறையீட்டு மனுவை அரசு திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறதா, இல்லையா?' என்று நீதிபதிகள் கேட்டனர்.

'திரும்பப் பெறவில்லை' என்று அரசு வழக்கறிஞர் கூறினார்.

'சிறுபான்மையினர் கல்வி நிறுவனங்கள் தொடர்பாக 11 நீதிபதிகள் கொண்ட முழு பெஞ்ச் விசாரணை நடத்துகிறது. அந்த விசாரணை முடியும் வரை இந்த வழக்கு ஒத்திவைக்கப்படுகிறது' என்று நீதிபதிகள் அறிவித்தனர்."

அரசு சரியாக வாதாடவில்லை - தமிழண்ணல்

இதன் தொடர்பான கருத்தினைத் தமிழறிஞர் முனைவர் தமிழண்ணல் வாயிலாகப் பார்ப்போம்.

உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்குப்பிறகு, கண்துடைப்புப் போல உச்சநீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்து, திறம்பட வழக்காடாமல் விட்டுவிட்டது. இதுபோன்ற ஒரு வழக்கில் கர்நாடக அரசு உச்சநீதிமன்றத்தில் வழக்காடி வென்றது.

இன்றைய அரசு நீங்களே தீர்ப்பு கூறுங்கள் நாங்கள் வழக்காடவில்லை என்று தாய்மொழியை அந்தரத்தில் தொங்கவிட்டுவிட்டது. இந்நிலையில் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள் 'உங்கள் வழக்கைத்

திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்' என அறிவுரை கூறியுள்ளனராம்.

பாரதம் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை பேணும் நாடு. பல தேசியமொழி, சமய இனங்களின் கூட்டமைப்புள்ள துணைக் கண்டம் இது. ஒரு தேசிய இனத்தையோ, மொழியையோ சமயத்தையோ, சமமாகப் பாவித்து சமநிலை தந்து, அரவணைத்து, இணைந்து போவதே இந்திய ஒருமைப்பாட்டைக் காக்கும். இவற்றுக்கு வெறி என்று பெயர் கூட்டி அழிக்க நினைப்பது தவறு. ஒரு தேசிய இனத்தையோ, மொழியையோ, சமயத்தையோ அழுத்தவும், அழிக்கவும் நினைப்பவர்களே பிரிவினை வாதிகள் அதாவது பிரிவினைவாதத்திற்கு வித்திடுபவர்கள்.

இத்தீய சக்திகள் பிறரை அடிமைப்படுத்த முயன்று கொண்டே அழுத்தப்படுபவர்கள் வலி தாங்காமல், எகிறி எழும் பொழுதெல்லாம் மேலும் மேலும் அழிக்கவே முயல்வது. அரவணைக்காமல் அழுத்திவிடலாம் என ஒரு குடியாட்சி நாட்டில் கடுமை காட்டுவது இந்திய இறையாண்மையைச் சிதைக்கும், ஒருமைப்பாட்டை அழிக்கும். இவர்களே பாரதத்தின் பகைவர். முடியாட்சிக் காலத்தில் எல்லாம் எதிர்ப்பை முறியடித்து தமிழும் குடியாட்சி காலத்தில் குடிமுழுகிப் போகும் என எதிர்பார்ப்பது அப்பட்டமான தவறு என்பதே ஆகும்.

உச்சநீதிமன்ற வழக்கில் வ.அய்.சுப்பிரமணியம் தன்னையும் வழக்கில் இணைத்துக் கொண்டார்.

இந்த நிலையில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக மேனாள் துணைவேந்தர் திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள 'அனைத்துலக திராவிட மொழியியற் பள்ளி'யின் (International School of Dravidian Linguistics) மதிப்புறு இயக்குநருமாகிய முனைவர் வ.அய்.சுப்பிரமணியன் அவர்கள் இந்த வழக்கில் தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டுமாறு ஏற்பாடு செய்தார். திரு.கே.பி.எஸ். இராசன் என்பவர் இவரது வழக்கறிஞர் ஆவார்.

இவ்வழக்கு தற்போது நிலுவையில் உள்ளது. இக்காலகட்டத்தில் முதல்வர் மு.க.ஸ்டாலின் அரசு தமிழில் நூறு பாடநூல்களை எழுத ரூபாய் இரண்டு கோடி ஒதுக்கியுள்ளது. வேளாண்மைக் கல்லூரியில் தமிழில் ஒரு வகுப்பில் வேளாண்மைக் கல்வி, அரசுத் துறைகள் பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் பணியிடங்களுக்கான தேர்வுகளில் தமிழ்ப் பாடம் கட்டாயம் என பல தமிழ் வளர்ச்சி, தமிழ் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை அறிவித்துள்ளது. இவைகள் அனைத்தும் தமிழ் மக்களுக்குப் பெரு மகிழ்ச்சியை அளித்துவரும் நிலையில் கலைஞரால் உச்சநீதிமன்றத்தில் தமிழ்ப்பயிற்சி மொழிக்கான நிலுவையில் உள்ள மேல்முறையீட்டு வழக்கையும் வென்று தரவேண்டும் என்பது தமிழ் மக்களின் விழைவு ஆகும்.

கல்வியைப் பாதுகாக்குமா கல்விக்குழுவும் பள்ளி மேலாண்மைக்குழுவும்

க.பழனித்துரை

தமிழ்நாடு பள்ளிக் கல்வித்துறையால் செயல்படுத்தப்படும் ஒரு திட்டம் 'இல்லம் தேடிக் கல்வி'. இதன் திட்ட இயக்குனர் மாநில அளவில் நடக்கும் பள்ளி மேலாண்மைக்குழு செயல்பாட்டுக்கான பயிற்சியாளர்கள் கருத்தரங்கில் பங்கேற்று பொதுப் பள்ளிகளில் சமூகப் பங்கேற்பை உறுதி செய்வதைப் பற்றி கருத்துரையாற்றுங்கள் எனக் கேட்டுக் கொண்டார். நல்ல வாய்ப்பு விட்டு விடக் கூடாது என்று, அன்று எனக்கு வேறு ஒரு வேலை இருந்தும், அதனைத் தள்ளி வைத்துவிட்டு நவம்பர் 19ஆம் தேதி முசிறிக்குப் பக்கத்தில் அமைந்திருக்கும் கொங்கு நாடு பொறியியற் கல்லூரிக்குச் சென்று சேர்ந்தேன். அங்கு பொதுப்பள்ளி பாதுகாப்புக்கும், குழந்தைகள் நலனுக்கும் செயல்பட்டு வரும் களச் செயல்பாட்டாளர்களைச் சந்திக்கும் ஓர் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவர்களுடன் சற்றுநேரம் உரையாடியதில் நம் பொதுப்பள்ளிக் குழந்தைகள் எந்தச் சூழலில் வளர்க்கப்படுகிறார்கள் என்பதை யூகிக்க முடிந்தது.

ஒரு சிறிய அறிமுகத்துடன் அந்த நிகழ்வு தொடங்கியது. அந்த நிகழ்வில் என்னுடைய உரை முதலாவதாக திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பு 'பொதுப்பள்ளிக்கூடச் செயல்பாடுகளில் சமூகப் பங்களிப்பு'. இந்த இல்லம் தேடிக் கல்வி என்ற திட்டம் எப்போது வெற்றிபெறும்

என்றால் இதனைச் சமூகம் பிடித்துக் கொண்டு தன் பங்கினை முழுமையாக புரிதலுடன் ஆற்றினால் மட்டுமேதான். இதனைப் புரிந்த காரணத்தினால் பங்கேற்பு ஜனநாயகம் பற்றி 25 ஆண்டு காலமாக பொதுவெளியில் விவாதித்துக் கொண்டேயிருக்கும் என்னை அழைத்தார்கள். இதற்கு ஒரு சமூகத்திரட்டு தேவைப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல ஏழை எளிய மக்களின் மேம்பாட்டை உறுதி செய்ய பங்களிப்பு என்பது அத்தியாவசியமாகிறது. சமூகப் பங்களிப்பு என்பதனைப் பற்றிய புரிதலை மக்களிடம் ஏற்படுத்தி விட்டால், மிகப்பெரிய சமூக மாற்றம் ஏற்பட்டுவிடும். அது ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்வது இன்று அதிகாரத்தைச் சுவைப்பவர்கள். இன்றைக்கு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்த புதிய உள்ளாட்சி அமைப்புக்களை பங்கேற்பு ஜனநாயகமாகச் செயல்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் அதனை வடிவமைத்தவர்கள் தலைவர் கையில் அதிகாரத்தைக் கொடுக்காமல் கிராமசபையில் அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, கிராமசபை எடுக்கின்ற முடிவுகளை நடைமுறைப்படுத்தும் அதிகாரத்தை கிராம ஊராட்சி மன்றத்திற்குத் தந்துள்ளனர். அது மட்டுமல்ல அந்த நிர்வாகத்தையும் அந்த ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்ல, அந்த அவையைத் தாண்டி ஐந்து நிலைக் குழுக்களை உருவாக்கி ஒரு கூட்டுத் தலைமையில் மக்கள் செயல்பாடாகக் கொண்டு வர வடிவமைத்தனர் நம் ஊரக உள்ளாட்சியை.

இன்றைய ஊராட்சி என்பது தலைவரை மையப்படுத்தியது அல்ல மக்களை மையப்படுத்தியது. மக்களை மையப்படுத்தி வடிவமைத்ததற்குக் காரணம், ஒரு பங்கேற்பு ஜனநாயகத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று எண்ணிய காரணத்தால். பங்கேற்பு ஜனநாயகம்தான் ஏழை எளிய மக்களைப் பாதுகாக்கும் அரண். பிரதிதித்துவ ஜனநாயகம் என்பது இன்று உலகில் பெரும்பாலான நாடுகளில் நடைபெற்று வருபவைதான். இன்று உலகம் முழுவதும் இந்த மக்களாட்சி தேக்க நிலையை அடைந்திருக்கிறது. காரணம் பெரும்பாலான நாடுகளில் இந்த மக்களாட்சி முறையை கைக்கொள்ளத் தேவையான புரிதலும், ஆற்றலும், தெளிவும் சாதாரண குடிமக்களிடம் வளர்த்தெடுக்கப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல பொதுமக்கள் அரசாங்கத்தை கண்காணிக்கவும் தவறி விட்டார்கள், இந்த மக்களாட்சியை பங்கேற்பு மக்களாட்சியாக மாற்றி விட்டால் மக்களுக்குப் பக்கத்தில் அரசு செயல்படும். அரசின் மேல் மக்களுக்கு உள்ள பயம் போய்விடும். அரசு என்ன செய்கின்றது என்பதை கவனிக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். ஆனால் நம் போன்ற நாடுகளில் ஒரு போராட்டத்திற்குப் பின்தான் இது செயல்படும். ஏனென்றால் நம் சமூகம் ஏதாவது ஒரு வகையில் ஆதிக்க மனோபாவத்தில் செயல்பட்டு வருகின்ற காரணத்தால். ஆதிக்க

மனோபாவம் செயல்படும் இடத்தில் பங்கேற்பு ஜனநாயகம் என்பது பல்வேறு தடைகளைத் தாண்ட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அதன் முழுப் பயனைப் பெறமுடியும்.

நாம் ஒன்றை நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும் இந்த இடத்தில். விவாத ஜனநாயகத்தை முன்னெடுத்த சாக்ரடீசுக்கு கிடைத்த பரிசு மரண தண்டனை. கேள்வி கேள் என்றதுதான் அவர் செய்த மாபெரும் தவறு. அதேபோல்தான் பங்கேற்பு ஜனநாயகத்தை கருத்தியலில் முன்னெடுக்கத்தக்கதாகவே ரூசோ என்ற சிந்தனையாளனை தூக்கிவிடப்பட வேண்டும் என்றனர் அன்றைய ஆட்சியாளர்கள். இந்த விவாத ஜனநாயகமும் பங்கேற்பு ஜனநாயகமும் அதிகாரத்தில் இருப்போரை அசைத்து ஆட்டி கீழே தள்ளும் தன்மை கொண்டது. ஆகையால்தான் சட்டம் என்ன சொன்னாலும், அதிகாரத்தை வைத்திருப்போர் தங்கள் போடுகின்ற மற்றும் வடிவமைக்கின்ற தந்திரத் திட்டத்தின் மூலம் அந்த அமைப்புக்களை வலுவிழக்கச் செய்து விடுகின்றனர். அரசியல் சாசனத்திலிருந்து, ஏழைகளை, ஒடுக்கப்பட்டவர்களை, விளிம்புநிலை மக்களை, சிறுபான்மையினரைக் காக்க இயற்றப்பட்ட 200க்கும் மேற்பட்ட சட்டங்கள், புதிய உள்ளாட்சி அரசாங்கத்திற்கான அரசியல் சாசன திருத்தச் சட்டங்கள், மேம்பாட்டு உரிமைகளுக்கான சட்டங்கள் என, ஏழை எளிய மக்களின் ஆயுதமாக உருவாக்கப்பட்டு அவைகள் துருப்பிடித்த வண்ணம் இருக்கின்றன. காரணம் இவைகள் அனைத்தும் யாருக்காக உருவாக்கப்பட்டதோ அவர்களுடைய கண்ணில் படாமலும், அவர்களுக்கு இவை பற்றிய புரிதலும் பார்வையும் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்கின்றனர் அதிகாரத்திலிருப்போர் அல்லது அதிகாரத்தைச் சுவைப்போர். எனவே இந்த அதிகாரப் பரவலை, ஒரு மக்கள் இயக்கமாக எடுத்துச் சென்று எங்கெல்லாம் இதற்கு எதிர்மறைக் கட்டமைப்புகள் உள்ளனவோ அவைகள் அனைத்தும் மாற்றப்பட வேண்டும்.

அடுத்த ஒரு புரிதல் அனைவருக்கும் வேண்டும். நம் அரசியல் தளத்தில் எது விவாதமாக்கப்படுகின்றது என்றால் மக்களுக்கு அரசு தரும் பயன்கள் மட்டுமே. அரசு செய்ய வேண்டிய சேவைகளை முறையுடன் செய்ய வேண்டும். அதே நேரத்தில் அரசின் பயன்கள் தொடர் விவாதத்தில் வைத்திருக்கும்போது, பொதுமக்களின் சிந்தனை பயன்களை நோக்கியதாக இருக்குமேயன்றி, அரசியல் சாசனம் தந்திருக்கின்ற உரிமைகளைப் பெறுவது பற்றிய விவாதம் இருக்காது. இந்த உரிமைகள் சார்ந்து செயல்பட வேண்டும் என்றால் பொதுமக்கள் குடிமக்களாக பொறுப்புடன், கட்டுப்பாடுடன், செயல்படும் நிலைக்கு மன ஓட்டத்தில் தயார் செய்திடல் வேண்டும். அது ஒரு

சுதந்திரப் போராட்ட மக்கள் இயக்கச் செயல்பாடு என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சூழல் மாற அமைச்சர்களிடம் மனுக் கொடுத்து நடைபெறுவது அல்ல. இது நீண்ட நெடிய மக்கள் போராட்டத்திற்குப்பின் நடைபெறும் நிகழ்வாகும். இதனை யார் நிகழ்த்த வேண்டும் என்றால் பொது நிறுவனங்களால் பயன் பெரும் குடும்பங்கள் இதைச் செய்தாக வேண்டும். இது கேரளத்தில் நடைபெறுகிறது. ஏன் இங்கு நடைபெறவில்லை. பொதுப்பள்ளி இன்று யாருக்கானதாக இருக்கிறது. ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் யாருக்கானதாக இருக்கிறது, ஏழைகளுக்கானது. இவைகளை ஏழைகளாகிய நாம்தான் சரி செய்ய வேண்டும். அதற்கான இடம் எங்கே இருக்கிறது என்றால், அது பஞ்சாயத்துக்களில் இயங்கும் நிலைக் குழுக்களில். அத்துடன் கிராம சபையில் பங்கேற்பதன் மூலம் இதனைச் செய்திட முடியும்.

எனவே நம் குழந்தைகளுக்கு நல்ல கல்வி கிடைத்து அவர்கள் வாழ்வில் மேம்பட வேண்டுமென்றால் முதலில் அரசுப் பள்ளிக்கூடங்கள் மேம்படுத்தப்பட வேண்டும். அதற்கு கல்விக்குழுவும், பள்ளி மேலாண்மைக் குழுவும் செயல்பட்டாக வேண்டும். இதைப் பற்றிய விவாதத்தை கிராம சபையில் உருவாக்க வேண்டும். அதேபோல் ஏழை வளர் இளம் பெண்கள் ரத்த சோகை பாதிக்காமல் இருந்தால் மட்டுமே ஏழைகள் வீட்டில் வளமான, நலமான குழந்தைகள் பெற்றெடுக்க முடியும். அப்படி அந்த வளர் இளம் பெண்களை பாதுகாக்கவில்லை என்றால் திருமணத்திற்குப் பின் நலிந்த குழந்தையைத்தான் அவர்கள் பெற்றுத் தருவார்கள். அந்தக் குழந்தைகள் தொடர்ந்து ஊட்டச்சத்து இன்றி நலிவுறும். எனவே அந்தக் குழந்தைகளின் ஆரோக்கியம் மட்டுமல்ல எதிர்கால வாழ்வே பிரகாசமாக இல்லாமல் போய்விடும் என்ற புரிதலை கிராமசபையில் ஏழைகளுக்கு உருவாக்க வேண்டும்.

எனவே இன்று இந்த இல்லம் தேடி கல்வித் திட்டத்தில் மக்களை இணைப்பதற்கான வழிமுறை கிராமசபையில் பொது மக்களுக்கு குறிப்பாக ஏழைகளுக்கு விழிப்புணர்வையும், தன்னார்வர்களிடத்தில் உணர்வையும் உருவாக்கி, கிராமத்தில் உள்ள நிலைக்குழுக்கள் அனைத்தையும் உருவாக்கப் பணித்து கிராமப் பஞ்சாயத்தை ஒரு மேம்பாட்டுக்கான மக்கள் இயக்கமாக மாற்றினால் மட்டுமே இவைகள் அனைத்தும் சாத்தியப்படும். இன்று தமிழக அரசு எல்லாக் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களிலும் இந்த நிலைக்குழுக்களை உருவாக்க ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. அந்தக் குழுக்களை உருவாக்குவதுடன் அவைகளை செயல்பட வைக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல இந்தத் திட்டத்தை

மக்கள் கையில் திணிக்க வேண்டுமெனில் கிராமப் பஞ்சாயத்தில் உள்ள மூன்று குழுக்களில் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்கள் உறுப்பினராக சேர்ந்து அந்தக் குழுக்களை துடிப்புமிக்கதாக இயக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல அந்தக் கிராமப் பஞ்சாயத்துக் குழுக்களில் இன்னும் பல துணைக் குழுக்களை உருவாக்கிக் கொண்டு செயல்படலாம். இந்தத் திட்டத்திற்காக மட்டுமல்ல ஒட்டு மொத்த கிராம வளர்ச்சிக்குச் செயல்பட முடியும். அதில் கல்வி மேம்பாடு என்பது ஒரு அம்சம். இந்தச் செயல்பாடுகளுக்கு நமது பல்கலைக் கழகங்கள், நமது கல்லூரிகள் பஞ்சாயத்துக்களுடன் இணைந்து இந்தத் திட்டச் செயல்பாடுகளுக்கு உதவிட முடியும். அதற்கு அவர்களுக்குக் கிடைத்த உன்னத பாரத அபியான் 2.0 என்ற திட்டத்தினை பயன்படுத்தி கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களில் உருவாக்க வேண்டிய பள்ளி மேலாண்மைக் குழுவை உருவாக்கி அதை செயல்பட வைக்க வேண்டும். இதற்கு நாம் ஒரு புரிதலை பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கும், தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனப் பிரதிநிதிகளுக்கும் ஏற்படுத்தி, அந்தக் குழுவில் உறுப்பினராக எப்படிச் செயல்படுவது என்பதை புரிய வைக்க வேண்டும்.

கிராம சபையை வலுவாக்குவதற்கு செயல்படுவதும், கிராமப் பஞ்சாயத்தில் உள்ள நிலைக்குழுக்களை உருவாக்கி செயல்பட வைப்பதும் ஒரு செய்தியை நமக்குத் தருகிறது. கிராமப் பஞ்சாயத்தைப் பற்றிய விசாலமான புரிதல் வந்துவிட்டால் பஞ்சாயத்தை தலைவர் தன் கைக்குள் பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை வைத்திருக்க மாட்டார். சட்டமும், அரசு ஆணைகளும் என்ன கூறுகின்றதோ அதன்படி நிலைக் குழுக்களை உருவாக்கி, அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து தொடர்ந்து செயல்பட தலைவர் முனைந்து செயல்பட வேண்டும். சற்று ஒரு படி மேலே சென்று கிராமசபையில் முதலில் மக்களுக்கு இதன் வலிமை என்ன, இதன் மூலம் என்னவெல்லாம் கிராமத்திற்கு

நாம் சேவை செய்திடலாம் என்ற விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி, கிராமசபையை சடங்காக ஆக்காமல் உயிரோட்டமுள்ள மக்கள் சபையாக மாற்றினால் கிராமம் சிறிது சிறிதாக மக்கள் கைக்கு வந்துவிடும்.

அந்தச் செயல்பாடுகள் வந்து விட்டால் மக்களும் பள்ளிக்கூடம் எங்களது என்பார்கள், சாலை எங்களுடையது என்பார்கள், சத்துணவுக் கூடம் எங்களுடையது என்பார்கள், விளையாட்டுத் திடல் எங்களுடையது என்பார்கள். இதுபோல் அனைத்து சொத்துக்களையும் எங்கள் ஊர் சொத்து என்று கூறுவது மட்டுமல்ல, எப்படிக்கோவிலைப் பாதுகாக்கின்றார்களோ அப்படிப் பாதுகாப்பார்கள். அது மட்டுமல்ல எல்லாப் பொதுச் சொத்துக்களையும் தங்கள் சொத்துக்கள்போல் பாதுகாக்க ஆரம்பிப்பது மட்டுமல்ல, பாதுகாத்துப் பயன்படுத்த ஆரம்பிப்பார்கள். அப்படிப் பயன்படுத்த ஆரம்பிக்கும்போது புதிய அணுகுமுறைகளை உருவாக்கி சட்டம் எதிர்பார்க்காத விளைவுகளையெல்லாம் கொண்டு வந்துவிடுவார்கள்.

ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்தில் சிறப்பாகச் செயல்பட்டதற்காக அந்தப் பஞ்சாயத்திற்கு ஊக்கத்தொகையாக ஒரு குறிப்பிட்ட நிதியைத் தந்து அதை எதற்குச் செலவிடப் போகிறீர்கள் என்று நிதியைத் தந்த நிறுவனம் கேட்டது, அதற்குப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் சமுதாயக் கூடத்திற்குப் பக்கத்தில் கழிப்பறைகள் கட்ட வேண்டும் என்றார். ஏன் என்று கேட்டனர், அப்படிக்கட்டிவிட்டால், இந்த சமுதாயக் கூடத்தை ஏழை எளிய மக்களின் குடும்ப சூப நிகழ்வுகளை அங்கு நடத்த அனுமதித்து அதன் மூலம் பஞ்சாயத்துக்கு வருமானம் ஈட்டிவிடுவேன் என்றார். அதேபோல் அந்த நிறுவனம் தந்த நிதியைப் பயன்படுத்தி கழிப்பறைகளைக் கட்டி, திருமணங்கள், மற்றும் எல்லா சூப நிகழ்ச்சிகளையும் நடத்திக் கொள்ளுங்கள் என்று மக்களை அனுமதித்து அதற்கான கட்டணத்தையும் கிராமசபை ஒப்புதல் மூலம் நிர்ணயித்து விட்டார். அத்துடன் அவர் நிற்கவில்லை, ஒரு பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் அந்தக் கிராமத்திற்கு வந்தபோது அவர்களை அந்த சமுதாயக் கூடத்தில் தங்க வைத்து அந்த மாணவர்கள் காலையிலும் மாலையிலும் சரீர்தானம் செய்து உடல் உழைப்பின் மேன்மையை புரிந்து கொள்வதற்கு செயல்படுவார்கள். அதைப் பயன்படுத்தி ஊரில் உள்ள இளைஞர்களைத் திரட்டி அந்தப் பஞ்சாயத்திற்குச் சொந்தமாகக் கிடந்த நிலங்களை சுத்தப்படுத்தி தென்னங்கன்றையும், தேக்கு மரக் கன்றுகளையும் நட்டு வளர்க்க ஆரம்பித்தார். ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு தென்னை மரம் காய்க்க ஆரம்பித்த பின் குத்தகைக்கு விட்டு பஞ்சாயத்துக்கு வருமானம் சேர்த்தார்.

கல்லூரி மாணவர்கள் தங்கள் கிராமத்திற்கு வரும்போதெல்லாம் அவர்களை தங்கள் கிராமத்தின் மேம்பாட்டுக்கு எப்படியெல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் திட்டம் போடுவார். மாணவர்கள் அந்தக் கிராமத்திற்கு வருவதற்கு முன்பே அந்த பல்கலைக் கழகத் துறைக்கு அவர் சென்று அந்தக் கிராமத்தில் மாணவர்கள் என்னென்ன பணிகளை மாணவர்களின் கற்றலுக்காகச் செய்ய முடியும் என்று கூறுவார். அப்படி கல்லூரிக்கு பயிற்சிக் கூடமாகவே அந்த கிராமத்தை மாற்றி விட்டார். இரண்டு முறை தலைவராக இருந்து பல்வேறு விருதுகளை அந்தப் பஞ்சாயத்துக்குப் பெற்றுத் தந்தார்.

இந்த வாய்ப்பு எனக்கு மக்கள் அளித்தது, எனவே மக்களுக்காக உழைப்பதுதான் சுதர்மம். நான் ஏழையாக இருக்கலாம் அது ஒன்றும் குற்றமில்லை. ஏழையாக வாழ்வது ஒன்றும் அவமானமில்லை. ஆனால் என் ஏழ்மையை விரட்ட இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி பொதுப் பொதுப்பணிகளில் காசு பார்ப்போமேயானால் அதைவிட ஒரு கொடிய செயல் இருக்க முடியாது என்று கூறி ஒரு குட்டிக் காமராசராக அந்தத் தலைவர் மக்களிடம் அன்பைப் பெற்றார். எனவே கிராமத்தை என்று மக்களிடம் கொண்டு வந்து நமது கிராமமாக ஆக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறோமா அன்றுதான் கிராமங்கள் விடுதலை அடையும். இல்லை என்றால் பொதுமக்கள் அரசுத் துறைகளின் பயன்களைப் பெற்றிடும் பயனாளிப் பட்டாளங்கள் வாழுமிடமாகத்தான் கிராமங்கள் இருக்கும். இங்குதான் ஒரு கேள்விக்கு விடை தேட வேண்டும். கிராமங்களை உரிமைகள் பெற்ற மதிக்கத்தக்க வாழ்க்கையை வாழ்ந்திடும் குடிமக்கள் வாழும் இடமாக மாற்றப்போகிறோமா அல்லது பயனாளிப் பட்டாளம் வாடும் இடமாக வைத்துக்கொள்ளப் போகிறோமா என்பதை நாம் முடிவு செய்ய வேண்டும். இதைத்தான் கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவரும் உபதலைவரும், வார்டு உறுப்பினர்களும் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

கிராமம் நமதே என்றால் கிராமப் பஞ்சாயத்து மக்கள் பஞ்சாயத்தாக மாற வேண்டும். மக்கள் பஞ்சாயத்தாக மாற கிராமசபையை வலுவாக்க வேண்டும், கிராமப் பஞ்சாயத்தில் உருவாக்க வேண்டிய நிலைக் குழுக்களை உருவாக்க வேண்டும். இந்த அமைப்புக்களை உயிர்ப்பித்து செயல்பட வைக்க வேண்டும். வலுப்பெற்ற கிராமசபையும், வலுப்பெற்ற நிலைக்குழுக்களும், பெருங்கூட்டமாக கூடும் கிராமசபையும்தான் பஞ்சாயத்துக்களை மக்கள் நிறுவனமாக மாற்றும். இந்த அணுகுமுறைதான் இன்று நமக்குத் தேவைப்படும் ஒன்றாகும். இந்த நிலை வரும்போது கல்வி மட்டுமல்ல அனைத்து அமைப்புகளும் முறையுடன் பணி செய்து மக்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும்.

சதி மாதாவின கணவனின் வைப்பாட்டி

அ.கா. பெருமாள்

மஞ்சம் போத்தியும் காளியும் சசிந்திரம் கோவிலுக்குத் திருவிழா பார்க்கப் போனதை நாகேந்திர பிள்ளை விஸ்தாரமாகச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். எதைப் பேசினாலும் முருகலிங்கத் தம்புராளைப் பார்த்துப் பேசவேண்டும் என்பது நாகேந்திர பிள்ளைக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரியும்.

இங்கு மற்றவர்கள் என்று 'சொல்லப்பட்டவர்கள் பரதேசியா பிள்ளை. கோவிந்தன் ஆசாரி' பொன்னையா என ஏழெட்டு முதியவர்களை அவர்கள் எல்லோருமே 85 - 90ஆண்டுகளைத் தாண்டியவர்கள். ஒன்று ரெண்டு பேர்களுக்கு நூற்றாண்டு விழாகாண இன்னும் நாலைந்து வருடங்கள்தாம் பாக்கி,

நாகேந்திர பிள்ளை - காளியின் மாற்பையும் பின்புறத்தையும் வருணிப்பதிலேயே நேரத்தை நீட்டுவது கோவிந்தன் ஆசாரிக்குப் பிடிக்கவில்லை. - இடையிலேயே கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்தார்.

காளி பறக்கைக் கோவில் 5ஆம் நாள் திருவிழாவில் வாகனத்துக்கு முன்னே சதுராடி வந்ததை அந்தக் கூட்டத்தில் பலரும் பார்த்திருக்கிறார்கள், காளியின் மேல் அவர்களுக்கு அபரிமிதமான ஆசை இருந்தாலும் கட்டுப்பாடாக இருந்ததற்கு யோக்கியதை மட்டும் காரணமல்ல,

பறக்கை மதுகுதனர் கோவிலில் காளி சதுராடிய காட்சியைப் பார்த்த நாகேந்திரபிள்ளை 11 கவர்கள் உள்ள தீவட்டியைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த தடியன்களிலிருந்து மூத்த பிள்ளைகள் வரை எல்லோரும் காளியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த காட்சியை வருணித்தார். அவரது வயதைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் இது 1910-15ஆம் ஆண்டுகளில் நடந்திருக்கலாம் என்று ஊகித்தேன்.

பறக்கை கீழ்த்தெரு திருவாவடுதுறை மடத்தின் முன் மண்டபத்தில் நடந்த அரட்டையரங்கக்

கூட்டத்தில் நான் ஒருவனே 18 வயது இளைஞன். நான் அந்தக் காலத்தில் மடமே தஞ்சமென்று கிடந்த காலம். அந்த முதியவர்கள் எல்லோருமே பேசிப்பேசி அலுத்து சமகாலத்தை வெறுத்துக் கொள்ளுவதுடன் பேச்சு முடியும். இது அறுபதுகளின் பாதியில் நடந்தது.

அபிதானமேரு சதுர்வேதி மங்கலம் என்னும் பெயரைத் தாங்கிய அந்த ஊரில் உள்ள கோவில் 1100 ஆண்டுகள் பழமையுடையது. அங்கு 9ஆம் நூற்றாண்டு வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு உண்டு. இக்கோவிலில் ஏழு தேவதாசிக் குடிகள் 1930 வரை பணிபுரிந்திருக்கின்றனர். 15ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டு இவர்கள் கோவில் முதல் பிரகாரத்தில் நடத்திய கூத்து பற்றிக் கூறும்.

1925இல் கூட சசிந்திரம் சிவன் கோவிலில் நடந்த சாரங்கதரன் நாடகத்தில் நடக்க பறக்கை ஊர் தேவதாசியான காளி போயிருக்கிறார். சம்பந்தர் சமணர்களைக் கழுவேற்றிய கதை 30களின் இறுதியில் கூட நடந்திருக்கிறது. இதில் நடக்க கோவில் பணியிலிருந்து நிறைவு பெற்ற தேவதாசிகள் சென்றிருக்கின்றனர். காளிக்கு அந்தக் கதைகளின் பல பாடல்கள் மனப்பாடலாம்.

பறக்கைக் கோவிலில் கடைசியாகப் பணியாற்றிய சின்னக்குட்டி அவளது தோழியான காளியைப் பற்றி 80களில் சொன்ன தகவல்களுடன் நாகேந்திர பிள்ளை சொன்ன விஷயங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன். தேவதாசி முறை பற்றிய சரியான தகவல்கள் வரவில்லையோ என்று தோன்றுகிறது.

தாழக்குடி பெரியகுளம் அருகே உள்ள ஒரு சதிக் கல்லை படம் எடுக்கச் சென்றபோது சதி குறித்து சில செய்திகள் கிடைத்தன. பழைய தென்திருவிதாங்கூர் குறித்த வரலாற்றில் கிடைக்காத செய்திகள் அவை. நான் சேகரித்த செய்திகளில் 'சதி' பற்றிய நியாயங்களும் இருந்தன. சதி நடந்த முறைகள் செயல்பாடுகள் எல்லாம் ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டவையும் அல்ல.

தாழக்குடி நம்பிகுளத்தின் அருகே ஓங்கி வளர்ந்திருந்த பழமையான புளியமரத்தின் அடியில் சதிக்கல் இருந்தது; சதிக்கல்லுக்குரிய எல்லா அடையாளங்களும் அதில் இருந்தன. நான் அந்தக் கல்லை கன்னியாகுமரி அருங்காட்சியகத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு செல்ல முயற்சித்தபோது ஊரில் சிலர் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். இப்போது அந்தக் கல்லைக் காணவில்லை.

இந்த சதிக்கல் தொடர்பாக பத்மநாபபிள்ளை என்பவர் 1944இல் தான் எழுதிய நூலில் சில செய்திகளைக் குறிப்பிடுகிறார். அதற்குச் சற்று அதிகமான செய்திகளை நான் சேகரித்தேன். தாழக்குடி ஊரில் தெற்கு பள்ளத் தெருவில் படிக்கல் வீட்டில்

சைவவேளாள சாதியில் குலசேகரப் பெருமாள் என்பவர் இருந்தார். அவரது மனைவி மாணிக்கரசி.

ஒருமுறை குலசேகரப் பெருமாள் ஏதோ காரணத்தால் இறந்துவிட்டார். அவரது மனைவியால் அதைத் தாங்க முடியவில்லை. நான் கணவருடன் உடன்கட்டை ஏறப்போகிறேன் என்றாளாம். உறவினர்கள் அதற்கு அனுமதி வாங்க அழகிய பாண்டியபுரம் பெரியவீட்டு முதலியாரிடம் கேட்டார்கள். அவர் அதற்கு இசைந்தார். அப்போது அவர் நாஞ்சில் நாட்டின் நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருந்தார்.

மாணிக்கரசி மேலாடையில் நெருப்பை ஏந்திக்கொண்டு சுடுகாட்டுக்குப் போனாளாம். கணவனின் சிதையின் மேல் தானாய் குதித்தாளாம். இந்தச் செய்திகளை மிகைப்படுத்தலுடன் சிலர் சொன்னார்கள்.

அழகிய பாண்டிய முதலியாரின் நாஞ்சில் நாட்டு நிர்வாகப் பொறுப்பு பறிக்கப்பட்டது 1810இல். எனவே சதி நிகழ்ச்சி அதற்கு முன் நடந்திருக்கலாம். இந்த சதிக்கல் மட்டுமல்ல 8க்கு மேல் சதிக்கற்கள் தென் திருவிதாங்கூரில் இருப்பதை என் நண்பர் செல்வதரன் அடையாளம் கண்டார். ஆனால் அவை பற்றிய செய்திகள் பெரிய அளவில் கிடைக்கவில்லை.

பறக்கைக் கோவிலில் தேவதாசியாக இருந்து ஓய்வு பெற்றபின் திருநெல்வேலி மாவட்டம் தேவர்குளத்தில் மகளுடன் வாழ்ந்த கின்னக்குட்டியை 80களின் ஆரம்பத்தில் நான் சந்தித்தபோது காளியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். காளி இறக்கும்போது 97 வயது. சின்னக்குட்டியை விட 10 வயது மூத்தவள் காளி.

எப்போதும் தன்னைத் தாழக்குடி தேவதாசியாகவே அடையாளப் படுத்திக் கொள்ளுவாளாம் காளி. தாழக்குடி ஜெயந்தீஸ்வரர் கோவில் திருக்கல்யாணத்திற்கு விரும்பியே ஆடப்போவாளாம். பறக்கை ஊர் காளி ஆடவருகிறாள் என்றால் அதற்குத் தனி மரியாதைதான்.

காளியின் பூட்டி ஒருத்தி தாழக்குடியில் இருந்தாள். அவள் 18ஆம் நூற்றாண்டு இறுதியில் தேவதாசியாக இருந்தவள். பேரழகியாம். முறைப்படி சங்கீதம் படித்தவள்; நாட்டியம் முறையாகக் கற்றவள். திருவிதாங்கூரின் தலைநகரான பத்மநாபபுரத்தில் நவராத்திரி விழாவிற்கு ஆடப்போனால் சுமக்க முடியாத பணத்துடன் வருவாளாம்.

இப்போதும் தாழக்குடி கோவில் திருக்கல் யாணத்தில் நடக்கும் அன்னதானம் அந்தக் காளியின் நிபந்தம்தான். அப்போதைய அரசர் ஒருவரின் தம்பிக்கு வைப்பாட்டியாக இருந்தவள்; அந்தத் தம்பி

விருப்பப்பட்டபோது இரணியல் அரண்மனைக்குச் சாரட் வண்டியில் போய் வருவாளாம்.

தாழக்குடியில் ஜயந்தீஸ்வரர் கோவிலில் 9 குடித் தேவதாசிகள் பணி செய்தார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலோர் வேளாள நிலச் சுவாந்தார்களின் வைப்பாட்டிகளாக இருந்தார்கள். பறக்கைக் காளியின் அம்மாவும் தாழக்குடியில் மிராசுதாருக்கு வைப்பாட்டியாக இருந்திருக்கிறாள். அவர் சைவ வேளாளர்; அவரது மனைவிதான் சதியானாள் என்று சின்னக்குட்டி 80களில் சொன்ன கதையை ஜீரணிக்க முடியவில்லை.

பழைய தென்திருவிதாங்கூரில் வாழ்ந்த தேவதாசிகள் பெரும்பாலும் நாஞ்சில் நாட்டு நிலச்சுவாந்தார்கள், வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் (அப்போது வருவாய்த்துறையும் அறநிலையத்துறையும் ஒன்று) ஆகியோருக்கு வைப்பாட்டிகளாக இருந்தனர். வைப்பாட்டி என்பது நிரந்தரம் அல்ல; சில காரணங்களால் மாறுவதுண்டு.

கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளையின் மருமக்கள்வழி மான்மியம் நூலில் கருடாத்திரை படலத்தில் ஒரு உரையாடல். காரணவன் மருமகனிடம்

“அடே

செப்பில் கிடந்த திருக்குப்பூ அன்று
எப்படி இறங்கி இரண்டாம் - குடியாள்
கொண்டையில் சென்று குடியேறியது.

என்று கேட்டார். திருக்குப்பூ என்பது பெண்களின் தலையணி. இரண்டாம் குடி என்பது தேவதாசி குடும்பத்தைக் குறிக்கும் குறியீடு. இந்தக் காரணவரின் நாலாம் மனைவியைக் கவிமணி

மஞ்சள் பூச்சும் மயக்குப் பேச்சும்
சாந்துப் பொட்டும் தாசிகள் மெட்டும்
கோல உடையும் குலுக்கு நடையும்

என்றெல்லாம் வருணித்துக் கொண்டே போகிறார். காரணவர் இறந்ததும்

நாலாம் மனைவி நாடகக்காரி
விடுமுறி போட்டு விலகி விட்டாள்

என்கிறது நூல்.

விடுமுறி என்பது விவாகரத்து, இந்த நாலாம் மனைவி தேவதாசி மரபினள். 1930க்கு முன் இவர்கள் விதவையாவது என்று வழக்கமில்லை. மருமக்கள் வழி மான்மியம் 1916இல் எழுதப்பட்டது. அதற்கு முன்பே நடந்ததாகக் கற்பனை செய்யப்பட்டது. ஒருவகையில் அன்றைய தேவதாசிகளின் நிலை இது.

சின்னக்குட்டி என்பதுகளில் காளி சொன்னதாக என்னிடம் சொன்ன முக்கியமான சில செய்திளை பேராசிரியர் கே.கே.பிள்ளை கூட

பதிவு செய்யவில்லை. கோவில் நிபந்தங்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பில் தேவதாசிகள் இருந்தனர்; கோவில் பணிகளுக்கு தேவதாசிகள் வீடு, நிலங்களை மான்யமாகப் பெற்றிருக்கின்றனர்.

தேவதாசிகள் மான்ய வீடுகளில் குடியிருந்தனர். மான்ய விளைச்சல் - நிலங்களை அவர்கள் பயிரிடவில்லை. தேவதாசிகளின் வீட்டு ஆண்கள் விவசாயிகள் அல்லர். அவர்களுக்கு வேளாண் தொழில்நுட்பமும் தெரியாது. அவர்கள் கோவிலில் பணியாளர்களாகவும், முறையான் பிள்ளை என்ற குற்றேவல் பணிகளிலும் இருந்தனர்.

தேவதாசிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மான்ய நிலங்களை சிறு நில உரிமையாளர்களும், பெரும் பணக்காரர்களும் பயிரிட்டனர். இவர்களில் சிலர் தேவதாசிகளை வைப்பாட்டிகளாகவும் வைத்திருந்தனர். மிராசுதாரர்கள் வைப்பாட்டிகளை மாற்றியபோது மான்ய நிலத்துக்குப் பிரச்சினை வந்தது.

திருவிதாங்கூரில் மன்றோ கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி பிரதிநிதியாக இருந்தபோது - கோவில்கள் அரசுடைமையாயின. அப்போது - மான்ய நிலங்களைப் பயிரிட்டவர்களுக்குப் பெரிய சிக்கல்கள் வரவில்லை. ஆனால் பாதித்தவர்கள் தேவதாசிகளே. திருப்பணிக் களவுமாலை என்ற கதைப்பாடலில் 19ஆம் நூற்றாண்டு தேவதாசிகளின் நிலை வெளிப்படையாகவே பேசப்படுகிறது.

பறக்கை ஏழாங்குடி முடுக்கில் குடியிருந்த காளியின் வீட்டின் மேற்குப் பகுதியில் தெற்கு பார்த்த சுவரில் யட்சியின் தாவரச் சாய ஓவியம் இருந்ததை அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் பார்த்திருக்கிறேன். ஓடு வேயப்பட்ட அந்தச் சிறு அறையில் சுவரில் குடியிருந்த சுவரோவிய யட்சி கொடுரமாயிருந்தாள்.

நின்ற கோலம். வட்டக் கண்கள். நீண்ட நாக்கு. ஒரு கையில் குடுமியுடன் கூடிய தலை; அதிலிருந்து ரத்தம் சொட்டுகிறது. மறு கையில் கொடுவாள். விரிந்த தலை. காதுகளில் வேதாளக் குண்டலம். திறமையில்லாத ஓவியன் வரைந்தது, என்றாலும் பயம் வரும் தோற்றம்.

இந்த யட்சியின் கதையை அறுபதுகளில் நான் மோலாட்டமாகக் கேட்டாலும் முழுவதுமாக அறிந்தது தேவர் குளத்தில் சின்னக்குட்டியைச் சந்தித்துப்பேசிய போதுதான். நான் கேட்ட பல கேள்விகளில் இந்த யட்சியும் அடங்கும்.

இந்த யட்சி காளியின் அம்மா வழிப் பாட்டியுடன் தொடர்புடையவள். பெரும்பாலும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இந்த யட்சி வழிபாடு வந்திருக்கலாம். இக்காலத்தில் திருநெல்வேலி மதுரை போன்ற இடங்களிலிருந்து தென்திருவிதாங்கூரில்

குடியேற்றம் நடந்திருக்கிறது. அந்தக் குடியேற்றம் தொடர்பான கதை.

“..... லேசான மழை தூறிக்கொண்டிருந்தது. அமாவாசைக்கு இரண்டு நாள் தான். ஊர் மூத்தபிள்ளை வலிகொலி அம்மன் கோவில் வழி வந்து கொண்டிருந்தார். ஐப்பசி மழையால் பெரியகுளம் நிரம்பி வழிந்தது. ஊருக்குச் செல்ல கல்பாலம் உண்டு; இரண்டு மூன்று பேர்தான் நடக்கலாம். அவர் கோமணத்தை குறுக்கிக் கட்டியபோதுதான் குளத்தின் கரையில் இரண்டு கழுதைகளைப் பார்த்தார். கூடவே ஆணும் பெண்ணுமாக மூன்று நான்கு பேர்.

மூத்த பிள்ளை நின்று பார்த்தார். வெளியூர்க்காரர்கள். தங்குவதற்கு வலிகொலியம்மன் கோவிலைப் பார்க்கிறார்கள் என்று புரிந்தது. அவர்களின் அருகே சென்றார். கறுத்த அழுக்கடைந்த சிறுமி கழுதையின் அருகே நின்றாள். மூத்த பிள்ளையே அவர்களிடம் “இரவு தாமசத்துக்குத் தானே என்னுடன் வாருங்கள்” என்றார்.

அவர்களில் ஒருவர் “ஐயா நாங்கள் சூரமங்கலத்துக்காரர்கள். ஊரில் பாளையக்காரரைப் பகைத்து விட்டோம். இன்று இரவு தங்கிவிட்டு நாளை பத்மநாபபுரம் போய் விடுவோம்” என்றார்.

மூத்த பிள்ளை “ம் வாருங்கள் பின்னே” என்றார்; கழுதைகள் முன்செல்ல மற்றவர்கள் பின்னே வந்தனர். மூத்த பிள்ளை முதலில் அவர்களைத் தன் வீட்டிற்குப் பின்னே பத்தயப்புரையில் தங்க வைக்க திட்டம்; ஆனால் நடக்கும் போதே மனம் மாறியது; தன் வைப்பாட்டியின் வீட்டிற்கே அழைத்துச் சென்றார்.

அடுத்த நாள் கழுதையின் மேல் இருந்த பொதியின் மீது சந்தேகம் வந்தது; வைப்பாட்டி அதைக் கண்டுபிடித்து விட்டாள். அவர்களிடம் தங்கக் கட்டிகள் இருப்பது தெரிந்தது. அந்தக் கறுத்த சிறுமி உண்மை வடிவத்தையும் பார்த்துவிட்டாள். அவள் பேரழகியாய் இருந்தாள்.

அந்தக் காலத்தில் வெளியூர் பயணத்தின் போது அழகான சிறுமிகளை அழைத்துச் செல்லும்போது அவளது உருவத்தை மாற்றும்படி சில காரியங்கள் செய்வார்கள். அவளது தலைமுடியில் சாம்பலையும் சில பச்சிலை மூலிகையும் தேய்த்து செம்பட்டை நிறத்தில் ஆக்குவர். உடம்பில் கரியைத் தேய்த்து அழுக்கு ஆமை அணிவித்து அடிமை வேலைக்காரியைப் போல் ஆக்குவார்கள். இது ஒரு பாதுகாப்பு.

சூரமங்கலச் சிறுமியும் அப்படித்தான் வந்திருந்தாள். இதை மூத்த பிள்ளையின் வைப்பாட்டி கண்டுபிடித்து விட்டாள். அதோடு கழுதையின் பொதியில் கொஞ்சம் தங்கக்கட்டிகள் இருப்பதும் தெரிந்தது. மூத்த பிள்ளைக்கு சூசகமாகத் தெரிவித்தாள். அவர் இந்தப் பயணிகளை நல்ல நோக்கத்தில்தான் கொண்டு வந்தார். தங்கக் கட்டிகளின் ஆசை கண்ணை மறித்தது.

இரண்டு நாட்கள் அவர்கள் வைப்பாட்டியின் வீட்டில் இருக்கும்படியான சூழ்நிலையை உண்டாக்கினார். சிறுமியின் குடும்பத்து ஆண்களையும், ஒரு பெண்ணையும் ஏதோ காரணம் சொல்லி அப்புறப்படுத்தி வலிகொலி அம்மன் கோவில் குளத்தில் மூழ்கடித்தார். வைப்பாட்டி, சிறுமியை தன்வசம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் நினைத்தாள். அவள் பங்குக்கு தங்கக் கட்டியை எடுத்துக்கொண்டாள்.

சிறுமிக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விஷயம் புரிந்தது. மூத்த பிள்ளையின் சதி தெரிந்தது. வைப்பாட்டியின் வீட்டு வைக்கோல் படைப்பில் நெருப்பை வைத்து அதில் சாடிவிட்டாள். அதன் பிறகு யட்சியாகி ஆதாளி செய்ய ஆரம்பித்தாள். வைப்பாட்டி தாழக்குடிக்குக் குடிபெயர்ந்து விட்டாள். அவள் மகள் கோவிலுக்கு நிபந்தம் கொடுத்தாள். கல்வெட்டு சான்று உண்டு. இப்போதும் திருக்கல்யாண விழாவில் அன்னதானம் நடக்கிறது.

சிறுமி யட்சிக்கு வழிபாடு நடத்தினர். உயிர்பலி கொடுத்தனர். யட்சி அடங்கி விட்டாள்;

இந்தக் கதையைச் சொல்லிவிட்டு சின்னக்குட்டி “அந்தக் குடும்பத்தில் வந்தவள்தான் நீ பார்த்த காளி” என்றாள்.

புத்தகங்கள் அச்சிட அற்புகத் தீர்வு குறைந்த செலவு அதிகபட்ச தரம்

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டீமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டீமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாள்கள், அச்சு மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

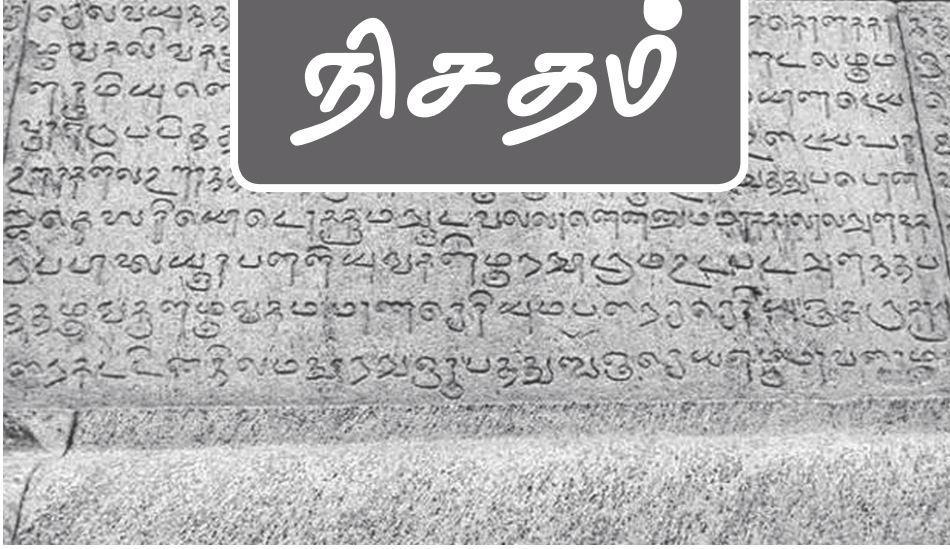
**REAL IMPACT
SOLUTIONS, CHENNAI**

தொடர்பு கொள்ள

98412 93503

நிசதம்

ஆ.கார்த்திகேயன்

நிசதம் என்றொரு வடசொல் சோழர் காலக் கல்வெட்டுகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இச்சொல்லுக்கு 'நாள் ஒன்றுக்கு' என்றும் 'தவறாமல் ஒவ்வொரு நாளும்' என்றும் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது.

இதற்கு நிசதி, நிசதிப்படி என்று வேறு வடிவங்களும் அதே பொருளில் கையாளப்படுகின்றன. கோயில் பணியாளர்களுக்கு ஊதியம் கொடுத்த விவரங்களைப் கல்வெட்டுகளில் பதிவு செய்கையில் இச்சொல் திரும்பத் திரும்ப வருவதைக் காணமுடிகிறது. சில எடுத்துக்காட்டாக:

- 1) விறகிடுவான் ஒருவனுக்கு நிசதம் நெல்லு குறுணி, புடவை முதல் ஒரு காசு.
- 2) சாலை துகுத்து, மெழுகி பண்டி அட்டுவான் : நிசதம் நெல்லு இரு நாழி.
- 3) திருப்பதியம் விண்ணப்பம் செய்வார் இருவர்: புடவை முதல் உட்பட நிசதம் நெல்லு பதக்கு நாநாழி. (நடனகாசிநாதன், 2009; பக் -49)
- 4) 'சாவாமுவா பெராடு இருநூற்றி எழுபது இவ்வாட்டால் நிசதி மூழக்கு நெய்கொண்டு' (முதலாம் பராந்தக சோழன் கல்வெட்டு)

இச்சொல் 'நியதம்' என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லிலிருந்து வந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் நியத என்ற சொல்லுக்கு 'ஒவ்வொரு நாளும் தவறாமல்' என்றோ 'நாள் ஒன்றுக்கு' என்றோ பொருள் இல்லை. நியதம் என்ற சொல்லுக்கு 'அடக்கம்' என்றும் 'எப்பொழுதும்' என்றும் தமிழ் அகராதியில் பொருள் தரப்பட்டுள்ளது. நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தத்தில் இப்படி ஒரு வரி வருகிறது. "நியதமும் அத்தாணிச் சேவகமும்" (நாலா.திருப்பல்-8) இங்கு 'நியதம்' (வைணவ) விரதம் போன்ற அனுஷ்டானங்களையே குறிக்கிறது. எப்பொழுதும் என்ற பொருளை உணர்த்தவில்லை. பாடல் முழுவதையும் கவனித்தால் இது புரியும். நியதமும் என்பது ஒரு பெயர்த்தொடர். அத்தாணி சேவகமும்

என்பது வேறொரு பெயர்த்தொடர். நியதம், அத்தாணி சேவகம் என்ற தொடருக்குப் அடையாக (adverb of time) வரவில்லை. சமஸ்கிருத அகராதியில் நியத என்ற சொல்லுக்குப் பல்வேறு பொருள்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

குறித்த அளவு, நிரந்தரமாக, ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, போன்று பல பொருண்மைகள். 'நாள் ஒன்றுக்கு' என்ற நேரப் பொருண்மை அவற்றுள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

வடமொழி, தமிழ்ச் சொற்களில் சகரம் யகரமாவதை பழங்காலத்திலும் இடைக்காலத்திலும் காணமுடிகிறது.

தேசம். > தேயம்

நேசம் > நேயம்

வசனம் > வயனம்

பசலை > பயலை

வசப்படு > வயப்படு

வசந்த மாலை > வயந்தமாலை

அரசன் > அரையன்

'புள்ளும் சிலம்பின காண் புள்ளரையன் (புள்+அரையன்) கோயில்' என்பது திருப்பாவை வரிகள். குறிப்பாக வடசொற்களில் இம்மாற்றத்தை அதிகம் காணமுடிகிறது.

இந்த ஒலி மாற்ற விதிப்படி நியதமானது நிசதமாக மாற்றம் அடைந்திருக்காது.

மேலும் கல்வெட்டுக்களில் நேரப் பொருண்மையைக் குறிக்கும் 'திங்கள் ஒன்றுக்கு', 'ஆட்டாண்டு தோறும்' போன்ற தொடர்கள் வருகின்றன. நாள் என்ற நேரக் கிளவிக்கு நிசதம் வந்தது. எனவே நிசதம் என்ற சொல்லுக்கு நியதம் என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லை மூலமாகக் கொள்ள முடியாது. மாறாக 'அனுதிவச' (anudivasa) என்ற சமஸ்கிருதச் சொல் நிசதத்திற்கு மூலமாகலாம். அனுதிவசம் மொழிமுதல் அகரம் கெட்டு, னுதிவசம் என்றாகி பின்னர் 'நிசதம்' என்று பயன்பாட்டுக்கு வந்திருக்கலாம். இது ஒரு தற்செயலான வளர்ச்சி ஆகலாம்.

மொழிமுதல் உயிர் கெடுதல் எப்போதாவது நடைபெறுதல் உண்டு. ஆகாயம் என்ற வடசொல் தமிழில் காயம் என்று பதிவாகியுள்ளது. அரிஷ்டநேமி என்ற சொல் ரிட்டநேமி என்று மொழிமுதல் அகரம் கெட்டு பிராகிருதத்தில் வருகிறது. ஆரண்ய (காடு) என்ற சமஸ்கிருதச் சொல் பிராகிருத மொழியில் 'ரண்ண' என்று மாறுகிறது. அவ்வாறே அனுதிவசம் என்பது 'னுதிவசம்' என்றும் பின்னர் நிசதம் என்றும் மாறியது என்று கொள்ளலாம். நியதம் என்பது மூலம் இல்லை. அனுதிவசம் என்பதே நிசதத்திற்கு மூலம்.

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு பேண்டுகோள்!

டிசம்பர் மாதத்துடன் முடிவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

7582	4247	4385	912
6170	6173	7768	877
4469	7909	7760	879
6176	960	2884	

தனி இதழ் ₹ 30.00,

ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00.

ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தாத் தொகையை

New Century Reader's Sangam
Central Bank of India
Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

தமிழுக்குக் கிடைத்த பெருங்கொடையே பனையடி நாவல்

கண்மணி குணசேகரன்

எழுத்தாக்கம் ஜி.சரவணன்

27-11-21 அன்று சென்னை அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகத்தில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனப் பதிப்பாக்கத்தில் செல்வம் ஐஏஎஸ் அவர்கள் எழுதிய பனையடி நாவல் வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது.

இதில் கலந்துகொண்ட எழுத்தாளர் கண்மணி குணசேகரன் உரை

நான் இருபத்தஞ்சு வருஷம் இலக்கியத்துல குப்பை கொட்டிக்கிட்டிருக்கேன். எனக்குப் பின்னாடி இந்த நடுநாட்டுப்பகுதியை இந்த எழுத்தை யாராவது எழுதுங்கப்பா அப்படின்னு யாரிட்டயாவது கிரயம் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டுப் போவோம்ன்னு எவ்வளவோ தொலை தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். ஒருத்தரும் தென்படவேயில்லை. சமீபத்தில் இவர் ஒருத்தர் மட்டும்தான் தென்பட்டிருக்கார்.

தான் பிறந்த மண்ணையும் மக்களையும் மொழியையும் பதியவைக்கவேண்டும் என்று ஒரு ஐஏஎஸ் அதிகாரி எழுதியிருக்கிறார். சிலபேர் தாங்கள் பிறந்த ஊரின் மேன்மைகளை மட்டும் சொல்வார்கள். கீழ்மைகளைச் சொல்லமாட்டார்கள். இவரது புத்தகத்தில் அய்யப்பநாயக்கன் பேட்டை என்ற இவரது ஊர் மக்கள் பெரும்பாலும் விவசாயத்தை பிரதானமாக

செய்துகொண்டு சாராயம் காய்ச்சிக்கொண்டே இருக்கிற ஊர். காடுவெட்டிக்குப் பக்கத்தில் அந்த ஊர். இதையெல்லாம் சொல்வதற்கு ஒரு மனம் வேண்டும். இதற்குப் பெயர்தான் கருத்து சுதந்திரம். மக்கள் என்ன அசலாக இருக்கிறார்களோ அதைச் சொல்லணும். பிறகு ஒரு போலீஸ் அதிகாரி வந்து மக்களையெல்லாம் திருத்தி அதற்குப் பிறகு அந்த ஊர் மேலெழுந்து வந்திருக்கிறது. அந்த சித்திரங்களெல்லாம் இந்த நாவலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

நாவலின் முதல் பகுதியில் அவரது கிராமம் அவரது வாழ்வு சூழல். அதிலிருந்து ஒரு பையன் ஐஏஎஸ் ஆகிறான். அந்த ஐஏஎஸ் என்னென்ன சிக்கலை எதிர்கொள்கிறான்? என்பதையெல்லாம் அழகாகத் தெளிவாக எழுதிச் செல்கிறார். இது தன்வரலாற்றுப் புதினம் என்று சொல்வது. அதாவது தன்னுடைய வாழ்க்கையை நாவலாகச் சொல்வது. ஆக இது ஒரு அருமையான நாவல்.

இந்த நூலை அனைவரும் அவசியம் படிக்கவேண்டும். நல்ல இலக்கியம் படித்தவர்கள் எப்போதும் தவறு செய்யமாட்டார்கள். மறித் தவறு செய்தால் திருத்திக்கொள்வார்கள். இதனை வாங்கி நீங்கள் படித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏதேனும் ஒரு சூழலில் இதனை நீங்கள் இதன் ஒரு பக்கத்தை படிக்க நேர்ந்தால் உன்னதத்தை நீங்கள் உணருவீர்கள். பிறகு அதிலிருந்து நீங்கள் வெளியே வரவேமுடியாது. இது தமிழின் மிக முக்கியமான நூல்.

இவர் முதல் நூலில் தெளிவாக அழகாக எழுதியிருக்கிறார். எந்த குறைப்பாடும் கிடையாது. நீங்கள் ஐஏஎஸ் படிக்க விரும்பினால்கூட அதில் உள்ள தொழில்நுட்பங்களை இப்புத்தகத்தில் எழுதியுள்ளார். சிறப்பான எழுத்து. மிக நல்ல புத்தகம். தமிழுக்குக் கிடைத்த பெருங்கொடை. புனைவிலக்கியத்தில் நல்ல சுற்று வருவதற்கான கூறுகளோடும் வாய்ப்புகளோடும் இருக்கிறார். நீங்களெல்லாம் அவரை வழிநடத்தவேண்டும்.

தமிழக நீதித்துறைச் செயலாளரான முருகானந்தம் ஐஏஎஸ் அவர்களின் தலைமையுரை

ஐ ஏ எ ஸ் ப ணி யி லி ரு ந்து கொண்டே இந்த புத்தகத்தை நண்பர் செல்வம் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார். ஏனென்றால் ஐஏஎஸ் பணியிலிருப்பவர்கள் புத்தகங்கள் படிப்பதே மிகவும் கஷ்டம். பெரும்பாலான ஐஏஎஸ் அதிகாரிகள் பணியில் சேர்ந்த பிறகு கோப்புகளை மட்டும்தான் படிப்பார்கள். அதைப்போல எழுதுவதும் கோப்புகளை எழுதுவது மட்டும்தான் செய்வார்கள். ஆனால் செல்வம் அவர்கள் பணிச்சுமைகளுக்கிடையே பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள் எழுதிக்கொண்டு வந்தார். இப்போது அவரது முதல் நாவலை எழுதியிருக்கிறார். அது

உண்மையிலேயே பாராட்டுக்குரியது. இந்த நாவலை ஒரு வாரமாகப் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். இந்த நாவலின் தளம் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தைக் களமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஒரு மானாவாரி வேளாண்மையை நம்பி-யிருக்கிற ஒரு கிராமத்தை மிக அழகாக இதில் படம் பிடித்துக் காட்டியிருக்கிறார். அந்த கிராமத்தில் எந்த மாதிரி மொழி வழக்கத்திலிருக்கிறதோ அப்படியே எழுதியிருக்கிறார். அங்குள்ள இயற்கை சூழல், ஏழை விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகள், கவலைகளையெல்லாம் மிக அழகாக எழுதியுள்ளார்.

இந்தக் கதை தமிழ் சமுதாய வரலாற்றையும் அது கண்ட ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் அழகாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. தமிழர்களின் கலாச்சாரம் மிகப் பழமையானதும் தொன்மையானது என்பதும் நம் அனைவருக்கும் தெரியும். வாணிபம், கலை, மொழி அனைத்திலுமே நாம் சிறந்து விளங்கியிருக்கிறோம். பிற்காலச் சோழர்கள் காலத்தில்தான் அதாவது ராஜேந்திர சோழன் காலத்தில்தான் இது மிகமிக உச்சத்தை அடைந்ததெனச் சொல்லலாம், கிட்டத்தட்ட 36 நாடுகளில் தெற்காசியாவில் உள்ள அனைத்திலுமே புலிக்கொடியை நாட்டியவன் ராஜேந்திர சோழன். அப்படியானதொரு மிகப்பெரும் மாமன்னனின் தலைநகரம் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தை மையமாக வைத்து எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் எப்படி ஒரு உச்சத்தை தமிழ்ச்சமூகம் அடைந்திருந்ததோ அதன் பின்னர் கிட்டத்தட்ட 800 ஆண்டுகள் அடிமையினமாக இருந்திருக்கிறது.

ஆனால் 20ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழகம் ஒரு மறுமலர்ச்சிக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. சமூகநீதிக்காக வந்த பல்வேறு இயக்கங்கள். அண்ணல் அம்பேத்கர், தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா, பெருந்தலைவர் காமராஜர், முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் இதுபோன்ற தலைவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட பல்வேறு திட்டங்கள் வாயிலாக அனைத்து தரப்பு மக்களுக்கும் குறிப்பாக ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சமமான வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டன. அப்படியான வாய்ப்புகளின் வாயிலாகத்தான் இந்தக் கதையில் வரும் தமிழ் என்ற இளைஞன் இப்படியொரு உயர்ந்த நிலையை அடைகிறான்.

ஆகவே இது தமிழ் என்ற ஒரு குறிப்பிட்ட இளைஞனின் கதையல்ல. இது ஒரு தலைமுறையின் கதை என்று கூறலாம். ஆயிரமாயிரம் இளைஞர்கள் இதுபோன்று தடைகளையெல்லாம் மீறி தங்கள் முயற்சியால் வளர்ந்து இன்று மிகச்சிறப்பான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதைத்தான் செல்வம் அவர்கள் மிக அழகாக படம் பிடித்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

இந்நாவலில் நான் கவனித்தவொன்று முக்கியமானது. ஆடிப்பட்டத்தின்போது பொன்னேர் திருவிழா என்று கொண்டாட்டத்தோடு உழவு செய்கிறார்கள். 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன் புத்தரின் வாழ்க்கையில் அவர் சிறுவனாக இருக்கிறபோது இதேபோன்றதொரு பொன்னேர் நிகழ்ச்சி நடக்கிறது. அதில் அவரது தந்தையார் பொன்னேர் உழுகிறார். அவர் மன்னராக இருப்பதால் ஊர்மக்கள் அனைவருமே அதனை ஒரு திருவிழாவாகக் கொண்டாடுகின்றார்கள். அப்போது புத்தர் ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்து ஆழ்ந்த தியானத்திற்குச் சென்றுவிடுகின்றார்.

ஆகவே இதுபோன்றதொரு நிகழ்வு அரியலூர், பெரம்பலூர் போன்ற மாவட்டங்களில் இன்னும் இருக்கிறது என்பது எனக்கு மிகமிக ஆச்சரியமாக இருந்தது. இது இந்தியாவில் இருக்கும் கலாச்சாரம், தெற்காசியாவில் இருக்கும் கலாச்சாரத்திற்கெல்லாம் அடிப்படை நம் தமிழர் கலாச்சாரம் என்பதனைக் காட்டுகிறது.

செல்வத்தைப் பொருத்தவரை பணியில் மிகச் சிறப்பாக பணியாற்றக்கூடியவர். மிக வேகமாகவும் ஆர்வத்துடனும் ஈடுபாட்டுடனும் பணியாற்றக்கூடியவர். அப்படியொரு உயர்ந்த இடத்தை அவர் அடைந்திருந்தாலும் தனது மண்ணை மறக்காதவர். தனது இனத்தை, மொழியை அவர் மறக்கவில்லை. அவர் என்றுமே தமிழையும் தமிழர் பண்பாட்டையும் தமிழ்நாட்டையும் நேசிக்கக்கூடியவர். அதன் வெளிப்பாடான பனையடி என்ற புத்தகத்தை ஒவ்வொரு இளைஞரும் படிக்கவேண்டும். அவரைப்போல் வெற்றிபெறவேண்டும். அவர் தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைத்த மாபெரும் அரிய செல்வம்.

ஓய்வு பெற்ற ஐஏஎஸ் அதிகாரி பூரணலிங்கம் அவர்களின் உரை

மிக எளிய அழகிய தமிழில் இந்த நாவல் எழுதப்பட்டுள்ளது. இயற்கையைப் பற்றிய அவரது வருணனை எனக்கு கல்கியை நினைவுபடுத்தியது. அதில் ஒரு கிராமிய மணம் நிரம்பியிருக்கிறது. நிறைய செல்லப்பெயர்கள் எனக்கு ஆச்சரியத்தை உண்டாக்கியது. இதனை இளைஞர்கள் அனைவரும் படிக்கவேண்டும். இதனை அனைத்து கல்லூரிகளுக்கும் பாடப்புத்தகமாக்கினால் அனைத்து மாணவர்களுக்கும் பயன் கிடைக்கும். அதற்கு இங்கேயுள்ள நிதித்துறைச் செலாளர் ஒரு ஆணையிட்டால் அதனைச் செய்துவிடலாம்.

உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல் என்ற வள்ளுவன் வாக்கிற்கேற்ப ஒவ்வொருவருக்கும் ஊக்கம் வேண்டும். அந்த ஊக்கத்திற்கு இந்நாவலில் வரும் தமிழ் ஒரு உதாரணமாகத் திகழ்கிறார். கதையாக இருந்தாலும் இது ஊக்கத்திற்கான மிகச்சிறந்த

உதாரணம். முயற்சிக்கு ஒரு இலக்கணமாகவே இந்த நூல் அமைந்துள்ளது. இதனை இளைஞர்கள் மத்தியிலே கொண்டு செல்லவேண்டும்.

இறையன்பு நூறு புத்தகங்கள் எழுதியிருக்கிறார். நான் ஆங்கிலத்தில் நான்கு புத்தகங்கள் எழுதியிருக்கிறேனே தவிர தமிழில் எழுதியதில்லை. தமிழில் மிகச் சிறப்பாக எழுதியுள்ள செல்வம் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இறையன்பு அவர்களை எழுத்தில் இவர் மிஞ்சவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் புத்தகத்தை நியூ செஞ்சுரி நிறுவனம் அருமையாக அச்சாக்கம் செய்திருக்கிறது. அட்டைப்படம் மிக அழகாக இருந்தது. காகிதங்களின் தரமும் மிக நன்றாக இருக்கிறது. அதற்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேராசிரியர் காசி மானியப்பன் அவர்களின் உரை

தமிழ் வாழ்க்கையைச் சொல்வதுதான் நல்ல தமிழ் நாவலாக இருக்கமுடியும். தமிழ்ப் பெயர்களில்கூட தற்போது தமிழ்த்தன்மை இல்லை. பெயர் வைப்பதற்குப் பின்னால் ஒரு அரசியல் இருக்கிறது. நமக்கு தமிழ்த்தன்மை குறித்த உணர்வுகள் இல்லை. இன்றைக்கு நிறைய நாவல்களில் தமிழ் நிலம் இல்லை.

இந்த நாவலில் ஒருவர் ஐஏஎஸ் படிக்கப் போகிறார். இணை இயக்குனர் ஒருவர் விந்திய மலைக்கு மேற்கே உள்ளவர்களெல்லாம் ஏன் எங்களோடு உரையாடக்கூடாது? என்று கேட்கையில் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசமாட்டேனென்கிறார்கள் என்று பதில் கூறப்படுகிறபோது நீங்கள் இந்தி படித்துவிட்டு அவர்களோடு பேசலாமே என்று அவர் யோசனை சொல்கிறார். ஏன் அவர்கள் எங்களிடம் ஆங்கிலத்தில் பேசக்கூடாது என்ற கேள்விகளையெல்லாம் நாவலாசிரியர் எழுப்புகிறார். அரசியல் சார்ந்த கேள்வி இது. இப்படியான அரசியல் தன்மை இந்நாவலில் இருக்கிறது.

மு.வ போன்றவர்களுடைய நாவல்களில் ஒரு செயற்கைத் தன்மை இருக்கிறது. ஆனால் செந்தமிழில் இந்நாவல் எழுதப்பட்டுள்ளது. வட்டார வழக்கு வடிவில் எழுதப்படுகிறபோதுதான் அதன் பன்மைத்தன்மை வெளிப்படுகிறது. மனங்கவந்த ஆசிரியர்களையெல்லாம் இந்நாவலில் எழுதியுள்ளார். ஒரு தமிழாசிரியர்தான் இவருக்குப் பிடித்தமானதென்பதையும் எழுதியிருக்கிறார். ஐஏஎஸ் என்பது ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் ஒரு பெருங்கனவாக இருக்கிறது. அதனை அடைவதற்கான பல வழிமுறைகளை இந்த புத்தகம் சொல்லுகிறது.

இந்த நாவலில் ஒரு உண்மை இருக்கிறது. சாராயம் காய்ச்சுவது பற்றிய தகவல்கள் இதில்

கூறப்பட்டுள்ளன. நாவலை முழுமையாக கவித்துவமாக எழுதியுள்ளார். அதிகார வர்க்க கெடுபிடி களையெல்லாம் எழுதியுள்ளார். தமிழ்த்தன்மையோடும் உண்மையோடும் இருப்பதால் இந்நாவலை நாம் வரவேற்கலாம்.

ஆர்.எஸ்.கோயாலன் ஐஏஎஸ் அவர்களின் உரை

நண்பர் செல்வம் அவர்கள் தனது வாழ்க்கைக் கதையை எழுதுவதாக சொன்னபோது நான் முதலில் நம்பவில்லை. அவரது நாவலின் திருத்தப்படாத பிரதியைப் படித்தபோது உண்மையிலேயே அகமகிழ்ந்தேன்.

ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கைக் கதையை படிப்பதென்பது எப்போதுமே சுவையானது. ஏனெனில் மிகச்சிறந்த கதைகளிலும் காவியத்திலும் புதினங்களிலும் நடக்காத சம்பவங்கள் மனிதர்களின் உண்மை வாழ்வில் நடக்கின்றன. மிகச்சிறந்த கற்பனைக் கதையைவிடவும் சாதாரண உண்மைக் கதைகள் நம்மைக் கவருகின்றன. என்னைக் கவர்ந்தது அவர் சந்தித்த மனிதர்களும் அவர்களை அவர் காட்டியிருக்கும் விதமும் தான். ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் வாழும் காலத்தால் உருவாக்கப்படுகின்றான். பிறர் வாழும் காலத்தை உருவாக்குகிறான். அப்படிப்பட்ட ஒரு சாதாரண மனிதனின் கதை இது. சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தமிழக கிராமத்தில் சாதாரண வேளாண்மைக் குடும்பத்தில் பிறந்த ஒருவனை அவனது முயற்சியும் சூழலும் காலமும் சேர்ந்து செதுக்கி உயர்ந்த இடத்தில் உயர்பதவியில் அமர்த்துவதுதான் இதன் கதை.

வெறும் நாயகனின் கதையை மட்டும் சொல்லாமல் அவன் வாழ்ந்த ஊர், அம்மக்களின் அன்றாட பிரச்சினைகள், அவர்களது எளிய கனவுகள், அதற்கும் வரும் தடைகள், பங்காளிச் சண்டைகள், வெவ்வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்த காதலர்களின் கதை என பல்வேறுபட்ட காட்சிகளைக் காண்கிறோம்.

சுயசரிதை என்றாலே ஒரு தனிமனிதன்தான் தனது கதையைச் சொல்லுவான். ஆனால் செல்வமோ ஒரு ஊரின் கதையையே சொல்லியிருக்கிறார். இந்நூல் கதைநாயகனைப் பற்றி தம்பட்டம் அடிக்கும் பரணியோ உலாவோ அல்ல. தனது பெற்றோரையும் அவரது வாழ்க்கையையும் அருகிலிருந்த அயலாரையும் தனது ஊரையும் படித்த பள்ளி கல்லூரியையும் அடைந்த நண்பர்களையும் பெற்ற வெற்றி தோல்விகளையும் இன்பதுன்பங்களையும் எளிமையான பார்வைகொண்ட ஒரு சிறுவனாக, மாணவனாக, இளைஞனாக, ஒரு மனிதனாகப் பார்க்கிறான் கதாநாயகன். அவனது கண்கள் வாயிலாக நாமும் அவற்றைக் காண்கிறோம். கடந்துசெல்லும் ரயில்வண்டியின் சன்னல் வழிக்காணும் காட்சிகள்

போல தனது வாழ்க்கைக் காட்சிகளை நமக்குக் காட்டிவிடுகிறார் ஆசிரியர்.

பனையடி நாவல் ஒரு தனிமனிதனின் கதை அல்ல. சென்ற தலைமுறையின் தங்களது குடும்பத்தின் முதல் பட்டதாரியாக வந்த நூறாயிரம் மனிதர்களின் கதை. இந்த நாவலின் இரண்டாவது மூன்றாவது நாவல்களும் வரவேண்டும்.

செல்வம் ஐஏஎஸ் அவர்களின் நன்றியுரை

நான் இந்த நாவலை முதலில் சுயசரிதையாக எழுதத்தான் நினைத்திருந்தேன். ஆனால் எனது கல்லூரித் தோழன் ஆறுமுகம் வாயிலாக பேராசிரியர் காசி மாரியப்பன் அறிமுகம் கிடைத்தது. அவர் ஏற்கனவே இதுபோன்ற நிறைய சுயசரிதைகள் வந்துள்ளன. அதனால் அதன் வடிவத்தை மாற்றி எழுதலாம் என ஆலோசனை வழங்கினார். நான் தினமணியில் நிறைய கட்டுரைகள் எழுதி வந்த காரணத்தால் செக்குமாட்டுக்கும் வண்டிமாட்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை அவர் உணர்த்தினார்.

அதாவது கட்டுரை வடிவம் என்றால் ஒரு கருத்தைச் சொல்வதற்காக பிரச்சனைகளை அலசி ஆராய்ந்து அதற்கு தீர்வைச் சொல்லுவதுபோல எழுதுவது. நாவல் வடிவம் என்பது கட்டற்று எழுதிச் செல்வது. நான் நாவல் எழுதினால் அது கட்டுரை வடிவத்திலேயே போய்க்கொண்டிருந்தது. நான் என்னைப் பற்றி எழுதுகிறபோது என்னைவிட்டு அதிலிருந்து வெளியே வரமுடியவில்லை. அதிலிருக்கும் உண்மைத்தன்மையை எழுதுவதற்கு பயமாகவும் இருக்கிறது. அது ஏற்புடையதாக இருக்குமா என்ற ஐயமும் இருந்தது. அந்த ஆரம்பத் தடங்கலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகத்தான் தமிழ் என்ற கதாபாத்திரத்தை உருவாக்கி பிறகு எழுத ஆரம்பித்தேன்.

என்னைத் திரும்பிப் பார்க்கும் நிலையை எழுத நினைத்தேன். குடும்பத்தின் நிலை, ஊரின் நிலை, பள்ளிக்கூடத்தின் நிலை, நண்பர்களின் நிலை, கடந்துவந்த பாதை என்பதை மூன்றாவது மனிதனாக இருந்து பார்த்து எழுதத் தொடங்கினேன். அதனடிப்படையில் உருவானதுதான் இந்த நாவல்.

அதற்கு முழுக்க முழுக்க அடிப்படடைக் காரணமாக இருந்தது காசி மாரியப்பன் அய்யாதான். இந்த நாவல் எழுத ஆரம்பித்த பிறகு பத்து பதினைந்து நாவல்களைப் படித்தேன். கண்மணி குணசேகரன் கொடுத்த வழிகாட்டுதல்படியும் எழுதினேன். என்னுடைய நாவலை எனக்கு மதிப்பீடு செய்யத் தெரியவில்லை. மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்ற ஐயப்பாடு எனக்குள் இருந்தது.

பனையடி எனும் நிலப்பகுதி, நடுப்பிள்ளை எனும் விளிம்புநிலை விவசாயி, தமிழ் எனும் சராசரி

மாணவன் என்ற மூன்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் நாவல் எழுதப்பட்டது. பனையடி எனும் நிலப்பகுதி என்பது ஒரு குறியீடு. அந்த இடத்தை நம்பி 200 குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அது மானாவரி நிலப்பகுதி மழை பெய்தால் அழுதுகொண்டிருப்பது அங்குள்ள பயிர்கள் மட்டுமல்ல மனிதர்களும்தான் என்பதைத்தான் இந்த நாவலில் கொண்டுவரவேண்டும் என நினைத்தேன். மழை அதிகமாகப் பெய்து வீணாய்ப்போன குடும்பங்களும் உண்டு. இதுபோல தமிழகத்தில் நிறைய இடங்கள் உள்ளன. புள்ளிவிவரப்படி தமிழகத்தில் 12500 பஞ்சாயத்துகள் உள்ளன. இதில் முப்பது நாற்பது சதவீதம் இதுபோல இருக்கலாம். அம்மாதிரியான நிலப்பகுதிகளில் மக்கள் சந்திக்கும் பிரச்சினைகள் அந்தப் பகுதிகளிலிருந்து வெளிவரும் ஒருவன் சந்திக்கும் சவால்கள் அதுதான் இந்தக் கதையின் மையம்.

நடுப்பிள்ளை எனும் கதாபாத்திரம் மழையையும் வெயிலையும் சமமாகப் பார்க்கும் மனநிலை கொண்டது. அதுபோல இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் சமமாகப் பார்க்கிற இயல்புநிலையில் இருப்பவர். இருப்பதை இயல்பானதாக ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவம் கொண்டவர்களாக மாறிவிடுகிறார்கள் அந்த மக்கள். இதுதான் வாழ்க்கை என்று அந்தப் பகுதியை விட்டு வெளியே செல்லாமல் மக்கள்

அங்கேயே இருந்துவிடுவது இப்போதும் தொடர்கிறது.

உழைப்பு, விடாமுயற்சி என்ற இரண்டையும் கொண்டு போராடுவதுதான் நடுப்பிள்ளையின் வாழ்க்கை. தோல்வியைக் கண்டு ஓய்ந்து போகாமல் திரும்பவும் முயற்சி செய்வதுதான் அவரது குணம். 30 வயதுவரை நானும் விவசாயிதான். அவர் மண்ணோடு போராடுகிறார். நாம் ஏன் புத்தகத்தோடு போராடக்கூடாது என்ற முயற்சிதான் என்னை மற்ற நிலைக்கு மாற்றியது.

படிக்காத கிராமத்து மனிதர்களுக்கு தன் குழந்தை தன்னைப்போல் இருக்கக்கூடாது என்ற கனவுகள் உண்டு. அந்தக் கனவுகள் பலபேருக்குப் பலிப்பதில்லை. வறுமை வாழ்க்கையை வெற்றி கொண்டு விடக்கூடாது என்று போராடினால் வெற்றியை நிச்சயம் அடையலாம் என்பதே உண்மை.

நாம் இயங்கிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்றால் உழைத்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும் இது எல்லா துறையினருக்கும் பொருந்தும். அப்போதுதான் அவர்களால் சமூகத்திற்கும் ஏதேனும் பங்களிக்கமுடியும் என்பதை உணர்ந்து ஒவ்வொருவரும் செயல்பட வேண்டும். அனைவருக்கும் நன்றி.

நிகழ்வின் புகைப்படங்கள் முன்அட்டையின் இரண்டாம் பக்கத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

15.12.2021 அன்று சிவகாசியில் 36வது தேசியப் புத்தகக் கண்காட்சியை அரசன் அலுமினியம் இன்டஸ்ட்ரீஸ் இயக்குநர் அ.கணேஷ்குமார் திறந்துவைத்தார். இதில் சிவகாசி அரசு கல்லூரி முதல்வர் ந.காந்திமதி, சிவகாசி இந்து தேவமார் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர் மு.நாராயணசாமி, அச்சுப் பணியாளர் பா. சூரியநாராயணன், எழுத்தாளர் கந்தகப்பூக்கள் ஸ்ரீபதி, இளயபாரதி, டுவிட்டு பாண்டு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் மதுரை கிளை மேலாளர் கு.பாலசுப்ரமணி ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

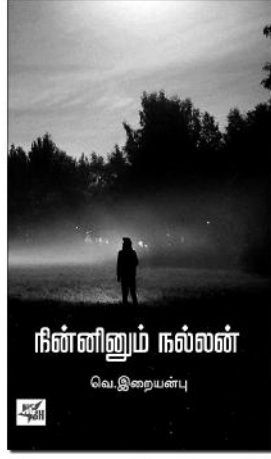

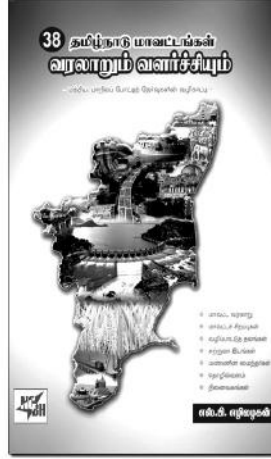
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 490/-

₹ 150/-

₹ 1500/-

₹ 390/-

₹ 200/-

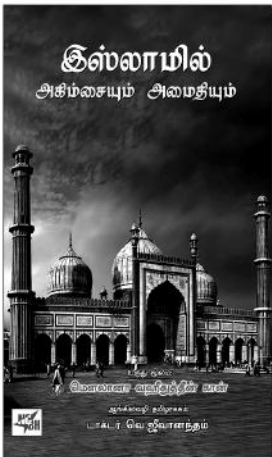
₹ 145/-

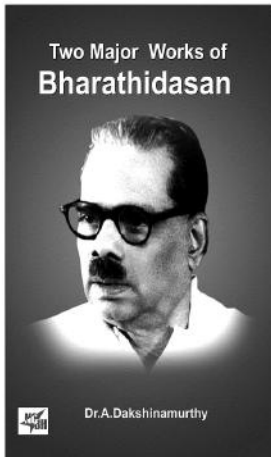
₹ 195/-

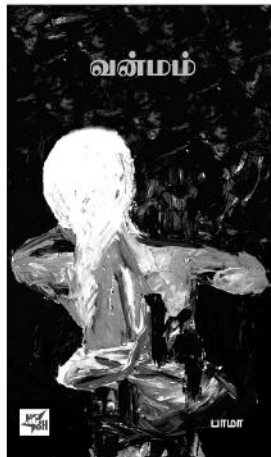
₹ 65/-

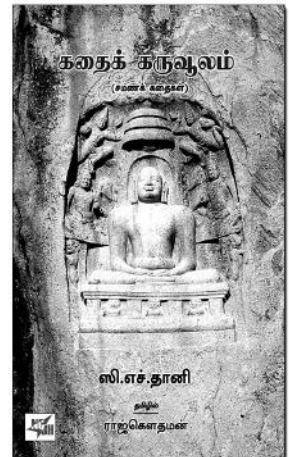
₹ 85/-

₹ 125/-

₹ 140/-

₹ 240/-

கட்டுரை

சோமலெயின் செட்டிநாடும் செந்தமிழும்

ந.முருகேசபாண்டியன்

புத்தகங்கள், மானுட வாழ்க்கையில் தனிமனித இருப்புக் குறித்த புரிதலையும் சமூக மதிப்பீடுகளையும் உருவாக்குகின்றன. சமூக வரலாற்றில் தகவல் பரிமாற்றத்தில் புத்தகங்களின் இடம் காத்திரமானது. வாழ்க்கையைப் புரட்டிப் போடுகிற வல்லமையுடைய கட்டுரை நூல்கள், காலந்தோறும் சமூக மாற்றத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட அறிவொளிக் காலச் சிந்தனைப் போக்கில் சிந்தனையாளர்களின் நூல்கள் முக்கியப் பங்கு வகித்தன. கலிலீயோ, ஐசோ, சார்லஸ் டார்வின், காரல் மார்க்ஸ், சிக்மண்ட் ஃபிராய்டு போன்றோர் எழுதிய கருத்தியல் சார்ந்த கட்டுரை நூல்கள் ஐரோப்பிய நாடுகளின் சமூக, அரசியல், அறிவியல் போக்குகளை மாற்றியமைத்தன. கடந்த நானூறு ஆண்டு காலச் சமூக வரலாற்றில் உலகை மாற்றியமைத்த புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை கணிசமானது. அவை, ஏதோ ஒருவகையில் இன்றளவும் தொடர்ந்து வாசிக்கப்படுகின்றன. அந்தப் போக்கின் தொடர்ச்சியாக அரசியல், பொருளியல், அறிவியல் நூல்கள், பத்திரிகைகள் இன்றைய சமூகத்தைத் தகவமைக்கின்றன. தமிழிலக்கியப் படைப்புகள், சங்க இலக்கியம் முதலாக நவீன இலக்கியப் படைப்புகள் என இரண்டாயிரமாண்டு வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் விரிந்துள்ளன. வரலாற்றுச் சிறப்புடைய தமிழக நிலப்பரப்பில் வைதிக சமயத்தின் ஆதிக்கம் மேலோங்கியிருந்தபோது பெரும்பான்மையான விளிம்புநிலையினருக்குக் கல்வி மறுக்கப்பட்டிருந்தது; பிறப்பு அடிப்படையிலான

தீண்டாமையும் பால்ரீதியில் பெண்ணை ஒடுக்குதலும் நிலவின். ஆங்கிலேயரின் காலனியாதிக்க ஆட்சியின்போது தமிழகத்தில் நிலவிய சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகள் கேள்விக்குள்ளாயின. கி.பி. 1835 இல் இந்தியர்களும் அச்சம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற ஆங்கிலேய அரசின் உத்திரவு காரணமாக அச்ச ஊடகம் பரவலானபோது தமிழில் வெளியான புத்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் கருத்துரீதியில் தமிழர் வாழ்க்கையில் ஆழமாக ஊடுருவின; புதிய போக்குகளை அறிமுகப்படுத்தின.

தமிழகத்தில் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டு வெளியான தமிழ்ப் புத்தகங்கள், ஓரளவு கல்வியறிவு பெற்ற தமிழர்களின் வாழ்க்கையையும் சிந்தனையையும் மாற்றின. ம.சிங்காரவேலர், தந்தை பெரியார், திரு.வி.க., மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, வெ. சாமிநாத சர்மா, உ.வே.சாமிநாத ஐயர், சாமி.சிதம்பரனார் போன்ற காத்திரமான சிந்தனையாளர்களின் கட்டுரை நூல்கள், இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தமிழர் வாழ்க்கையில் அழுத்தமான பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. அந்த வரிசையில் சோமலெ எழுதியுள்ள உரைநடை நூல்கள் தனித்து விளங்குகின்றன. தமிழில் சோமலெ போன்ற படைப்பாளிகள், இரண்டாயிரமாண்டுகள் வரலாற்றுப் பழமையான தமிழ் இலக்கியம் பண்பாட்டின் தொடர்ச்சியாக விளங்குகின்றனர். சமகாலத் தமிழர் வாழ்க்கை குறித்த ஆழமான புரிதலைத் தன்னுடைய எழுத்துகள் மூலம் உருவாக்கிய எழுத்தாளர்களில் சோமலெயின் இடம் காத்திரமானது. தமிழிலக்கிய மரபில் சங்க காலம் தொடங்கி, காலந்தோறும் தொடர்ந்தும் தொகுப்பு முயற்சிகளில் சோமலெயும் ஈடுபட்டு, பல்வேறு தொகுப்பு நூல்களை எழுதியுள்ளார். பயண நூல்கள் வரிசை, உலக நாடுகள் வரிசை, ஆப்பிரிக்க நாடுகள் வரிசை, நமது தமிழ்நாடு வரிசை, வாழ்க்கை வரலாறு, மானுடவியல், நாட்டுப்புறவியல், இதழியல், மொழி ஆராய்ச்சி, அரசியல், கோவில் குடமுழுக்கு மலர்கள் எனச் சோமலெ எழுதியுள்ள பத்துறை சார்ந்த நூல்கள் கவனத்திற்குரியன. சோமலெ தகவல்களைத் திரட்டி, தொகுத்து வகுத்து எழுதியுள்ள புத்தகங்கள் ஒருவகையில் தகவல் சுரங்கங்கள். அறிவு சார்ந்த தளத்தில் சமூகத் தேவையின்பொருட்டு வரலாறு தேர்ந்தெடுத்து உருவாக்குகிற மாபெரும் ஆளுமைகள், தனித்துவமானவர்கள். அதேவேளையில் வரலாற்றில் பாத்திரமாக உருவாகி, கருத்தியல்ரீதியில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிற ஆளுமைகள், ஒருகட்டத்தில் வரலாற்றை உருவாக்குகிறவர்களாக மாறுகின்றனர். வரலாற்றுத் தேவையினால் கட்டமைக்கப்படும் நாயகர்கள், சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்பை நிறைவேற்றும் சூழலில், தனிமனிதனாகச் செய்கிற சாதனைகள், காலங்கடந்த சிறப்பினை முன்னிறுத்துகின்றன. தமிழர் வாழ்க்கை, தமிழ் மொழியை முன்னிறுத்திச் சோமலெ எழுதியுள்ள

புத்தகங்கள் ஒப்பீடு அற்றவை. சோமலெயின் பன்முகப் பார்வை, அவரை வரலாற்றை உருவாக்குகிறவராக மாற்றியமைத்தபோது, தமிழக வரலாறு, சூழலின் தேவை காரணமாகச் சோமலெ என்ற தனிமனிதரை உருவாக்கி, முன்னிலைப்படுத்தியது.

இன்று இணையவெளியில் கூகுள் தேடுபொறியின் மூலம் எளிதில் தகவல்களைத் திரட்டி வாய்ப்புள்ளது. ஆனால், சோமலெ புத்தகங்களுக்கான தகவல்களைத் திரட்டி நூலகங்கள்மூலம் கடுமையாக உழைத்திருக்கிறார். அவர் தான் கண்டறிந்த சம்பவங்களையும் தகவல்களையும் தொகுத்துப் புத்தகமாக்கி, தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு வழங்குகிற பெரும் பணியைச் செய்துள்ளார். நமது தமிழ் நாடு வரிசை என்ற தலைப்பில் சேலம், கோவை, குமரி, மதுரை, தஞ்சை, நெல்லை, முகவை, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, செங்கை போன்ற நூல்களின் ஆக்கத்தில் அவர் செலுத்தியுள்ள கடின உழைப்பு பிரமிப்பைத் தருகிறது. பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள், கள ஆய்வுகள் மூலம் சேகரித்த தகவல்களை முன்வைத்துச் சோமலெ காத்திரமான புத்தகங்களை எழுதியுள்ளார். தமிழரின் கருத்தியல் சார்ந்த வாழ்க்கையைப் புத்தகங்கள் மூலம் அறிவார்ந்த சமூகமாக மாற்றி விழைந்ததின் வெளிப்பாடுதான் சோமலெ எழுதியுள்ள நூல்கள். ஒவ்வொரு புத்தகமும் ஏதோ ஒருவகையில் தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஆழமான தாக்கத்தை உருவாக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் சோமலெ தொடர்ந்து இயங்கியுள்ளார்.

சோமலெயின் சமூகம்/ சூழல் குறித்த அக்கறையும் ஈடுபாடும் புத்தக உருவாக்கத்தில் விரிவாகப் பதிவாகியுள்ளன. அவருடைய நூல்களில் செட்டி நாடும் செந்தமிழும் தனித்துவமானது. செட்டி நாடும் செந்தமிழும் நூல் பிரமாண்டமான தகவல்களஞ்சியம். செட்டி நாடும் செந்தமிழும் புத்தகம், சோமலெயின் நுண்மாண் நுழைபுலம் சார்ந்த அறிவுத்திறனின் வெளிப்பாடு. சோமலெ 1954 ஆம் ஆண்டில் செட்டி நாடும் தமிழும் என்ற புத்தகத்தை எழுதினார். மறு பிரசுரம் 1960 இல் வெளியானது. அந்த நூல் கூடுதல் தகவல்களுடன் திருத்தப்பட்டுச் செம்மையாக்கப்பட்டு விரிவான பிரதியாக செட்டி நாடும் செந்தமிழும் என்ற பெயரில் 1984 ஆம் ஆண்டு பிரசுரமானது. அந்த நூல், நாற்பது இயல்களுடனும் இருபத்து நான்கு பிற்சேர்க்கைகளுடன் விரிந்துள்ளது. மறு பிரசுரம் 1999 இல் வெளியானது. 1954 ஆம் ஆண்டு எழுதிப் பிரசுரித்த செட்டி நாடும் செந்தமிழும் நூலை முடிந்துவிட்டது என்று கருதாமல், அந்த நூல் தொடர்பான கூடுதல் தகவல்களைத் தொகுத்து முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் விரிவான புத்தகமாக எழுதியுள்ள செயல், அவருடைய சமூக அக்கறையின் வெளிப்பாடு. ஏற்கனவே எழுதிய புத்தகத்தை அண்மைக்காலத்தியதாக மாற்றி விடுபட்ட

தகவல்கள், புதிய தகவல்களையும் சேர்த்து, விரிவான பதிப்பாக வெளியிட்டிருப்பது, சோமலெயின் அறிவியல் அணுகுமுறைக்கு எடுத்துக்காட்டு.

செட்டி நாடும் செந்தமிழும் புத்தகத்தில் சோமலெ குறிப்பிடுகிற செட்டி நாடு என்ற நாடு இன்று இருக்கிறதா? யோசிக்க வேண்டியுள்ளது. 'செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்' என்ற தொல்காப்பியரின் கூற்றும் தொல்காப்பியத்திற்குப் பாயிரம் வகுத்த இளம்பூரணர் குறிப்பிட்டுள்ள 'வட வேங்கடம் தென் குமரி ஆயிடைத் தமிழ் கூறு நல்லுலகு' என்ற நில வரையறையும், கவனத்திற்குரியன. தமிழ் மொழி பேசுகிற தமிழர் வாழ்கிற நிலவெளியை நாடு என்று பாசுபடுத்தி, அடையாளப்படுத்தப்படுவது காலந்தோறும் நடைபெற்றுள்ளது. சேர நாடு, பாண்டிய நாடு, சோழ நாடு என்ற வரையறை அரசியல் பின்புலமுடையது. எனினும், குறிப்பிட்ட வட்டாரம், ஊர்களை மையமிட்டு நாடு என்று குறிப்பிடுவது இன்றளவும் வழக்கினில் உள்ளது. நாடு சில் நாடு, பாண்டி நாடு, வண்டல் நாடு, கொங்கு நாடு, நடு நாடு, கரிசல் நாடு போன்ற நாடுகள் பரந்துபட்ட நிலப்பரப்பில் வாழ்கிற மக்களின் பண்பாடு, பழக்கவழக்கம், நம்பிக்கை சார்ந்து குறிப்பிடப்படுகின்றன. அந்த வரையறைக்குள் சோமலெ குறிப்பிடுகிற செட்டி நாடு என்ற நிலப் பிரிவு அடங்கும். "பாண்டித் தமிழும் பாரி வண்மையும் சூழ்ந்த செட்டி நாடு தமிழகத்தில் ஒரு சிறு பகுதி; எனினும் இங்கு வாழும் மக்கள் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்குச் செய்திருக்கும் தொண்டு மிகப் பெரியது. அதை ஓரளவு தெரிவிப்பதே இந்த நூலின் நோக்கம்" (ப.2) என்று நூலின் முதல் இயலில் சோமலெ செட்டி நாடும் செந்தமிழும் நூல் எழுதப்பட்டதற்கான காரணத்தை எழுதியுள்ளார்.

செட்டி நாடு என்ற வட்டாரத்தை முன்வைத்துத் தமிழர் வாழ்க்கை குறித்த பல்வேறு தகவல்களைத் தொகுத்திருப்பதன் மூலம் சோமலெ புதிய பேச்சுக்களை உருவாக்கிட முயன்றுள்ளார். நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார் அல்லது நகரத்தார் என்று குறிப்பிடப்படுகிற சமூகத்தில் பிறந்த சோமலெ, செவி வழியாகக் கேள்விப்பட்ட அவருடைய முன்னோர்களின் புலம்பெயர்வுக் கதைகள் தொடங்கி, இன்றைய வாழ்க்கைமுறை வரையிலும் விவரித்துள்ள தகவல்கள், இனவரையியல் தன்மையுடையன. வாய்மொழி மரபில் சொல்லப்படுகிற செட்டி நாடு என்ற சொல்லாடலுக்குப் பின்னர் பொதிந்திருக்கிற பரந்துபட்ட நிலப்பரப்புடன் தொடர்புடைய மனிதர்கள் பற்றிக் கலைக்களஞ்சியமாக நூல் எழுதியுள்ள சோமலெக்குப் பருண்மையான நோக்கம் இருக்கிறது. சோமலெ வெறுமனே சொந்த சாதியின் பெருமையைப் பதிவு செய்வதற்காகச் செட்டி நாடும் செந்தமிழும் நூலை எழுதிடவில்லை. அவர், தமிழ் நாட்டின் பிற வட்டாரங்களுடன் ஒப்பிட்டு

ஆராய்ந்து, தமிழ் மொழி, தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியில் செட்டி நாட்டினரின் பங்கு அவ்வற்றது என்ற புரிதல் காரணமாகத்தான் நூலை எழுதியுள்ளார். செட்டி நாட்டில் இருக்கிற 96 ஊர்களைப் பூர்விகமாகக்கொண்ட நகரத்தார்களின் தமிழ் மொழி சார்ந்த செயல்களுக்கு முன்னுரிமை தருகிறவேளையில், தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்ட நாட்டார் எனப்படும் பிற சாதியினருக்கும் நூலில் இடம் தந்துள்ளார்.

செட்டி நாடு என்ற வரையறையின் பின்னர் பரவியிருக்கிற நிலம் கவனத்திற்குரியது. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் சோழ நாட்டில் காவிரிப் பூம்பட்டினம் நகரில் வணிகர்களாகச் சிறந்து விளங்கிய நகரத்தார்கள் கடல்கோள், ஆழிப்பேரலை காரணமாக இடம் பெயர்ந்து, வெக்கையும் வறட்சியும் நிலவுகிற இராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களின் வறண்ட பகுதிகளில் குடியேறினர். அந்த நிலவெளியில் ஏற்கனவே மக்கள் வாழ்ந்து வாழ்ந்தனர். கணியன் பூங்குன்றன், ஓக்கூர் மாசாத்தியார், கபிலர் போன்ற சங்க காலப் புலவர்கள் வாழ்ந்த ஊர்களில் குடியேறிய நகரத்தார்கள், உள்நாட்டு வணிகத்துடன் அயல்நாட்டு வணிகத்திலும் ஈடுபட்டு, அளவற்ற பொருள் தேடி, பிரமாண்டமான வீடுகளைக் கட்டினர். செட்டி நாடு எனப்படும் வட்டாரத்தில் குடியேறிய நகரத்தார், நாட்டார் எனப்படும் பிற சாதியினருடன் ஒத்திசைந்து வாழ்கின்றனர்.

தமிழ் மொழி, தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு நகரத்தாரின் பங்களிப்பு அல்லது கொடை கணிசமானது. கடந்த இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மலேசியா, இந்தோனேஷியா, பர்மா, இலங்கை எனப் பயணித்துத் தொழில் தொடங்கிய நகரத்தார், தமிழுடன் நெருக்கமான தொடர்பு வைத்திருக்கின்றனர். சைவர்களாகத் தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்கிற நகரத்தார்கள் வைதிக சநாதனம், வருணாசிரமத்திற்கு எதிர்ப்பை மெல்லிய தொனியில் தெரிவிக்கின்றனர். சைவமும் தமிழும் இரு கண்கள் என்று கருதுகிற நகரத்தாரின் அரசியல் கவனத்திற்குரியது. அதில் சமஸ்கிருதம் எதிர்ப்பு, வருணாசிரமம் எதிர்ப்பு, புராண எதிர்ப்பு போன்றவை உள்ளடங்கியுள்ளன. நகரத்தார், வைதிக சநாதனத்துடன் சமரசம் செய்துகொண்டாலும் தங்களுடைய சைவ சமய அடையாளத்தைத் தக்க வைத்துக்கொண்டனர். தமிழ்க் கடவுள் முருகன் என்று போற்றுகிற நகரத்தார், வைதிக நெறிக்கு மாற்றாக முருகனை முன்வைத்துள்ளனர். தமிழ் நாட்டில் பழநி முருகனைப் போற்றி வழிபடுகிற நகரத்தார், மலேஷியாவில் பத்து மலை முருகன் கோவில், பினாங்கில் தண்ணீர் மலை முருகன் கோவில் என்று நிறுவியுள்ளதில் அரசியல் பொதிந்துள்ளது.

செட்டி நாட்டில் பொருளாதாரீதியில் வளமுடன் வாழ்கிற நகரத்தார்களுடன் அங்கே வாழ்கிற பிற

சமூகத்தினர் பற்றிய தகவல்களும் செட்டி நாடும் செந்தமிழும் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. நூலில் செட்டி நாட்டு வரலாறும் செந்தமிழ் வரலாறும் என்ற அளவில் தகவல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் பகுதியில் வரலாற்று நோக்கில் சங்க இலக்கியம், சிலப்பதிகாரம் பற்றிய விவரணைகளுடன் பல்லவர், சோழர், பாண்டியர் காலத்தில் செட்டி நாடு பற்றிய தகவல்கள் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. செட்டி நாடு என்று குறிப்பிடப்படுகிற நிலவெளியின் வரலாற்று நிகழ்வுகளை விவரிப்பதன்மூலம் செட்டி நாடு பற்றிய வரலாற்றுப் பிம்பத்தைச் சோமலெ உருவாக்கிட முயன்றுள்ளார். செட்டி நாட்டினரான அண்ணாமலை அரசர், கருமுத்து தியாகராசன், வை.சு. சண்முகனார், பண்டிதமணி, பாடுவார் முத்தப்பர், கண்ணதாசன் போன்றோரின் தமிழ்ப் பணிகள் நூலில் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. செட்டி நாடு ஆதரித்த புலவர்கள், செட்டி நாட்டுப் புலவர்கள், மிதிலைப்பட்டிக் கவிராயர்கள் என்று தமிழிலக்கியம் சார்ந்த விவரிப்புகள் கவனத்திற்குரியன. தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியில் தொடர்ந்து பாடுபட்ட செட்டி நாட்டைச் சார்ந்த பல்வேறு இலக்கிய ஆளுமைகள் பற்றி விரிவான தகவல்கள் நூலின் பிற்சேர்க்கையில் தரப்பட்டுள்ளன. அன்றைய காலகட்டத்தில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியில் செட்டி நாட்டினரின் பங்கு கணிசமானது என்ற பெருமித உணர்வுடன் சோமலெ நூலில் பதிவாக்கியுள்ளார்.

இலட்சியவாதிகள் மூவர் என்ற இயலில் சோமலெ குறிப்பிடுகின்ற முருகப்பா, இராய.சொ., கம்பன் அடிப்பொடி ஆகிய மூன்று ஆளுமைகளின் பணிகள் முக்கியமானவை. செட்டி நாட்டுப் பகுதியான காரைக்குடியைச் சார்ந்த மூவரும் நகரத்தார் பெரும்பாலானோருடைய இயல்பினின்று விலகி, புதுத்தடம் கண்டவர்கள்; முன்னோர் ஈட்டிய பொருளை, பொதுப்பணிக்குச் செலவிட்டவர்கள்; சமுதாயத்திலிருந்து களைகளைப் பிடுங்கி எறியத் தொடங்கி, பின்னர் அரசியலிலும் ஆன்மிகத்திலும் ஆர்வம் காட்டியவர்கள்.

சொ. முருகப்பா (1893-1956) சமுதாய சீர்திருத்தத் தந்தை, தென்னாட்டு இராஜாராம் மோகன்ராய் என்று புகழ்பெற்றவர். இந்து மதாபிமான சங்கம் கண்டவர். பாரதியாரோடு நெருங்கிப் பழகியவர். குமரன் இதழை நடத்தியவர். கம்பனில் மூழ்கியவர். தமிழ் இதழ்கள் நடத்தியும், தமிழ் இசை இயக்கத்தின் தளபதியாக இருந்தும், கம்பராமாயணத்தின் சில பகுதிகளுக்கு உரை எழுதியும் இவர் ஆற்றியுள்ள தமிழ்த்தொண்டு பெரியது. இளைஞர் பலர்க்குத் தமிழார்வம் ஊட்டியதும், தமிழறிஞர் பலரின் தொடர்பைச் செட்டிநாட்டுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததும் இவருடைய சிறந்த பணிகள்.

'ராய சொ' - (1898-1974) காந்தியடிகளைத் தம் விருந்தினராகப் பெறும் பேறு பெற்றவர். செட்டிநாட்டில் சிறைசென்ற 'முதல் தேசபக்தர்'. காந்தி பிள்ளைத்தமிழ் பாடியவர். ஊழியன் இதழைப் பெரும் சிறப்போடு வீறுநடையில் வெளியிட்ட தமிழ்க்கடல். சிறந்த தமிழறிஞர். பல்லாயிரக்கணக்கான பாடல்களை மனப்பாடம் செய்த நினைவற்றலால் பல இலக்கியங்களுடன் ஒப்புநோக்கி மேடைகளில் முழங்கிய பேச்சாளர். சிற்றிலக்கியம் முதல் பேரிலக்கியம் வரை பதிப்பித்தவர். எந்த நூலில் எத்தொடர் வந்தாலும் அத்தொடர்க்கு இயைபான தொடர் வேறு எந்த நூலில் வந்திருப்பின் அதனை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலும், பொருத்தமான சொற்களை வேறுபாடு தோன்றாதவாறு புகுத்தி விளக்கங்கள் கொடுக்கும் திறமை மிக்கவர். சொக்கலிங்கனார் காங்கிரஸ் தொண்டாற்றிச் சிறை புகுந்தவர்; காரைக்குடி நகரசபைத் தலைவராயிருந்தவர்.

கம்பன் அடிப்பொடி கணேசன்(1908-1982) கம்பனிலும் காந்தியடிகளிடமும் தம்மைப் பறி கொடுத்தவர். இளமையில் பர்மாவில் தொழில் செய்தார். தாயகம் திரும்பியதும், தாய்த் திருநாட்டின் அரசியல் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார். சொ. முருகப்பா - ராயசொ ஆகியோருடன் சேர்ந்து பொதுப் பணிகளில் பங்கேற்றார். எந்தச் செயலிலும் முன் நின்றார். அவர் பெற்ற கல்வியெல்லாம் கம்பனிடத்தில் கற்றவையே. கம்பனிடம் அவர் இலக்கியத்தைச் சுவைத்ததோடு நின்றுவிடவில்லை; அரசியல் படித்தார்; பொருளியல் பயின்றார்; கலையியல் தெளிந்தார்; அறிவியலை உணர்ந்தார்; அருளியலை அறிந்தார். கம்பனிடத்தில் ஏற்பட்ட அளவுகடந்த காதலால், கம்பன் கழகம் கண்டார்.

தமிழ்ப் புத்தகங்களைப் பதிப்பிப்பதில் பதிப்புத்துறை முன்னோடிகள் மூவர் என்று விளங்கிய சக்தி கோவிந்தன், சின்ன அண்ணாமலை, முல்லை முத்தையா ஆகிய மூன்று பதிப்பாளர்கள் பற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்களையும் சாதனைகளையும் சோமலெ விரிவாகப் பதிவாக்கியுள்ளார். அந்தத் தகவல்கள் இன்றைய தலைமுறையினர் அறியாதவை.

தமிழ்ப் புத்தகங்களைப் பதிப்பித்த வை. கோவிந்தன் தம் வாழ்நாளையெல்லாம் தமிழ் வளர்ச்சிக்காகச் செலவிட்டார், அவருடைய மூச்சிலும் பேச்சிலும் தமிழ் மணம் கமழ்ந்திருந்தது. அவருடைய சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் எவ்விதமான வேறுபாடும் இருந்ததில்லை. வை.கோ., சக்தி காரியாலயத்தின் மூலம் ஏழை படும்பாடு என்ற நூலில் தொடங்கி, ஏறத்தாழ 250 நூல்கள் வெளியிட்டார். அவர், பெங்குவின், பெலிக்கன் வெளியீடுகளைப் பின்பற்றிச் சிறந்த அமைப்பு, எடுப்பான தோற்றம், கண்ணைக் கவரும் கட்டுக்கோப்பு ஆகியவற்றுடன் புதிய

கருத்துக்களை வழங்கினார். இரண்டாம் உலகப் போர்க்காலத்தில் ரஷ்யாவைப் பற்றியும் அரசியல் பிரச்சினைகளைக் குறித்தும் துணிந்து பல நூல்களை வெளியிட்டார். வை.கோ. நிறையப் படித்தார். அவர், தமிழர் ஒவ்வொருவர் இல்லத்திலும் ஒரு நூலகம் இருக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளை நிறைவேற்ற முயன்றார். தமிழிலுள்ள எல்லா நூல்களும் கேட்ட அளவில் உடனே கிடைக்கக்கூடிய புத்தகக்கடை இருக்கவேண்டும் என்று வை. கோ. கனவு கண்டார். அந்தக் கனவை நனவாக்கவே சக்தி காரியாலயத்தை வெளியீட்டு நிறுவனமாக மட்டுமன்றி விற்பனைக் கடையாகவும் ஆக்கினார். வை.கோ இலட்சிய வேகத்தால் உந்தப்பட்டு கைப்பொருள் இழந்தாலும், தமிழர்களுக்கு மலிவு விலையில் தன் வெளியீடுகள் மூலம் தமிழ்ப்பணி செய்தார். மலிவுப்பதிப்பு வரிசையை பிரபலமடையச் செய்த பெருமை அவர் ஒருவரையே சேரும். அவர், துணிச்சலாக 'பாரதியார் கவிதைகள்' முழுவதையும் 500 பக்கங்களில் அச்சிட்டு, ஒன்றரை ரூபாய் விலைக்குக் கொடுத்தார்; 550 பக்கங்கள் கொண்ட திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையை ரூபாய் ஒன்றரை விலைக்கு வழங்கினார்.

சின்ன அண்ணாமலையின் தமிழ்ப் பண்ணை பதிப்பகம் எழுத்தாளர்களுக்கும் தேசபக்தர்களுக்கும் நிழல் கொடுத்தது. அண்ணல் காந்தியடிகள் சென்னைக்கு வந்திருந்தபோது "ஹரிஜன்" பத்திரிகையைத் தமிழில் வெளியிட காந்தியடிகளே நேரில் இசைவும் வழங்கி தொடங்கியும் வைத்து வாழ்த்தினார். தமிழகத்தின் வட எல்லை, தென் எல்லை ஆகியவற்றை மீட்க நடந்த போராட்டங்களிலும் சின்ன அண்ணாமலை தீவிரமாகப் பங்கேற்றார். நூலுக்கு அட்டை போடுவது, நூலுக்குள் படங்கள் அமைப்பது, கவர்ச்சியாக வெளியிடுவது, சுவடி கட்டுதலில் (பைண்டிங்) தனிக்கவனம் செலுத்துவது ஆகியவற்றில் சின்ன அண்ணாமலை நிகரற்று விளங்கினார். நூலாசிரியருக்கு 'ராயல்டி' கொடுக்கும் வழக்கத்தைத் தமிழ் நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் பரப்பியவர் சின்ன அண்ணாமலை.

முல்லை முத்தையாவின் இயற்பெயர் முத்தையா. முல்லை முத்தையா என்பது பாரதிதாசன் வைத்த பெயர். அவர், 1942-இல் 'சக்தி' ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராகச் சேர்ந்து தமிழ் இலக்கிய உலகில் புகுந்தார். முல்லை, நகரசபை இதழ்களை நடத்தினார். 'தினமணி' ஆசிரியர் டி. எஸ். சொக்கலிங்கம் 1943இல் நிர்வாகத்தினருடன் வேறுபாடு காரணமாக விலக நேர்ந்ததை விவரித்து அவரை எழுதச்செய்து 'எனது ராஜினாமா' என்ற பெயரில் முல்லை முத்தையா வெளியிட்டார். சோவியத் ரஷ்யாவைப் பற்றி தமிழ்நாட்டில் அதிகமாகத் தெரியாத 1943இல் 'தினமணி' துணை ஆசிரியர் ஏ.ஜி. வெங்கடாச்சாரியைக் கொண்டு எழுதச்செய்து 'சோவியத் யூனியன்' என்ற நூலைப் பிரசுரித்தார். பாவேந்தர் நூல்களை அழகுற 1944இல்

வெளியிட்டார். 'புரட்சிக்கவிஞர்' என்ற தலைப்பில், பாவேந்தரைப்பற்றி பலரிடம் கட்டுரை, கவிதை, கருத்துரை கேட்டுப் பெற்று 1946இல் தொகுத்து வெளியிட்டார். அதுதான் பாவேந்தரைப் பற்றிய முதல் தொகுப்பு நூல். பாரதிதாசனுடன் கருத்து மாறுபாடு உள்ளவர்களும் அதில் எழுதியிருந்தனர். அறிஞர் அண்ணாவின் 'தமிழின் மறுமலர்ச்சி' என்ற கட்டுரையோடு, ராஜா சர் அண்ணாமலைச் செட்டியார், சர். ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார், இராஜாஜி, சர். சி.பி. இராம சாமி ஐயர், பாரதிதாசன் ஆகியோருடைய கருத்துக்களைத் தொகுத்து 1946இல் 'எது இசை?' என்று பெயரில் வெளியிட்டார். பாவேந்தர் நூல்களை 1944இல் முல்லைப் பதிப்பகம் வெளியிட்டது. 1946இல் மேற்படி நூல்களின் விற்பனை உரிமை பாரி நிலையத்துக்கு அளிக்கப்பட்டது. பாரி நிலையத்தின் தொடக்கம் அதுவே. இவர்தான் 'விற்பனை உரிமை' என்ற சொல்லையும், முறையையும் தமிழ்ப் பதிப்புலகில் முதன்முதலாக ஏற்படுத்தியவர்.

புத்தகப் பதிப்பாளர்கள் வை.கோவிந்தன், சின்ன அண்ணாமலை, முல்லை முத்தையா ஆகியோர் வகுத்த வழியில் இன்றைக்கு நூற்றுக்கணக்கான பதிப்பகங்கள் தமிழில் ஆக்கமுடன் செயல்படுகின்றன. நகரத்தார்கள் இன்றளவும் புத்தகப் பதிப்புத் தொழிலில் ஆர்வமுடன் ஈடுபடுவதற்குக் காரணம் பதிப்புத் துறை முன்னோடிகள் மூவர்தான் என்ற அரிய தகவலைச் சோமலெ முன்வைத்துள்ளார்.

தமிழ்ப் புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள் போன்றவற்றுடன் தமிழ் ஆவணங்களைச் சேகரித்துப் பாதுகாத்து வைத்த நூலகர் மூவர் என்று சோமலெ எழுதியுள்ள இயல் முக்கியமானது. முறையூர் அரு.சொ. சொக்கலிங்கம் செட்டியார், பாகனேரி காசி விசுவநாதன் செட்டியார், கோட்டையூர் ரோஜா முத்தையா செட்டியார் ஆகியோர் சொந்தமாகச் சேர்த்திட்ட புத்தகங்கள் அடங்கிய தனியார் நூலகங்கள், தமிழ்ப் புத்தக வரலாற்றில் தனித்துவமானவை; ஒப்பீடு அற்றவை. ஒப்பீட்டளவில் பெரும்பான்மையான தமிழர்கள் கல்வியறிவு அற்றிருந்த காலகட்டத்தில் புத்தகங்களின் முக்கியத்துவத்தை நன்கறிந்த செட்டி நாட்டைச் சார்ந்தவர்களின் நூலகப் பணி, மகத்தானது. அச்சில் வெளியான பழம்பெரும் நூல்களையும் பத்திரிகைகளையும் தேடிப்பிடித்துத் தமது சொந்த முயற்சியால் மாபெரும் நூலகத்தை உருவாக்கினார் ரோஜா முத்தையா. அவர், தமிழ் மொழியின் வளத்தை அடுத்தத் தலைமுறைக்குக் கடத்திச் செல்கிற மாபெரும் பணியைச் செய்தார். கடந்த 150 ஆண்டுகளில் அச்சடிக்கப்பட்டு வெளியான திருமணப் பத்திரிகைகள், நாடக நோட்டீஸ்கள், திரைப்பட விளம்பரங்கள், மருந்துக் கம்பெனி விளம்பரங்கள், கார் விளம்பரங்கள், வணிக ஒப்பந்த பத்திரங்கள், காசோலைகள், ஸ்டாம்பு பேப்பர்கள், உண்டியல்கள் போன்றவை அவருடைய தொகுப்பில் காத்திரமானவை. அவை, தமிழர் வாழ்க்கை வரலாறு குறித்த முக்கியமான வரலாற்றுப் பதிவுகள். இன்று சென்னை மாநகரில் செயல்படும் ரோஜா முத்தையா நூலகம் கடந்த இருநூறு ஆண்டுகளில் பிரசுரமான தமிழ் அச்ச ஊடக ஆவணங்களைப் பாதுகாத்து வைத்துள்ளது. இத்தகைய அரிய செயலைச் செய்திட்ட செட்டி நாட்டுப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களின் பெயர்கள் தமிழ் ஆவண வரலாற்றில் என்றும் நிலைத்திருக்கும். தமிழ்ப் புத்தகங்களை வாழ்நாள் முழுவதும் தேடியலைந்த சோமலெவுக்குப் புத்தகங்களின் மதிப்பும் அருமையும் நன்கு தெரியும். எனவேதான் அவர் நூலகர் மூவர் என்று நூலகங்களை உருவாக்கிக் காத்த பெருமக்களைப் போற்றியுள்ளார்.

பயண இலக்கியம், பற்றிய தகவல்கள் சோமலெயின் பன்முக ஆற்றலுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள். பயணக் கட்டுரைகள், தமிழ் நாடு என்ற நிலப்பகுதிக்குள் வாழ்கிற தமிழர்களிடம் அனைத்துலகப் பார்வையை ஏற்படுத்துகின்றன. தமிழில் பயண இலக்கிய வளர்ச்சியில் செட்டி நாட்டினரின் பங்கு பெரிது. தொழில், வணிகம் காரணமாக அயல் நாடுகளுக்குப் பயணித்த செட்டி நாட்டுப் பகுதியில் வாழ்ந்தவர்கள் தங்களுடைய பயண அனுபவங்களை எழுதியுள்ளனர். சிவகங்கை மாவட்டத்தில் நெற்குப்பை என்ற கிராமத்தில் பிறந்து வளர்ந்த சோமலெ, அவர் பயணித்த நாடுகளில் எதிர்கொண்ட அனுபவங்களை நூலாக்கியுள்ளார். அந்த வகையில் பயண

இலக்கியத்தின்மீது ஆர்வம் மிக்க சோமலெ, செட்டி நாட்டினரை முன்வைத்துப் பயண இலக்கியம் பற்றிய தகவல்களைத் தொகுத்துள்ளார்.

19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் பயணக் கட்டுரைகள் வெளியாகி ருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் உலகம் சுற்றிய தமிழர் ஏ.கே. செட்டியார் தொகுத்து நூலாக்கியுள்ளார். அவை, பெரும்பாலும் கோவில்களுக்குச் சென்ற யாத்திரை அனுபவங்கள். அவற்றை எழுதியவர்கள் பொது அறிவோ, மொழிப் புலமையோ பெற்றிருந்தனர் என்று சொல்ல இயலாது. பயணக் கட்டுரை என்று ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய முதலாவது படைப்பைத் தமிழுக்குத் தந்தவர் முறையூர் அரு. சொக்கலிங்கம் ஆவார். இவர் எழுதிய முதலாவது பயணக் கட்டுரை 'மலையாவும் அதன் மக்களும்' 1935-இல் இரங்கூனிலிருந்து ஏ.கே. செட்டியாரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்ட 'தனவணிகள்' இதழில் வெளியாயிற்று.

பயண அனுபவங்களை நூலாக எழுதி, பயண இலக்கியம் என்ற புதிய துறைக்கு முன்னோடி ஏ.கே. செட்டியார். இவருக்கும் முன்னரே பலர், பல நாடுகளுக்கும் பயணித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் ஏ.கே.க்கும் ஒரு முக்கியமான வேறுபாடு உண்டு. ஏ.கே. செட்டியார் தமிழன் என்ற கண்ணோட்டத்துடன் பல நாடுகளையும் பார்த்தார். ஏ.கே. நகைச்சுவை நிறைந்த குறிப்புகளுடனும் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் படிப்பவர் மனத்தில் பதியுமாறு எழுதினார். எளியநடையாலும் சொற்சிக்கனத்தாலும் ஏ.கே.யின் பயணக் கட்டுரைகள் தனிச்சிறப்புப் பெற்றன. அந்த வழியில் சோமலெ எழுதியுள்ள பத்து பயண நூல்கள், செட்டி நாட்டுக்குப் பெருமை சேர்க்கின்றன.

நாட்டுப்புறவியல் என்ற துறை பல்கலைக்கழகங்களில் நிறுவப்படுவதற்கு முன்னரே தமிழில் நாட்டார் பாடல்கள் சேகரிக்கப்பட்டுப் புத்தகமாக வெளியிடப்பட்டன. கிராமத்து மண்ணுடன் தொடர்புடைய நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் பெண்களால் பாடப்படும் தாலாட்டும் ஒப்பாரியும் தனித்துவமானவை. சோமலெயின் இலக்கியத் தேடல் நாட்டார் பாடல்களிலும், பண்பாட்டு ஆய்வுகளிலும் தொடர்ந்தது. உலக நாடுகளில் சுற்றினாலும் சோமலெயின் மனம் தமிழ் மண்ணுடன் தொடர்புடையது என்பதற்குச் சான்றாக அவர் சேகரித்த தாலாட்டு, ஒப்பாரிப் பாடல்கள் விளங்குகின்றன. செட்டிநாட்டில் பெண் குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்பும் வழக்கம் 1930-இல் ஏற்பட்டது என்ற சோமலெயின் பதிவு முக்கியமானது. செட்டி நாட்டுப் பெண்கள் தொடக்கக் கல்விகூட கற்றிடாதபோதும் கேள்வி அறிவாலும், உலகியல் அனுபவத்தாலும்

பரம்பரைப் புலமையாலும், இலக்கிய நயத்துடன் சொற்றொடர்களை அமைத்துத் தாலாட்டும் ஒப்பாரியும் பாடினர். மழலைச் செல்வங்கள் கண்ணயரப் பாடுகின்ற தாலாட்டுகள் தனித்துவமானவை. ஊர் பேர் தெரியாத செட்டிநாட்டு மூதாட்டியார் பாடிய தாலாட்டுக்கள், பல தலைமுறைகளாக வாய்மொழியாகப் பரவிப் பாடப்பட்டு வருகின்றன. தாலாட்டுகளில் பலதரப்பட்ட கருத்துக்களைக் காணலாம். தாலாட்டுப் பாடல்களில் மக்கட் செல்வத்தைப் பெறுவதற்குத் துடிக்கும் தாய் நோற்ற நோன்பு இடம் பெறும்; பெற்ற மக்களைப் பாராட்டிப் போற்றி வளர்க்கும் அருமை காட்சி தரும்; சேய், தன் தாய்க்குத் தரும் தன்னேரில்லா இன்பம் இனிது விளங்கும்.

பரட்டைப் புளிய மரம்
பந்தடிக்கும் நந்தவனம்
நந்தவனம் கண் திறந்து
நாலுவகைப்பூ எடுத்து
பூ எடுத்துப் பூஜை பண்ணும்
புண்ணியவார் பேரேனோ (பேத்தியோ)
மலரெடுத்துப் பூஜை பண்ணும்
மகராஜா பேரேனோ (பேத்தியோ)
அரும்பெடுத்துப் பூஜை பண்ணும்
அர்ச்சுனவார் பேரேனோ (பேத்தியோ)

வருத்தத்தை ஒப்பாரியாக வெளியிடும் கலையில் கைதேர்ந்தவர்கள் செட்டி நாட்டுப் பெண்கள். ஒப்பாரிப் பாடல்களை ஆற அமர இயற்றிட முடியாது. அவை உணர்ச்சிப் பெருக்கால் திடீரென்று வெளிவருபவை. ஒருவர் இறந்த வீட்டில், இறந்தவரின் உறவினர் பலர் தத்தம் வருத்தத்தை ஒப்பாரியாகப் பாடுவர். எனவே ஒருவருடைய ஒப்பாரி மற்றொருவரின் ஒப்பாரியிலிருந்து வேறுபட்டிருக்க வேண்டும். அதைவிடச் சிறப்பாகவும் இருக்கவேண்டும். ஒருமுறை கேட்ட பாடலை, நினைவில் வைத்திருக்கும் பேராற்றல் செட்டி நாட்டுப் பெண்களுக்கு உண்டு. ஒப்பாரிப் பாடல்களிலே பாடுபவர்க்கும் இறந்தவர்க்கும் நிலவிய நெருங்கிய தொடர்பு தெரியும்; மனத்தை உருக்கும் அனுபவங்கள் நிறைந்திருக்கும்; இறந்தவருடைய வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் இடையிடையே செருகப்பட்டிருக்கும். இந்த ஒப்பாரிகள், குறிப்பிட்ட சிலருடைய இன்பதுன்பங்களின் தொகுப்பாகத் தோன்றிக் காற்றோடு கலந்து விடுகின்றபோதிலும், கால எல்லையைத் தாண்டி இலக்கியச் சிறப்பும் பெற்றிருக்கின்றன. பெண்ணின் சோகத்தையும் வலியையும் பதிவாக்கியுள்ள ஒப்பாரிப் பாடல்கள் காற்றில் மிதக்கின்றன. கணவனை இழந்த பெண்,

ஒப்பாரி மூலம் செய்துள்ள சமூக விமர்சனம் கூர்மையானது.

மலையாள வைத்தியனை மடிவசமாயக் கூட்டி வந்தோம்

மலையாள வைத்தியனும் மருந்தறிய மாட்டலையே

சீமை வைத்தியனைச் சீக்கிரமாய்க் கூட்டிவந்தோம்

சீமை வைத்தியனும் சீக்கறிய மாட்டலையே!

தாலிக்கு அரும்பெடுத்த தட்டானும் கண் குருடோ ?

சேலைக்கு நூலெடுத்த சேணியனும் கண்குருடோ?

பஞ்சாங்கம் பார்க்கவந்த பார்ப்பானும் கண்குருடோ?

எழுதினவன்தான் குருடோ? எழுத்தாணி கூரிலையோ?

செட்டி நாட்டுப் பெண்களின் தாலாட்டும் ஒப்பாரியும் பற்றிய சோமலெயின் பதிவுகள், தமிழக நாட்டார் வழக்காற்றுத் துறையில் முன்னோடிகளாக விளங்குகின்றன.

சோமலெ தமிழ் இசை, சிற்பக் கலை போன்ற நுண்கலைகளுக்கும் செட்டி நாட்டுக்கும் இடையிலான தொடர்புகளைப் பதிவாக்கியுள்ளார். பர்மா, மலேஷியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளிலும் பிற நாடுகளிலும் தமிழ் வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடைய செட்டி நாட்டினர் பற்றிய அரிய தகவல்களையும் சோமலெ தந்துள்ளார்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள மேலைச்சிவபுரி என்ற கிராமத்தில் 1909 ஆம் ஆண்டு வ. பழ.சா. பழநியப்பச் செட்டியார், வ.பழ. சா.அண்ணாமலைச் செட்டியார் ஆகியோர் நிறுவிய சன்மார்க்க சபை பற்றி சோமலெ விரிவான தகவல்களைத் தந்துள்ளார். சோழவந்தான் அரசஞ் சண்முகனார் தொடங்கி வைத்த சன்மார்க்க சபை, பண்டித மணியினால் சிறப்புடன் நடத்தப்பட்டது. செட்டி நாட்டில் பரவலாக உள்ள தமிழ் அறிவுப் பெருக்கத்திற்குச் சன்மார்க்க சபைதான் முதன்மைக் காரணமாகும். சைவமும் தமிழும் தழைத்து இனிது ஓங்குக என்ற குறிக்கோளுடன் செயல்படுகிற சன்மார்க்க சபை பற்றியும் கணேசர் செந்தமிழ்க் கல்லூரி பற்றியும் சோமலெ விரிவாகப் பதிவாக்கியுள்ளார்.

செட்டி நாட்டுத் தமிழ் என்ற இயலில் சோமலெ விவரித்துள்ள தகவல்கள் இனவரைவியல் நோக்கில் முக்கியமானவை. சோமலெ செட்டி நாடு பற்றிய அரிய தகவல்களைத் தொகுத்து, அவற்றை வரலாற்று அடிப்படையிலும் சமகால வழக்குடன் பொருத்தி ஆராய்ந்துள்ளார். அவருடைய சங்க இலக்கியம் முதலாகப் பண்டைய இலக்கியப் புலமை, நூலில் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. செட்டி நாட்டுத் தமிழ் என்ற இயலில் அவர் விவரித்துள்ள தகவல்கள் இனவரைவியல் நோக்கில் முக்கியமானவை.

சிலப்பதிகாரம் காப்பியத்திற்கும் செட்டி நாட்டில் வாழ்கிற நாட்டுகோட்டை நகரத்தாருக்கும் இடையில்

நிலவுகிற தொடர்புகள் பற்றிச் சோமலெ நுட்பமாக விவரித்துள்ளார். கோவலனும் கண்ணகியும் சோழ நாட்டிலிருந்து மதுரைக்குக் கொடும்பை என்னும் கொடும்பாளூர் வழியாகச் சென்றதாகச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகிறது. கொடும்பாளூர் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ளது. கண்ணகி, கண்ணம்மை, கண்ணாத்தாள் கண்ணாத்தாள் என்ற பெயர்கள் செட்டி நாட்டில் இன்றளவும் வழக்கிலுள்ளன. பெண்கள் தமக்குள் வாய்ச் சண்டையிடும்போது, 'கண்ணாத்தாள் தான் உன்னைக் கேட்க வேண்டும், கூறுவார்; கண்ணகிதான் அவர்களுடைய குல தெய்வமாகிய கண்ணாத்தாள். சதுக்க பூதங்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ளன. நாட்டரசன் கோட்டையில் 'பூதக்குடித்தெரு' இருப்பதும், கண்ணாத்தாள் கோயில் இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கன.

நகரத்தார் குலப் பெண்கள் காலில் கொலுசு, தண்டை, சிலம்பு என்ற அணிகள் அணிந்துகொள்வதில்லை. கோவலன் வழியில் வந்தவர்கள் என்று கருதுவதற்கேற்றவாறு, சிலம்பின் தீவினையால் கோவலன் மாண்டான்; அதனால் காலில் சிலம்பு முதலிய அணிகள் அணிதலாகாது என்ற எண்ணித்தான் அணியாது விட்டனர் என்ற கருத்தைச் சோமலெ முன்வைத்துள்ளார்.

வேறு வைத்தல். சிலப்பதிகாரத்தில் 'மனையறம் படுத்த காதை' என்ற ஒரு காதை இருக்கிறது. இது, மணமானபின் மணமக்களைத் தனிக்குடித்தனமாக வேறு வைப்பதைக் குறிப்பது. இன்றும் இவ்வழக்கம் நகரத்தார் சமூகத்தில் நிலவிவருகிறது. இவர்களுடைய குடும்பங்களில் தந்தையும் மகனும் ஒரு மாளிகையிலேயே வாழ்ந்தாலும், தனித்தனியே குடும்பம் நடத்துவதையும், தனியாக உணவாக்கிக் கொள்வதையும், தனித்தனியே விருந்தினரை உபசரிப்பதையும், வரவு செலவு கணக்குகளைத் தனித்தனியே வைத்துக்கொள்வதையும் இன்றைக்கும் காண முடியும்.

திரவியம் தேடத் திரைகடலோடுவதைக் 'கொண்டு விக்கப் போவது' என்று செட்டிநாட்டில் கூறுவர். கொள்ளுதல் = வாங்குதல். எனவே கொண்டு விக்கப் போவது என்பது வாங்குதல்-விற்றல் இரண்டையும் குறிப்பிடும். பூம்புகாரில் வாழ்ந்த வணிகர்கள் பழங்காலத்தில் தமிழகத்திலிருந்து பொருள்களை ஏற்றிக்கொண்டு போய்க் கடல்கடந்த நாடுகளில் அவற்றை விற்று வந்ததைப் பட்டினப்பாலை போன்ற சங்க இலக்கியப் படைப்புகள் மூலம் அறியலாம்.

'பந்தல்' என்னும் சொல், செட்டிநாட்டில் பிணப் பந்தலைக் குறிக்கும்; மணப் பந்தலை அன்று. மங்கலச் சொற்களாக, 'கொட்டகை', 'காவணம்' என்பவையே வழங்குகின்றன.

கும்மாயம். "பயிற்றுத் தன்மை கெடாது கும்மாய மியற்றி" என்று மணிமேகலையில் ஓர் உணவு வகை குறிக்கப் பெற்றிருக்கிறது. புழுக்கிய பச்சைப் பயிற்றொடு சர்க்கரை முதலியன கூட்டி ஆக்கப்படுவதொரு சிற்றுண்டி என்று இதற்கு உ.வே. சாமிநாத ஐயர் விளக்கம் எழுதியுள்ளார். இந்த உணவு இன்றும் செட்டி நாட்டில் ஆக்கப்படுகிறது. பாசிப் பயிறு, பச்சரிசி இரண்டையும் கலந்து கும்மாயம் செய்வர்.

பண்டைய இலக்கியப் பிரதிகளில் கையாளப்பட்டுள்ள பழந்தமிழ்ச் சொற்கள் இன்றளவும் செட்டி நாட்டு வட்டாரத்தில் வழக்கிலுள்ளன என்று சோமலெ தந்துள்ள குறிப்புகள், அவருடைய சொல்லாராய்ச்சிக்குச் சான்றாகும்.

செட்டி நாடும் செந்தமிழும் நூலின் பிற்சேர்க்கையாகச் சோமலெ தொகுத்துத் தந்துள்ள 213 பக்கங்கள் சமூக ஆவணமாக விரிந்துள்ளன. நூலின் இறுதியில் 29 பக்க அளவில் தரப்பட்டுள்ள பெயர்க் குறிப்பு அட்டவணை, செட்டி நாட்டினருக்கும் தமிழுக்குமான தொடர்பைப் புலப்படுத்துகிறது. செட்டி நாட்டு ஊர்கள், பெயர்கள், கோவில்கள், கல்வெட்டுகள், விலாசங்கள், தமிழ்ச் சொற்கள், நகரத்தார் வரலாறு. இசை பிடிமானம், பட்டப் பெயர்கள், புத்தகப் பதிப்பாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், வட்டகைப் பிரிவு, சம்பளச் சீட்டு, உண்டியல் போன்ற தலைப்புகளில் சோமலெ திரட்டியுள்ள தகவல்கள், செட்டி நாடு என்ற வரையறைக்கு அப்பால் தமிழர் வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க பதிவுகள். அவை, எதிர்காலத்தில் தமிழர் வரலாற்றை எழுதுகிறவர்களுக்கு மூலமாக விளங்கும்.

சோமலெ, செட்டி நாட்டில் வாழ்கிறவர்கள் பெரிதும் வணிகர்கள் என்ற பொதுப் புத்திக்கு மாறாகத் தமிழ் வளர்ச்சியுடன் கலை, இசை, கல்வி, தொழில், சமூக வளர்ச்சியையும் கருத்தில்கொண்டு செயல்படுகிறவர்கள் என்பதைச் சான்றுகளுடன் செட்டி நாடும் செந்தமிழும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். செட்டி நாட்டையும் செந்தமிழையும் முன்வைத்துத் தனியொரு மனிதராகச் சோமலெ 687 பக்கங்களில் எழுதியுள்ள கலைக்களஞ்சியம் போன்ற தொகுப்பு நூல், சமகாலத் தமிழர் வரலாற்றில் முக்கியமான பதிவு.

மூல நூல் சோமலெ. செட்டி நாடும் செந்தமிழும்: கணியன் பூங்குன்றன் முதல் கவிஞர் கண்ணதாசன் காலம் வரை. சென்னை: வானதி பதிப்பகம், 1999.

(சாகித்திய அகாதெமியும் சாத்தார், ஸ்ரீ இராமசாமி நாயுடு ஞாபகார்த்தக் கல்லூரியும் இணைந்து 25-11-21 அன்று நடத்திய சோமலே நூற்றாண்டு உரையரங்கில் நிகழ்த்தப்பட்ட உரையின் கட்டுரை வடிவம்)

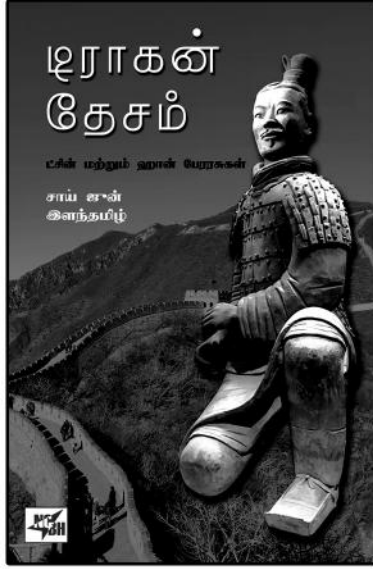
15.12.21 அன்று குளித்தலையில் முதலாமாண்டு புத்தகக் கண்காட்சியை சட்டமன்ற உறுப்பினர் இரா.மாணிக்கம் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். இதில் பேரா.க.கோபாலகிருஷ்ணன், முனைவர் க.ரம்யா, டாக்டர் கிராமியம் பி.நாராயணன், வே.பல்லவிராஜா, தேன்மொழி தியாகராஜன், பேரா.பெ.வைரமூர்த்தி, வி.சிங்காரவேலன், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் திருச்சி மண்டல மேலாளர் ச.குமார் மற்றும் திருச்சி கிளை மேலாளர் க.சுரேஷ் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

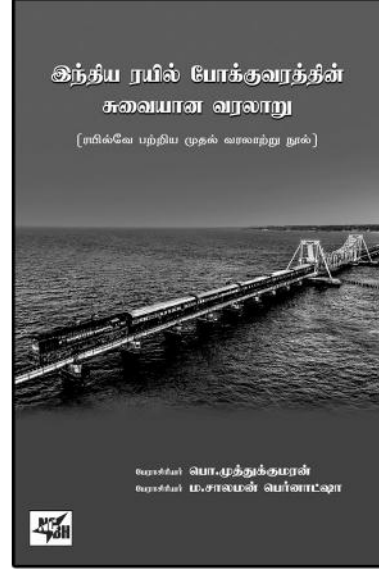
16.12.21 அன்று மதுரையில் பேராசிரியர் பா.ஆனந்தகுமாரின் 'தமிழ் செவ்விலக்கியங்கள் மீள்வாசிப்பு', 'தனிநாயக அடிகளாரின் ஒப்பிலக்கிய சிந்தனைகள்' ஆகிய இரு நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. இதில் ந.முத்துமோகன், பி.வரதராஜன், தி.சு.நடராசன், ந.முருகேசபாண்டியன், கி.வேணுகா, மு.செல்லா, பேரா.பா.ஆனந்தகுமார், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

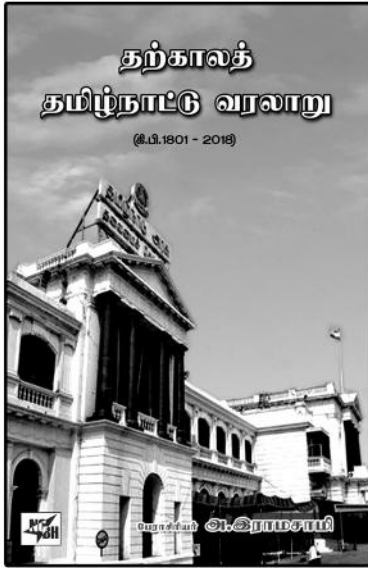
நியூ செஞ்சுரியின் விற்பனை சாதனை நூல்கள்

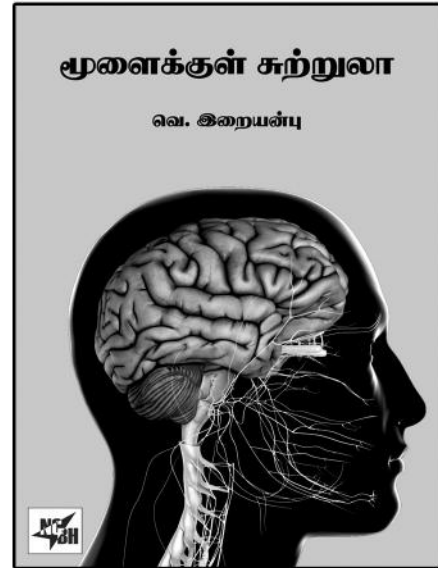
ஐராகன் தேசம்
சாய் ஜுன் - இளந்தமிழ்
₹ 275/-

**இந்திய ரயில் போக்குவரத்தின்
சுவையான வரலாறு**
[ரயில்வே பற்றிய முதல் வரலாற்று நூல்]
பேராசிரியர் பொ.முத்துக்குமரன்
பேராசிரியர் ம.சாலமன் பெர்னாட்ஷா
₹ 275/-

தற்காலத் தமிழ்நாட்டு வரலாறு
(கி.பி.1801 - 2018)
பேராசிரியர் அ.இராமசாமி
₹ 410/-

மூளைக்குள் சுற்றுலா
வெ. இறையன்பு
₹ 1500/-

கவி கா.மு. ஷெரீப் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களுமீ

பேராசிரியர் உ. அலிபாவா

அவ்விராடு

நெருங்கியிருந்து

பணியாற்றிய

ம.பொ.சி.ய

தம் நூலில் கவிஞர்

குறித்துச் சரிவரக்

குறிப்பிடவில்லை

என்பதும்

குறிப்பிடத்தக்கது

கவி. கா.மு. ஷெரீப் திருவாரூர் மாவட்டம் குடவாசல் வட்டத்திலுள்ள அபிவிருத்தீஸ்வரம் என்னும் சின்னஞ் சிறிய ஊரில் காதர்ஷா, இபுராஹிம் பாத்தும்மாள் இணையருக்கு 1914 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 11 ஆம் நாள் பிறந்தார். பெற்றோர் படித்திருந்த போதும் வறுமை காரணமாகக் கா.மு.ஷெரீப் பள்ளி சென்று படிக்கும் வாய்ப்பினைப் பெறவில்லை. தந்தையாரிடமும் மற்றோரிடமும் தாமாக முயன்று கல்வி கற்றுக் கவிதை படைக்கும் ஆற்றல் பெற்றார். அரசியலிலும் ஆன்மீகத்திலும் சமூகப் பிரக்ஞையிலும் சிறந்து விளங்கிய கவிஞர் கவிதை மட்டுமன்றி சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கட்டுரை, சிற்றிலக்கியம், கடிதம், திரையிசைப்பாடல்கள், காவியம், பத்திரிக்கைத் தலையங்கம், இதழியல் பணி, இலக்கிய உரை நூல்கள், வானொலி உரைகள், பயண இலக்கியம், வாழ்க்கை வரலாறு எனப் பல்வேறு தளங்களில் தமது பங்களிப்பைத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குச் செலுத்தியுள்ளார். தமிழக வரலாற்றிலும் தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றிலும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் என்றென்றும் நின்று நிலைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவரான கவி கா.மு.ஷெரீப் சாதி, இன, மதம் கடந்து எல்லோராலும் நேசிக்கப்படக் கூடியவர். சமய நல்லிணக்க உணர்வுடையவர்; எல்லாச் சமய இலக்கியங்களையும் நூல்களையும் நுணுகி நுணுகிப் பயின்றவர்.

தேசத் தொண்டர், தமிழ்ப் பற்றாளர், இந்தி எதிர்ப்புத் தீரர், எல்லை மீட்டிப் போராளி, சிறந்த இலக்கியவாதி, நேர்த்திமிகு அரசியல்வாதி, நாடு போற்றும் நல்ல சொற்பொழிவாளர், தத்துவ வித்தகர், தேர்ந்த திறனாய்வாளர், நேர்த்திமிகு திரைப்படப் பாடலாசிரியர், நாடறிந்த

கவிஞர், அறிஞர் வியக்கும் உரையாசிரியர், சிறந்த பதிப்பாளர், சமூகச் சீர்திருத்தம் விரும்பும் இதழாளர், எல்லோரும் அறிந்த மூத்த கவிஞர் எனத் திகழும் கவி. கா.மு.ஷெரீப் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு மாமனிதர். பன்முக ஆளுமையுடைய அவர், புதிய தமிழகம் அமைப்பதற்காக அரும்பாடுபட்டவர். தமிழரசுக் கழகத் தலைவர் ம.பொ.சி. கூட அவருக்கு உரிய அங்கீகாரத்தை அளிக்கவில்லை என்பது வருத்தத்திற்கு உரியது. அவரோடு நெருங்கியிருந்து பணியாற்றிய ம.பொ.சியே தம் நூலில் கவிஞர் குறித்துச் சரிவரக் குறிப்பிடவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

‘கவி கா.மு. ஷெரீப் கவிதைகள்’ எனும் நூலில் கவிஞர் தம்மைப் பற்றியும் தமக்கு முந்தைய கவிஞர்கள் பற்றியும் புதிய தமிழகம் குறித்தும் நன்றியுணர்வோடும் பொறுப்போடும் பதிவு செய்கிறார்.

“என் காலத்தில் வாழ்ந்த பிரபலமான கவிஞர்கள், என்னினும் மூத்தவர்கள் எழுவர். இவர்களில், சதாவதானி கா.ப.செய்குத்தம்பிப் பாவலர் அவதானத்தில் சிறந்தவர். திருவையாறு கா. அப்துல் கபூர் சித்திரக் கவிகளின் மூலம் பிரபலமானவர். எஞ்சியவர்களான பாரதிதாசனார், நாமக்கல்லார், தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, சுத்தானந்த பாரதியார், ச.து.ச. யோகி ஆகிய ஐவரும் பொதுவான தமிழ்க் கவிஞர்கள். இவர்களையும் பகுத்துப் பார்க்கின்; புரட்சிக் கவி பாரதிதாசனார் சமுதாயச் சீர்திருத்தம், சமதர்மச் சமுதாயம், தமிழ் எனும் மூன்று பகுதிகளைப் பற்றியும் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் வேகமாகவும் எழுதியவராகின்றார். நாமக்கல் கவிஞர், தேசிய - காந்தியக் கவிஞர். தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, பிள்ளைப் பாடல்களாலும் பொதுப் பாடல்களாலும் பிரபலமானவர். சுத்தானந்தபாரதி, பாரதமாதா, பக்தி இசைப் பாடல்கள் மூலம் நாடறிந்த கவிஞர். நல்ல பல உரைநடை நூலாசிரியர். ச.து.ச. யோகியார், தேசியக் கவியே யாயினும் மேரி மக்தலேனா, அகல்யா, உமர்க்கய்யாம் போன்றோரைப் பாடியதன் மூலமாகவும் தமிழ்க் குமரிப் பாடல் தொகுப்பு நூல் மூலமாகப் பிரபலமாகத் திகழ்ந்து பின்னர் மக்களை விட்டும் ஒதுங்கி வாழ்ந்தவர். நான் இவர்கட்குப் பின்னால் வந்தவன். இவர்களுடன் பழகியவன். இவர்கள் பாடல்களைப் பயின்றவன்” என்று குறிப்பிடும் கவிஞர், “எனக்கென எஞ்சி நின்றது-, புதிய தமிழக அமைப்பின் போர்க் களப் பாடல்கள் எனக் கணிப்பது பொருத்தமாகலாம். ஆம் என்னளவிற்கு, ‘புதிய தமிழகம்’ அமைப்பின் ‘களப் பாடல்’களை வேறு யாரும் பாடியிருக்கவில்லை என்பது மிகையன்று” என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

“புதிய தமிழகம் என்பது ஒரு நாடாக 1957க்கு முன்பு இருந்ததில்லை. புதிய தமிழகம்; தட்சிணராச்சியத்தை வென்று, திராவிடத்தைக் கடந்து, டில்லியைப் பணிய

வைத்து அமைந்த ஒன்றாகும். மட்டுமன்றி, நான்கு இளைஞர்களைக் களப்பலி யீந்து, பல்லாயிரம் தமிழர்களைச் சிறைக்குள் தள்ளி, குருதிச் சேற்றில் குளித்துப் பெற்றதாகும். இத்தகு புதிய தமிழக அமைப்பிற்குக் களப் பாடல்களைப் பாடித் தமிழக மக்களைத் தட்டி எழுப்புகின்ற பேற்றினை மிகைத்த அளவில் எனக்கே அளித்தான் இறைவன். இதனால் நானடைந்த பலன் என்ன என்று கணக்குப் பார்ப்பது தவறு” என்கிறார்.

“அடிமை இந்தியாவில் பிறந்த நான், நானும் சேர்ந்து பாடுபட்டுப் பெற்ற சுதந்திர இந்தியாவில் வாழ்கிறேன்! அஃதே ஒப்ப, நான் தளபதியாக நின்று, களம் பாடுகின்ற கவிஞனாகவும் ஆகி, போரிட்டுப் பெற்ற புதிய தமிழகத்தில் வாழ்கிறேன் என்பது என்னை மகிழ்வுற்றிடச் செய்வதாகும். ஆளுவது என் வேலை அல்ல. அரிய பாரதம் விடுதலை பெற்றிடவும், அதிலே இணைந்து திகழ்கின்ற புதிய தமிழகம் தோன்றிடவும் உழைத்தவர்களில் ஒருவன் நான் என்பதை வரலாறு எழுதுவோர் மறைத்துவிட முடியாது! இது ஒன்றே போதும் நிலையான பேறு பெற்றிட! பதவியா வேண்டும்? புதிய தமிழகக் களப்பாட்டுப் பாடியது எனது தனித்தன்மை” என்று தம் தனித்தன்மையையும் இதில் கவிஞர் எடுத்துரைக்கிறார்.

புதிய தமிழகம் அமைப்பதற்கான போராட்டங்களில் ஈடுபட்ட கவி.கா.மு. ஷெரீப் பல போராட்டங்களைத் தாமே தளபதியாக இருந்து முன் நின்று நடத்தினார். அத்தகைய போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டு செயலாற்றிய தொண்டர்களுக்கு உற்சாக உணர்வு ஏற்படும் வகையில் களப்பாட்டுப் பாடினார். அப்பாடல்களுள் கிடைத்தவற்றை மட்டும் தொகுத்து நூலாக்கினார். அந்த நூலிலும், “இப்போராட்டங்களில் என் பங்கும் குறைந்ததன்று. திங்கள் இருமுறை ஏடுகள் இரண்டும், கிழமை ஏடு ஒன்றுமாக மூன்று ஏடுகளை நடத்தினேன். தமிழகமெங்கும் சுற்றிச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றினேன். பொதுச் செயலாளனாகப் பொறுப்பேற்றுச் செயல்பட்டது மட்டுமன்றி, பல போராட்டங்களையும் முன்னின்று நடத்தினேன்; சிறைப் பறவையுமானேன்” என்று தம் பணிகளைக் குறிப்பிடும் கவிஞர் இந்த இடத்திலும் ‘நானும் தலைவர் ம.பொ.சி. அவர்களும் இணைந்து செயல்பட்டது. சமயம் கடந்த இனவழி ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு’ என்பதாலும் கவிஞர் ம.பொ.சியைக் குறிப்பிடத் தவறவில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

இப்படிப் பல நிலைகளில் அரசியல், சமூகச் சீர்திருத்த ஈடுபாடுடைய கவிஞரைச் சரியான நேரத்தில் சரியான சூழலில் உடனிருந்தோரே அங்கீகரிக்கவில்லை. பெரியாரின் பகுத்தறிவுக் கொள்கையால் சுயமரியாதைச் சிந்தனையால் ஈர்க்கப்பட்டு அரசியலையும்

பொதுவாழ்வையும் விரும்பியேற்று வறுமையிலும் செம்மையாக வாழ்ந்த கவிஞர் தமிழ் இலக்கியத்தின் பல பரிமாணங்களிலும் பல்வேறு இலக்கிய நூல்களைப் படைத்த நிலையில் காலச்சூழல் காரணமாக மனம் வருந்தினார். அத்தகைய காலத்தில்தான் கவிஞரின் பார்வை இஸ்லாமிய இலக்கியப் படைப்புகளுக்குள் வருகிறது. தம்முடைய ஒட்டுமொத்தப் படைப்புகளுள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இஸ்லாமிய இலக்கியப் படைப்புகளிலும் தம் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார். 'இஸ்லாமியர்களும் கவிஞரின் படைப்புகளைப் படித்து அவரைப் போற்றினார்களோ' என்பதும் ஐயத்திற்குரியதாகவே உள்ளது.

தம் வாழ்நாட்களின் இறுதிக் காலகட்டத்தில் இஸ்லாமிய இலக்கியப் படைப்புகளுள் தம் பார்வையைச் செலுத்திய கவிஞரின் இறையருள் வேட்டல் (1978), ஆன்ம சீதம் (1984), நபியே எங்கள் நாயகமே (1972) ஆகியன அவரின் இஸ்லாமியக் கவிதைப் படைப்புகள்.

இஸ்லாம் இந்து மதத்திற்கு விரோதமானதா? (1985), பொது சிவில் சட்டம் பொருந்துமா? (1989), பத்ர் போரின் பின் விளைவுகள் (1991), சிந்திக்க, தெளிவு பெற (1993), தமிழரசில் முஸ்லீம்கள், முஸ்லீம் லீக்டேவை தானா? ஆகியன இஸ்லாம் குறித்தும் இஸ்லாமிய மக்கள் சார்ந்த அரசியல் நிலைப்பாடுகள் குறித்தும் கவிஞரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைப் படைப்புகள். இவை இன்றைக்கும் பொருந்தும் நூல்களாகவும் தேவையான நூல்களாகவும் இருப்பது வியப்பிற்குரியதாக இருக்கிறது.

ஆயிஷா நாச்சியார் பிள்ளைத் தமிழும் (1979) நாகூர்ப் போற்றிச் சதகமும் கவிஞரின் இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள். நீங்களும் பாடலாம் இஸ்லாமிய இசைப்பாடல் எனும் நூல் இஸ்லாமிய இசைப்பாடல் படைப்பது பற்றியது. இஸ்லாமிய இசைப்பாடல் பல அடங்கியது. பல்கீச நாச்சியார் காவியம் (1991) எனும் நூல் கவிஞரின் இஸ்லாமியக் காவியப் படைப்பாகும். நபி தம் பேரர் ஹஸன் ஹுஸைன் (ரலி) வரலாறு, வள்ளல் சீதக்காதி வரலாறு ஆகியன இஸ்லாமியப் பெரியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை இயம்பும் வாழ்க்கை வரலாற்று இலக்கியங்கள். 'கிழக்கிலுள்ள பிறைக்கொடி நாடு' எனும் நூல் மலேசியா வாழ் இஸ்லாமியர்களின் வாழ்க்கை, பண்பாடு, கலாச்சாரம் ஆகியவற்றை எடுத்தியம்பும் அற்புதமான பயண இலக்கிய நூலாகும். 'சீறாப்புராணச் சொற்பொழிவு' என்னும் நூல் புதுவை வானொலியில் 31 நாட்கள் சீறாப்புராணத்தை எல்லோரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் எளிய நடையில் ஆற்றப்பட்ட சீறாப்புராண அறிமுக உரையாகும்.

கவிஞரின் இஸ்லாம் சார்ந்த எல்லாப் படைப்புகளுக்கும் மணி மகுடமாகத் திகழ்வது சீறாப்புராண உரையாகும். சீறாப்புராணத்திற்கு கவி கா.மு.ஷெரீப் உரை எழுதத் தொடங்கும் போது அவருக்கு முதுமை வந்துவிட்ட படியால் தம் வாழ் நாட்களுக்குள் எழுதி முடித்துவிட இயலாமல் போனால் என்ன செய்வது எனக் கருதி எல்லாக் காண்டத்தையும் தொட்டுவிட நினைத்து விலாதத்துக் காண்டத்தில் முதல் ஐந்து படலத்திற்கும் நுபுவத்துக் காண்டம் முழுமைக்கும் கிசுறத்துக் காண்டத்தில் முதல் இருபத்தேழு படலத்திற்கும் உரை எழுதியுள்ளார்.

விலாதத்துக் காண்டத்திலுள்ள 290 பாடலுக்கும் நுபுவத்துக் காண்டத்திலுள்ள 1105 பாடலுக்கும் எனச் சீறாப்புராணத்திலுள்ள 5028 பாடல்களில் 3077 பாடல்களுக்குக் கவி கா.மு. ஷெரீப் உரை செய்துள்ளார். கவிஞர் மறைந்த நிலையில் எஞ்சிய 1951 பாடல்களுக்கு மு. அப்துல் கரீம் உரை எழுதி நிறைவு செய்துள்ளார். சீறாவிலுள்ள 92 படலங்களுள் 53 படலங்களுக்குக் கவி கா.மு. ஷெரீபும் எஞ்சிய 39 படலங்களுக்கு மு. அப்துல் கரீமும் உரை எழுதியுள்ளனர். கவிஞரின் சீறாப்புராண உரை சீறாப்புராணத்தை ஆர்வத்தோடு படிக்கத் தொடங்குவோருக்கு அணி விளக்காக அமைந்துள்ளது.

'இஸ்லாமும் ஜீவகாருண்யமும்' (1988) எனும் நூல் இஸ்லாம் சுட்டும் ஜீவகாருண்யத்தையும் நபிகள் நாயகம் எந்த அளவிற்கு ஜீவகாருண்யத்தை வலியுறுத்தினார்கள் என்பதையும் எடுத்துரைக்கிறது. இறைவனுக்காக வாழ்வது எப்படி? (1989) எனும் நூல் இறைவனுக்கு உகந்த வாழ்வு என்பது எது என்பதையும் எடுத்துரைக்கிறது.

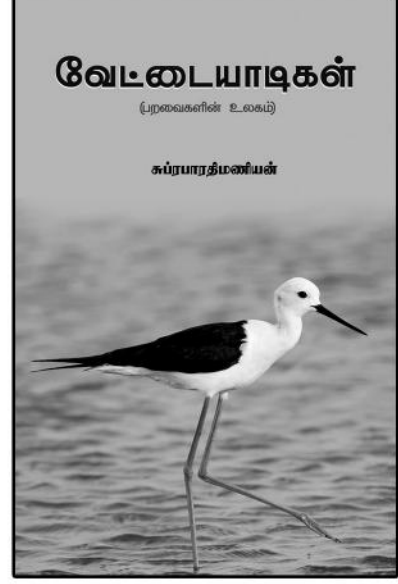
தம் வாழ்நாட்களின் நடுப்பகுதி வரை பொதுவான பல்வேறு தளங்களில் இயங்கிய கவி கா.மு. ஷெரீப் பன்முக ஆற்றல் வாய்ந்தவர். பின்னாளில் அவர் இஸ்லாமிய சமய நெறி கூறும் வாழ்விலே தம் கவனத்தைப் பெரிதாகச் செலுத்தியதன் விளைவாக இஸ்லாமிய இலக்கியப் படைப்புகளைப் படைத்தார். காலம் அவரை பறித்துக் கொண்ட காரணத்தால் அவர் செய்து கொண்டிருந்த பணிகளை நிறைவு செய்யாமலும் செய்ய நினைத்திருந்த பணிகளையும் படைப்புகளையும் செய்யாமலும் மறைந்துவிட்டார். இன்னும் அவர் வாழ்ந்திருந்தால் இஸ்லாமிய இலக்கியப் படைப்புகளில் குறிப்பிடத்தக்க தம் பங்களிப்பைச் செலுத்தியிருப்பார் என்பது திண்ணம். இருந்தபோதும் அவர் படைத்துள்ள இஸ்லாமிய நூல்களை நுணுகி ஆய்ந்தால் தங்கச் சுரங்கம் போல் இஸ்லாமிய மார்க்கக் கருத்துமணிகளும் சாதி, மத, இன, மொழி கடந்து எல்லோரும் ஏற்றுப் போற்றும் அரிய பொதுவான கருத்துமணிகளும் நிறைந்து காணப்படுவதை வெளிக்கொணர முடியும்.

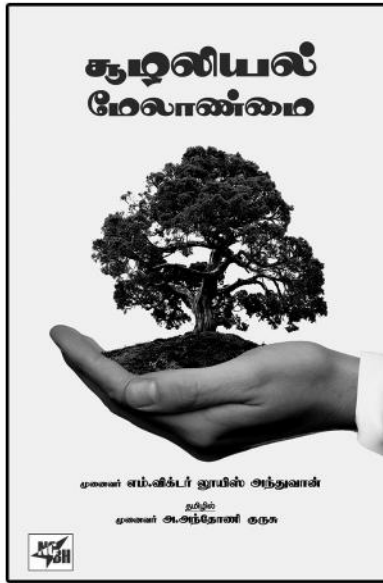
நியூ செஞ்சுரியின் சுற்றுச்சூழல் நூல்கள்

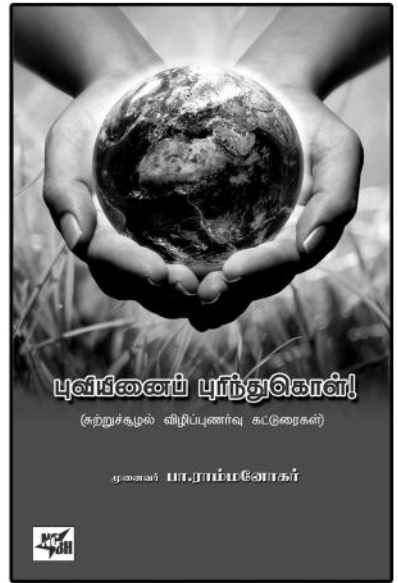
கவின்மிகு கானகம்
(கட்டற்ற காட்டுயிர்க் களஞ்சியம்)
மோகன ரூபன்
₹ 175/-

வேட்டையாடிகள்
(பறவைகளின் உலகம்)
சுப்ரபாரதிமணியன்
₹ 65.00

சூழலியல் மேலாண்மை
முனைவர் எம்.விக்டர் லூயிஸ் அந்துவான்
தமிழில்: முனைவர் அ.அந்தோணி குருசு
₹ 100/-

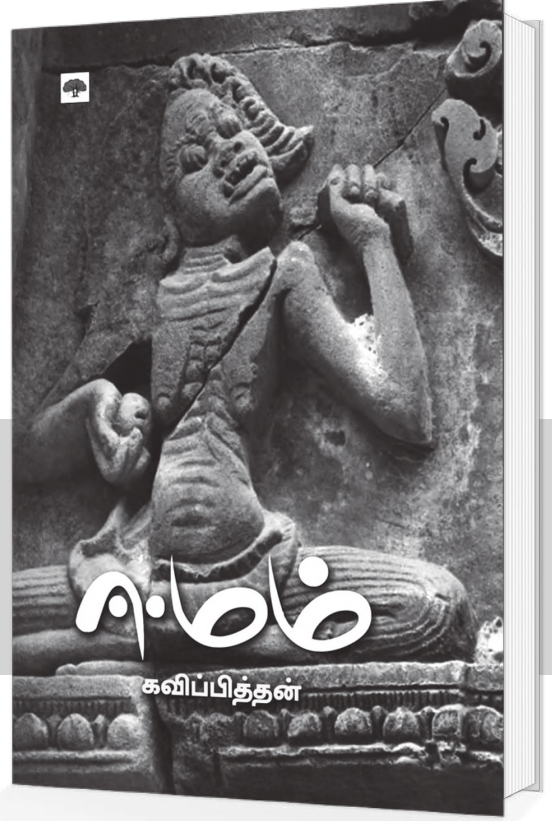
புவியினைப் புரிந்துகொள்!
(சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு கட்டுரைகள்)
முனைவர் பா.ராம்மனோகர்
₹ 125/-

புனைவின் காத்திரத்தால் நிற்கும் நாவல்

சுப்பிரமணி இரமேஷ்

ஈமம் | கவிப்பித்தன்
நூல்வனம், சென்னை.
விலை - ரூ.440/-

வட்டார எழுத்துக்களுக்கு ஓர் அங்கீகாரம் கிடைத்தபோதுதான் நவீன இலக்கியம் ஜனநாயகப்படுத்தப்பட்டது என்று கருதுகிறேன். அந்தந்த பகுதி சார்ந்த மொழிகளில் புனைகதைகள் எழுதப்படும்போது, மொழியுடன் அம்மண்ணின் பண்பாட்டு விழுமியங்களும் பரவலாக்கப்படுகின்றன. ஆனால், தமிழ்ப் புனைகதை வரலாற்றைத் திறந்து பார்க்கும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியே வட்டார இலக்கியத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதை அறிய முடிகிறது. குறிப்பாகத் தென் தமிழகத்தின் நெல்லை, கரிசல் பகுதிகளில் இருந்துதான் வட்டார இலக்கியம் அதிக அளவில் எழுதப்படுவதாக அறிகிறேன். புதுமைப்பித்தனும் கி.ராஜநாராயணனும் இதற்கு முன்விதைகள். ஆண்டுதோறும் பள்ளிக்கல்வித் துறை வெளியிடும் மாணவர்களின் தேர்ச்சி விகிதப் பட்டியலில் வட தமிழகம் பின்தங்கி இருப்பதைப் பார்க்கலாம். இலக்கியத்தில்கூட இந்நிலை இருப்பதாகவே உணர்கிறேன். குறிப்பாக திருவண்ணாமலை, வேலூர், கிருஷ்ணகிரி, தருமபுரி போன்ற மாவட்டங்களில் இலக்கிய வறட்சி அதிகம். இப்பகுதிகளில் இருந்து நிறைய எழுத்தாளர்கள் உருவாகவேண்டும். இம்மண்ணின் மொழியை,

இம்மக்களின் வாழ்க்கையைக் குறைந்தபட்சம் தமிழ்நிலமெங்கும் தூவும் படைப்புகள் அதிகமும் வெளிவர வேண்டும்.

‘நீவாநதி’, ‘மடவளி’ நாவலைத் தொடர்ந்து வெளிவந்துள்ள கவிப்பித்தனின் மூன்றாவது நாவல் ‘ஈமம்’. வட ஆர்க்காட்டின் நிலமொழிதான் இவரது அடையாளம். இப்பகுதியின் மக்கள் மொழியைப் புனைவில் இவரளவிற்குப் பிறர் பயன்படுத்தவில்லை என்பது என் அவதானிப்பு. அவ்வகையில் கவிப்பித்தன் பாராட்டுக்குரியவர். மகேந்திரன் என்ற ஒரு மனிதனின் நிஜ உலகையும் அவன் பிணமாகி உயிர்த்தெழுந்ததற்குப் பின்புள்ள புனைவு உலகையும் கவிப்பித்தன் நாவலாக்கியுள்ளார். இச்சமூகம், மகேந்திரனின் இருப்பை நிஜ உலகத்தில் இயல்பானதாகவும் புனைவு உலகத்தில் அமானுஷ்யமானதாகவும் எடுத்துக்கொள்கிறது. புனைவு உலகில் அவன் மனுதனுக்குரிய தன்மைகளுடன் இருந்தாலும் சமூகத்தின் கூட்டு நன்மை மனம் அவனை சக மனிதனாக ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறது. இத்தகைய சமூகத்தின் பிளவுபட்ட நாக்கை ‘ஈமம்’ சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆனால்

இதனைப் புனைவாக்கிய விதத்தில் கவிப்பித்தன் இன்னும் கூடுதல் சிரத்தை எடுத்திருக்க வேண்டும் என்றே கருதுகிறேன். முதலில் இதனை யதார்த்த நாவலாக வாசிப்போம்.

மகேந்திரனின் அத்தை மகள்தான் சசீலா. இருவரின் அப்பாக்களுக்கும் இடையிலான மனக்கசப்பு அவர்கள் திருமணத்திற்குத் தடையாக இருக்கிறது. எதிர்ப்பை மீறி இருவரும் திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர். ஆனால் எதனால் அவர்களுக்கிடையே பிரச்சனை வந்தது என்பது குறித்து நாவல் எதுவும் பேசவில்லை. புதியதாகக் கிடைத்த அரசுப் பணிகூட மகேந்திரனின் தந்தைக்குத் 'தான்' எனும் ஆணவத்தை அளித்திருக்கலாம். ஆக, பெற்றோர்களின் அகங்காரம் தங்கள் பிள்ளைகளை எப்படிப் பாதிக்கிறது என்ற நோக்கில்தான் நாவல் தொடக்கத்தில் பயணிக்கிறது. நாவலின் தொடக்கம், பிணம் அறுப்பவனின் உளவியல் பிரச்சனையைப் புனைவு விரிவாக ஆராயப்போகிறது என்ற புரிதலையும்கூட ஏற்படுத்துகிறது. இந்தக் களம்கூட தமிழ் நாவல் வளத்துக்குப் புதியதுதான். பாதிக்கு மேல்தான் நாவல், தலைப்புக்கான கதைக்குள் நுழைகிறது.

கணவன் மனைவிக்கு இடையிலான சாதாரண பிரச்சனைக்காக விஷம் குடிக்கிறான் மகேந்திரன். இது தெரிந்த சசீலா, ஆறுமாதக் குழந்தையைக்கூட பொருட்படுத்தாது தூக்கு மாட்டிக்கொண்டு அவனுக்கு முன்பே இறந்துபோகிறாள். மகேந்திரனின் நாடித்துடிப்பைப் பரிசோதித்த மருத்துவர்கள் அவன் இறந்துவிட்டதாகக் கூறுகின்றனர். உடற்கூராய்வில் உயிருடன் இருப்பதைக் கண்டறிகின்றனர். இவனைப் பற்றிய தகவல் ஊர் முழுக்கப் பரவுகிறது. சசீலாவின் இறப்பைக் கேள்விப்பட்டு ஓடிவந்த அவள் அம்மா ஆட்டோ மோதி இறந்துவிடுகிறாள். அவள் அப்பாவுக்குப் புத்திப் பிசகிவிடுகிறது. அடுத்தடுத்து நிகழும் துர்சம்பவங்கள் திட்டமிட்டுப் புனைவாக்கப்பட்டவை போன்று தோன்றுகிறது. ஓர் அசல் யதார்த்த நாவல் இந்த இடத்தில் தடம் மாறிவிடுகிறது.

மலம் மிதக்கும் கால்வாய் ஓரத்தில் கூட அவனையும் அவன் குழந்தையையும் வாழவிடாத சமூகத்திலா நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்ற குற்றவுணர்ச்சியை நாவல் ஏற்படுத்துகிறது. ஏனெனில், இந்தச் சமூகம் ஒரு மனிதனை இவ்வளவு வன்மத்துடன் நடத்துகிறது என்று ஆச்சரியப்படும் விதத்தில்தான் மகேந்திரனின் வாழ்க்கை அமைகிறது. அவனைப் பிணம் என்று ஊர் ஒதுக்கலாம்; அம்மாவும் அப்பாவும் கூட அவனைப் பார்த்து பயந்து

ஓடுகிறார்கள். நாவலின் பிற்பகுதியில் இடம்பெறும் மாசானம் என்ற கதாபாத்திரமாவது சுடுகாடுவரை சென்று பிழைக்கிறான். அவனை ஊருக்குள் சேர்ப்பதில் மூடநம்பிக்கைகள் குறுக்கிடலாம். ஆனால் மகேந்திரனின் பிரச்சனை அவ்வாறானதில்லை. இறந்துவிட்டான் என்று மருத்துவரால் தவறாகக் கணிக்கப்பட்டவன். மனைவி இறந்த செய்தி கேட்டு மூர்ச்சையில் கிடந்தவனைப் பிணம் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும். சுடுகாடு சென்ற பிணம்தான் திரும்பக் கூடாது என்று சொல்லுவார்கள். இதனை மகேந்திரனுக்கு எப்படிப் பொருத்த முடியும். நடைமுறை யதார்த்தங்கள் புனைவில் வலிமையாகக் கட்டமைக்கப்படவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. நாவலில் ஒரு கதாபாத்திரத்திற்கு அடுத்தடுத்து நிகழும் தொடர் துயரங்களும் தொடர் மகிழ்ச்சிகளும் வெகுசன எழுத்தின் சாயை. அந்தச் சாயை மகேந்திரனின்மீதும் படிந்துள்ளது.

பெற்றோரின் எதிர்ப்பை மீறித் திருமணம் செய்துகொண்ட மகேந்திரன் - சசீலா இணைக்கு இருந்த போராட்ட குணம்கூட, சமூகமே ஒதுக்கி அவமானப்படுத்திய பிற்கால மகேந்திரனுக்கு இல்லாமல் போனது. ஒரு புழுவைப் போன்ற வாழ்க்கையைத்தான் அவன் வாழ்கிறான். அவனிடமிருந்து இந்த நாவலை வாசிக்கும் வாசகன் பெற்றுக்கொள்ள என்ன இருக்கிறது? அவனுடைய குழந்தையைப் பொறுப்பாகக் காப்பாற்றக்கூட வக்கற்றவனாக இருக்கிறான். கிடைக்கும் பணத்தையெல்லாம் குடித்தே அழிக்கிறான். குழந்தைக்குப் பால் வாங்குவது குறித்தும் இவனுக்கு குவார்ட்டர் வாங்குவது குறித்தும் தொடர்ந்து சலிப்பூட்டும் வகையில் எழுதியிருக்கிறார் புனைவாசிரியர் பசியால் அவனது கட்டை விரலைச் சப்பும் குழந்தைக்கு, பிணத்திற்கு ஊற்றும் பாலைக் குடிக்க கொடுக்கிறான். அந்தக் குழந்தையை நினைத்து, புனைவை வாசிப்பவர்கள் பரிதாபப்படவேண்டும் என்ற நோக்கமும் புனைவாசிரியருக்கு இருந்திருக்க வேண்டும்.

நாவலைத் தற்போது புனைவாக வாசிப்போம். நாவல் ஒரு சுதந்திரமான இலக்கிய வடிவம். வாசகர், தான் வாசிக்கும் நாவல் உருவாக்கியிருக்கும் உலகத்துக்குள் நின்று அதனுடன் ஊடாட வேண்டும். நாவலாசிரியரை வெளியேற்றிவிட்டு அவனது பிரதியை வாசிக்கும்போது அந்நாவலின் எல்லை கட்டுப்பாடற்றதாக இருப்பதை அவதானிக்கலாம். மாறாக, பிரதிக்கும் அதன் ஆசிரியனுக்கும் தொடர் கண்ணிகளை உருவாக்கிக்கொண்டே வாசிக்கும்போது புனைவின் எல்லை வாசகரின் பார்வை தூரத்துக்கு உட்பட்டே இயங்குவதையும்

உணரலாம். இயல்புவாதத்துக்கு அப்பாற்பட்டு 'ஈமம்' நாவலைப் புனைவாக மட்டுமே அணுகும்போது அது தரும் வெளிச்சத்தில் மனிதத்திரளின் மேன்மைகள் நொறுங்கி வீழ்வதை வாசகர்கள் உணரலாம்.

'ஈமம்' நாவலின் கதைநாயகன் மகேந்திரன். அவன் தனிநபர் இல்லை; இச்சமூகத்திரட்சியின் ஓர் உதிரி. அவன் இச்சமூகம் வழங்கிய அறிவுக்கு உட்பட்டே சிந்திக்கிறான்; செயல்படுகிறான். மகேந்திரனது ஒட்டுமொத்த நகர்வுகளும் இச்சமூகத்துடன் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு மனிதனுக்கும் அவன் இயங்கும் சமூகத்திற்குமான உறவுகளும், ஒரு பிணத்திற்கும் அதன் மதிப்பீடுகள் செயல்படும் சமூகத்திற்குமான உறவுகளும் வெவ்வேறு இழைகளால் பின்னப்பட்டவை. இப்புனைவின் முதல் பகுதி, மனிதன் - சமூகம் - உறவு என்ற புள்ளியிலும் இரண்டாம் பகுதி, பிணம் - சமூகம் - உறவு என்ற புள்ளியிலும் இயங்குகிறது.

மகேந்திரன் மனிதனாக இருந்தபொழுது குடும்பம் - காதல் - உறவுகளுக்குள் எழும் தன்முனைப்பு - அகங்காரம் - சூழ்ச்சி - வீழ்ச்சி எனத் தொடர்ந்து, இறுதியில் அவனது தற்கொலையில் முடிகிறது. மகேந்திரன் பிணவறையிலிருந்து உயிர்த்தெழுகிறான். சிந்தனையால் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட இச்சமூகம் அவனைத் தற்போது பிணம் என்றே கருதுகிறது. அவனை அனைவருமே அவ்வாறு கருதுவதற்கு அந்த ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சிந்தனைதான் காரணமாகவும் இருக்கிறது. வாடகைக்குக் குடியிருந்த வீட்டிலிருந்து கைக்குழந்தையுடன் விரட்டப்படுகிறான். நண்பர்கள் அவனைக் கண்டு அஞ்சுகிறார்கள். இறுதியில், அடைக்கலம் தேடிவந்த சொந்த வீட்டிலிருந்தே வெளியேற்றப்படுகிறான். அவனுக்கு வேலை கொடுக்கவும் பொதுவிடங்களில் ஒதுங்கிக்கொள்ளவும் கூட இச்சமூகம் மறுக்கிறது. ஏற்கனவே பொதுப்புத்தியில் பதிவாகியிருக்கும் பிணம் குறித்த எதிர் மதிப்பீடுகளும் கூட்டுச் சிந்தனையும் தான் மகேந்திரன் மீதான அச்சத்திற்குக் காரணம். இதனை அருவருப்பின் ஒரு மாற்று வடிவம் என்று கூடச் சொல்லலாம். ஒரு பிணத்திற்கு இச்சமூகம் என்ன மாதிரியான மதிப்பீட்டை வழங்குகிறது என்பதைத் தன்னிலையில் மனிதனாகவும் முன்னிலையில் பிணமாகவும் உள்ள மகேந்திரனே காண்கிறான். தாயும் மகனைப் புறக்கணிக்கும் மனநிலையைப் பிணம் குறித்த தொல்மதிப்பீடுகள் வழங்கியிருக்கின்றன.

மகேந்திரனை மனிதனாக இச்சமூகம் கருதிய பொழுதும் புறக்கணிப்பு களை எதிர்கொண்டான். இரு குடும்பங்களின் எதிர்ப்புகளுக்கிடையே அதை மகளான சசீலாவைத்

திருமணம் செய்தபோது, அந்தப் புறக்கணிப்பு அவ்விரு குடும்பங்களின் மோதலாக மட்டுமே சுருங்கி விடுகிறது. சசீலா வேறொரு சாதியைச் சார்ந்தவளாக இருந்திருந்தால் அந்தப் பிரச்சனை அவ்விரு சாதிகளின் பிரச்சனையாக வெளிப்பட்டிருக்கும். சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை மகேந்திரன் தற்போது பிணம். இது ஒட்டுமொத்தச் சமூக அமைப்பின் பிரச்சனையாகப் பொதுமைப்படுத்தப்படுகிறது. இதில் மகேந்திரனின் குடும்பம் எந்தப் பக்கம் நிற்கும் என்ற கேள்விக்கு இடமே இல்லை. சமூகத்திரளின் ஓர் அங்கமாக இருக்கும் அவனது குடும்பம், சமூக ஒழுங்கை மீறமுடியாத சூழலில், சமூகத்தின் பொதுப்புத்தி மனநிலைக்குத் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்ததுதான் சரி. இவ்விடத்தில் அம்மா - அன்பு - குடும்பம் ஆகிய புனித பிம்பங்களின்மீது கட்டப்பட்டிருக்கும் தொன்ம மதிப்பீடுகள் வலுவிழந்து போகின்றன. சடங்குகளால் ஒன்றிணைக்கப்பட்டிருக்கும் இச்சமூகத்திற்கு மகேந்திரன் என்ற தனிநபர் முக்கியம் அன்று. அதனால் அம்மாகூட மகனைப் புறக்கணிப்பாளா என்ற கேள்வி அடிபட்டுப்போகிறது.

தர்க்கத்தின் எல்லைகளைத் தகர்க்கும் ஆற்றல் புனைவுக்கு எப்போதும் உண்டு. அறிவு சூன்யத்தை அடையும் இடமும் அதுதான். சிந்திக்கும் ஆற்றல் பெற்ற ஒருவர்கூட மகேந்திரனை மனிதனாகக் கருதவில்லை. அவனைப் புழுக்கள் நெளியும் சாக்கடையின் ஓரத்தில் வசிக்கக்கூட அனுமதிக்கவில்லை என்ற இடத்தில் இவ்வாக்கம் புனைவுத் தன்மைக்குள் ஆழ்ந்து விடுகிறது. 'காக்கை குருவி எங்கள் சாதி, நீள் / கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்' என்ற பாடல்கூட புனைவின் இன்னொரு முகம்தான். அறிவுக்கும் உணர்வுக்கும் அப்பாற்பட்டுதான் இந்நாவலின் இரண்டாம் பகுதியை அணுக வேண்டும்.

மகேந்திரனின் முற்பகுதி வாழ்க்கை, இரண்டாம் பகுதிக்கான ஓர் அடித்தளம்தான். மகேந்திரன் கதாபாத்திரத்தினூடே சமூகத்தின் நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட இன்னொரு முகத்தைப் புனைவு காட்டுகிறது. இதனை அவனே அறிவதுதான் சிறப்பு. ஏனெனில், வாசகர் இதில் மகேந்திரனின் வாழ்க்கையைத்தான் வாசிக்கிறார். மேலும், வாசகர் தன்னைச் சமூகத்தின் பிரதிநிதியாகக் கருதும்போது புனைவு யதார்த்தத்தை உள்ளடக்கிச் செல்வதாகவும், அவரே தன்னைச் சமூகத்தின் கூட்டு நினைவிலிருந்து விடுவித்துக்கொண்டு வாசிக்கும்போது யதார்த்தத்தைப் புனைவு கட்டுடைத்துச் செல்வதாகவும் உணர்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. புராணிகச் சடங்குகளால் கட்டமைக்கப்பட்ட ஒரு பாவனைச் சமூகத்திரட்சியின்மீது எறியப்பட்ட கல் புனைவின் இரண்டாம் பகுதி. ஒரு குழந்தையின் துயரைப்

பகிரக்கூட இச்சமூகத்தின் உணர்வுகள் கிளர்ந்தெழுந்து என்பதற்கு மகேந்திரனின் குழந்தை கதாபாத்திரமே சான்று. பிணத்தின் மீதுள்ள அருவருப்பு அந்தக் குழந்தையின் மீதும் படர்கிறது.

மகேந்திரனின் இரண்டாம்கட்ட வாழ்க்கையை வெறும் புனைவு என்று கடந்து செல்வதில் எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை. ஆனால் ஒரு நல்ல புனைவு தன் இறுதிக் கட்டத்தில் வாசகரின் நம்பிக்கைக்குரிய நிஜ உலகத்தைத் தொட முயல் வேண்டும்; வெறும் நிழலாக மட்டுமே தோன்றி மறைந்துவிடக் கூடாது. 'ஈம்' இறுதியில் நிஜத்துடன் ஒன்றி விடுகிறது. மகேந்திரனுக்கு அரசு வேலை கிடைக்கிறது; மறுமணம் செய்துகொள்கிறான். இவ்விரண்டு நிகழ்வுகளும் அவனை மீண்டும் சமூகத்திரளுக்குள் அணுகாமாக்குகிறது. பிணம் என்ற பிம்பம் எதிர்காலத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மறைவதற்கான வாய்ப்பைப் புனைவு திறந்து விடுகிறது. இரவில் கண்ட கனவிலிருந்து விழிப்பு நிலையை அடையும் மனநிலையை இந்நாவலை வாசிக்கும் வாசகர் இறுதியில் பெறுகிறார். அந்தக் கனவு உருவாக்கிய அதிர்வுதான் நாவல்.

இறுதியாக, வடிவம் பற்றிய பிரக்ஞையற்று எழுதியிருப்பது புனைவுக்குப் பலவீனத்தின் சாயலை ஏற்படுத்தி விடுகிறது. வாசகருக்குரிய வெளியைப்

புனைவாசிரியரே நிரப்பி விடுகிறார். இதனால் நாவல் வெகுசன வாசிப்பிற்கு நகர்ந்து விடுகிறது. ஒரு மனிதன் பிணத்தின் மதிப்பீட்டைப் பெறும்போது அவன் அடையும் உளவியல் பிரச்சனைகள் குறித்து விரிவாக எழுதியிருந்தால், நாவல் வேறொரு உச்சத்தைத் தொட்டிருக்கும். இதுவொரு பரிந்துரைதான். ஏனெனில் நவீன இலக்கியத்தில் 'வடிவம்' என்பது நவீன சிந்தனையை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்காற்றுகிறது. நாவலாசிரியர் இதில் கொஞ்சம் கூடுதல் கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும். நாவல் ஒரே நேர்க்கோட்டில் பயணிப்பதும் சேர்ந்தாற்போல இரண்டு பக்கங்களைத் திருப்பினாலும் நாவலில் திருப்பங்கள் ஏதும் இல்லாதிருப்பதும் வாசிப்பில் சலிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. ஒரு காத்திரமான புனைவு, வாசகரின் அரசியல், இலக்கிய அனுபவத்திற்கேற்ப தன்னைத் தொடர்ந்து புதுப்பித்துக்கொண்டே இருக்கும். மாறாக அனைவருக்கும் ஒரே வாசிப்பை நல்கும் பிரதி உள்ளீடுகளற்று தட்டையாகிவிடும் பிரச்சனையும் இருக்கிறது. பிணமான மகேந்திரனை இச்சமூகம் புறக்கணிப்பதற்குப் பின்பும் வலிமையான உளவியல் பிரச்சனைகள் உள்ளன. அவனுக்குக் கொடுத்த கவனத்தை அவனைப் புறக்கணித்த சமூகத்திற்கும் கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில், வாசிப்பவரின் எதிர்பார்ப்பும் நாவலெனும் வடிவத்தைப் போன்று கட்டற்றது.

24.11.21 அன்று தென்காசியில் 36வது தேசியப் புத்தகக் கண்காட்சியை தென்காசி மாவட்ட மக்கள் தொடர்பு அலுவலர் இரா.இளவரசி அவர்கள் திறந்து வைத்தார். இதில் மாவட்ட பதிவாளர் கு.சுனிதா, மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழக நூலகர் ப.பாலசுப்பிரமணியம், ஜெ.பி. கல்வியல் கல்லூரி முதல்வர் ஏ.சுரேஷ் ஜான் கென்னடி, செங்கோட்டை நூலகர் கே.ராமசாமி, பிரண்ட்ஸ் ஐ.ஏ.எஸ் அகடெமி எம்.மாரியப்பன், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் திருநெல்வேலி கிளை மேலாளர் ஆர்.மகேந்திரன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

சூழல் சுளுக்கிற்கு மருத்துவம்தான் என்ன

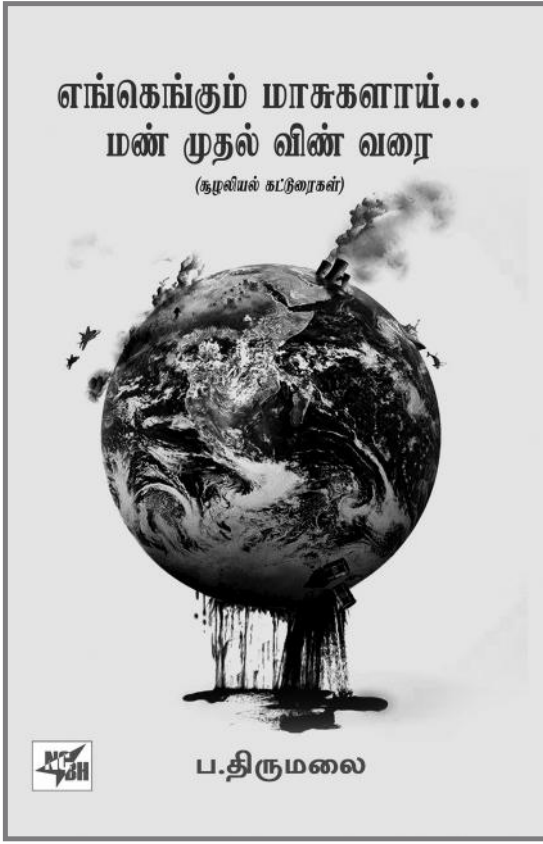
மு.செல்லா

“**ம**னிதர்கள்தான் பூமிக்குச் சொந்தம். ஒருபோதும் பூமி மனிதனுக்குச் சொந்தமில்லை” என்ற செவ்விந்தியர்களின் வார்த்தைகளோடு தொடங்குகிறது இந்நூலின் இரண்டாவது அத்தியாயம். மனிதனுக்கும் பூமிக்குமான உறவை இதைவிடச் சரியாக வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லிவிட முடியாது.

சூழலியல் கருத்தாளர், தேர்ந்த எழுத்தாளர், சிறந்த இதழியலாளராகத் திகழும் ப.திருமலை எழுதியுள்ள நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களுள், இந்நூல் சமீபத்தில் எழுதி நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்டதாகும். மனித மனங்களின் மேன்மைகளை மற்றும் சூழலியல்களைச் சார்ந்ததாகவே பெரும்பாலும் இவரது நூல்கள் அமைந்துள்ளன. வன உயிரின சூழல் குறித்த தியோடர் பால்கரன் எழுத்துக்களும், சாயக் கழிவுகளின் தீமை குறித்த அழுத்தமான பார்வை கொண்ட சுப்ரபாரதிமணியன் எழுத்துக்களும், பரந்துபட்ட சூழல் பிசுகுகளின் மீதான ப.திருமலை அவர்களின் பார்வையும், தமிழ் எழுத்துலகில் சிறந்த கவனம் பெற்றவைகளாகும்.

‘எங்கெங்கும் மாசுகளாய்... மண் முதல் வின் வரை’ என்ற இந்த நூல் 17 தலைப்புகளில் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புபடுத்தப்பட்டு மிகுந்த பொறுப்புணர்வுடன் எழுதப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு பிரபலமான வார இதழ்கள், நாளிதழ்களில் முக்கிய பொறுப்பு வகித்துவிட்டு தற்போது மதுரையிலிருந்து வெளியாகும் ‘நமது மண்வாசம்’ மாத இதழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிவரும் இவர் முன்னரே, வைகை நதியின் தடம் தேடி ஆய்வுப் பயணம் செய்தவர்.

**எங்கெங்கும் மாசுகளாய்...
மண் முதல் விண் வரை**

ப. திருமலை

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
விலை - ரூ.110/-

‘கொத்தடிமைகள் சங்ககாலம் முதல் சுமங்கலித்திட்டம் வரை’ என்ற நூல் திருப்பூர் தமிழ்ச்சங்கத்தின் சிறந்த நூலுக்கான விருதினைப் பெற்றது. இந்த நூல் ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

‘காந்தி தேசம்’, ‘புதிய தேசம்’ ஆகிய நூல்கள் மாநில அளவிலான சிறந்த கட்டுரை நூல்களுக்கான விருதினை அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் பெற்றன. ‘மண்ணும் மக்களும் அழிவை நோக்கி..’ என்ற நூல் ‘நாங்கள் இலக்கியகம்’ விருதினைப் பெற்றது.

‘குற்றங்களே நடைமுறைகளாய்..’ நூல் திருப்பூர் தமிழ்ச்சங்கம், தமிழ்நாடு முற்போக்கு கலை இலக்கிய மேடை, ஷாலோம் டிரஸ்ட், நாங்கள் இலக்கியகம், பாரதி இலக்கியப் பேரவை, புதுக்கோட்டை புத்தகத் திருவிழா விருது மற்றும் கவிதை உறவு ஆகிய அமைப்புகளால் சிறந்த கட்டுரை நூலாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டது. தீர்வைத் தேடும் பார்வை நூல் சிறப்பு விருதினைப் பெற்றது

‘மண்மூடிப் போகும் மாண்புகள்’ 2018ல் வெளியான சிறந்த கட்டுரைத் தொகுப்பிற்கான பாரதி

இலக்கியப் பேரவை, பொதிகை மின்னல், கரூர் திருக்குறள் பேரவை விருது, தமிழ்நாடு முற்போக்கு கலை இலக்கிய மேடை விருது ஆகிய விருதினைப் பெற்றது.

கடந்தாண்டு வெளியான கொரோனா உலகம் நூல் 2020ஆம் ஆண்டு வெளியான சிறந்த கட்டுரை நூலுக்கான கவிதை உறவு விருதினைப் பெற்றுள்ளது.

இவரது ‘மதுரை அரசியல்’ நூல் ஒரு மாவட்டத்தின் அரசியல் நிகழ்வுகளைச் சொல்லும் முதல் நூலாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

‘எங்கெங்கும் மாசுகளாய்’ என்னும் ஆய்வுக்குரிய இந்நூல் சூழலியல் தரவுகளின் உச்சம் தொட்டுள்ளது. ‘மண் முதல் விண் வரை’ என்ற தலைப்பிற்கு ஏற்ப நிலம், நீர், காற்று, ஆகாயம், வானம் எனப் பூமிப்பந்தில் அனைத்து விதமான சூழலியல் சீர்கேடுகளையும் தேர்ந்த தரவுகளுடன், உலக நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்கிறது.

‘உலகின் முதல் பிளாஸ்டிக் கடல்’ எது தெரியுமா? என்ற கேள்வியோடு அமைந்த கட்டுரையை வாசித்து துணுக்குறுகிறோம். “கடந்த ஆண்டின் இறுதியில் ‘ஹோண்டூராஸ்’ நாட்டின் அருகில் உள்ள ரோட்டன் தீவுப் பகுதியில் உள்ள கடல் பிளாஸ்டிக் கழிவுகளால் நிறைந்தது. சூரிய ஒளியைக் கடலுக்குள் செல்லவிடாதபடி அவை அடைத்துக் கொண்டதால் ‘உலகின் முதல் பிளாஸ்டிக் கடல்’ என இது அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது என விளக்குகிறார்.

புலன்களுக்கு எட்டக்கூடிய அறிவுப் பாதைகள் ஒவ்வான்றும் சூழல் சீர்கேடுகளால் தாக்குண்டு கிடப்பதை இந்நூல் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகிறது. அமெரிக்கா, ஆண்டுக்கு 50 மில்லியன் பிளாஸ்டிக் பாட்டில்களைத் தயாரிக்கிறது. இங்கிலாந்து ஆண்டுக்கு 16 மில்லியன் பாட்டில்கள் என உலகம் முழுதும் இந்தியா உட்பட அனைத்து நாடுகளும் சேர்ந்த பல நூறு மில்லியன் பிளாஸ்டிக் பாட்டில்களை உற்பத்தி செய்கின்றன. ஆனால், அவற்றுள் மறுசுழற்சிக்கு உட்படுத்தப்படுபவை 20 விழுக்காட்டிற்கும் கீழே என்ற அபாயத்தை அறிந்தும், அறியாததுபோல் கடந்து செல்லும் மனிதகுலத் தவறுகள் இந்நூலில் படம்பிடித்துக் காட்டப்படுகிறது.

பிளாஸ்டிக் பைகளுக்கு நாடு முழுதும் தடைவிதிக்கக் கோரி உச்சநீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்கில், ‘பிளாஸ்டிக் பைகளால் ஏற்படும் மாசு, அணுகுண்டை விடவும் மோசமானது’ என்று நீதிபதிகள் ஜி.எஸ்.சிங்வி, முகோபாத்யாயா ஆகியோரின் அறிவுறுத்தலைத் தக்க இடத்தில் நினைவுபடுத்துகிறார் நூல் ஆசிரியர்.

பிளாஸ்டிக் மறுசுழற்சி கொள்கையில் சுவீடன் நாடு உலகத்திலேயே சிறந்து விளங்குவதைப் பேசும் அதே சமயம், 2002-இல் அயர்லாந்து பிளாஸ்டிக் பைகள், பிளாஸ்டிக் பொருள்களுக்கு கடுமையான

வரிவிதிப்பு செய்திருப்பதையும், 2008இல் சீனா, இலவசமாக பிளாஸ்டிக் பைகள் வழங்குவது சட்டவிரோதமாக அறிவித்திருப்பதையும், 2016இல் இந்தியா பிளாஸ்டிக் கழிவு மேலாண்மைக்கான 6 விதிகளை வகுத்திருப்பதையும், 2019 சனவரி ஒன்றாம் தேதி முதல் தமிழகம் பிளாஸ்டிக் பைகளுக்குத் தடை விதித்திருப்பதையும் சேர்த்தே இந்நூல் விவாதிக்கிறது.

பிளாஸ்டிக் பைகள் தடைசெய்யப்படலாம், ஆனால் கார்ப்ரேட் கம்பெனிகளின் உணவுப் பொருள்களும், சமையலறைச் சாதனங்களும் பிளாஸ்டிக்கால் செய்யப்பட்டிருப்பதை எவ்விதம் தவிர்க்கப் போகிறோம்? என்பதையும் கேள்விக்கு உட்படுத்துகிறது. இது தொடர்பில், இந்தியா பயணம் செய்ய வேண்டிய இலக்கு, மிகத் தொலைவில் இருப்பதாகக் கணிக்கிறார் நூல் ஆசிரியர். ஒரு காலத்தில், தனது எழில்மிகு இயற்கை வனப்புகளால் 'கடவுளின் தேசம்' எனப் புனைவப்பட்ட கேரளா மாநிலம் இன்று சூழலியல் சீர்கேடுகளால் 'கழிவுகளின் தேசம்' ஆகி நிற்கும் நிலை பேசப்படுகிறது.

சுற்றுச் சூழல் பாதுகாப்பிற்கு பெரும்பங்காற்றிவந்த காடுகள், அதன் நீண்டநெடிய மரங்களாலும், சூழ்ந்து பல்கிப் பெருகி வளரும் செடி கொடிகளாலும், அதனூடே செழித்து வளர்ந்த பல்லுயிர்ப் பெருக்கம் மற்றும் அதுசார்ந்த 'பன்மைச் சூழல்' காரணமாக மண்ணின் வரங்களாகவே வனங்கள் பார்க்கப்பட்டன. ஆனால், இன்று சுரங்கத் தொழிலுக்காகக் காடுகள் அழிப்பு, சுற்றுலா வருவாய்க்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட கட்டிட ஆக்கிரமிப்பு போன்ற மனிதர்களின் சுயலாபச் சிந்தனைகளால் பெரிதும் சிதைவுண்டு கிடப்பதும் காடுகள்தான் என்பது விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

வனாந்திரங்களின் ஊடே ஒற்றையடிப் பாதைகளை உருவாக்குவதன் மூலம் யானைகள், காட்டில் உள்ள பிற விலங்குகள் நடமாடுவதற்கு வழிவகுக்கின்றன என்பதும், யானைகள் காடுகளில் வெளித்தள்ளும் கழிவுகளை உணவாகக் கொண்டு வண்டு இனங்களும், புழுக்களும் பல்கிப் பெருகுகின்றன என்பதையும், மேற்படி சிறிய உயிரினங்களே காடுகளின் 'உயிர்ச் சங்கிலி'யை (Biological Chain) அறுந்துபடாமல் பாதுகாக்க முடியும் என்பதையும் நம்மில் எத்தனைபேர் அறிவோம்?

யானைகள் காடுகளில் வளர்ந்துள்ள நாட்டு மரங்களாகிய மூங்கில், உசிலம், உன்னு, வெட்பாலை, மறுக்காரை, இருவாட்சி, வெட்டலம் போன்றவற்றின் இலை, தழைகளை உண்பவை என்பதையும், யானைகள் சாப்பிட்டுப் பின் கீழே விழும் இலை, தழை, செடி, கொடிகளைப் பின்தொடர்ந்து வரும் காட்டு எருது, மான்கள் போன்றவை உண்ணும் என்பதையும், மரக்கிளைகளை உடைத்துச் செடிகளை யானைகள் உண்பதால், வெயில் படாத இடங்களில் கூட

சூரிய ஒளிபட்டு புற்கள் வளரும் என்பதையும், அதை நம்பி முயல் போன்ற சிறு உயிரினங்கள் வாழ்கின்றன என்பதையும் இந்நூல் நுட்பமாக விளக்குகிறது.

காடுகளை அழிப்பதால் ஏற்படும் புவி வெப்பமயமாதல் காரணமாக தானிய உற்பத்தி வெகுவாக பாதிக்கப்படுவதையும், உலக சராசரி வெப்பம் சுமார் ஒரு டிகிரி உயர்ந்துவிட்டால், சுமார் 10 சதவீதம் கோதுமை உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்ற ஆய்வு முடிவும் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது.

காற்று மாசு கவலை அடையத்தக்க வகையில் இந்தியாவில் பெருகி வருவதையும், தலைநகர் தில்லி வாகனப் புகையாலும், அண்டை மாநிலங்களில் எரிக்கப்படும் விவசாயக் குப்பைகளின் புகையாலும் சிக்கித் திணறி வருவதை சமீப ஆண்டுகளில் பார்த்து வருகிறோம். நீதிமன்றங்கள் பிறப்பிக்கும் உத்தரவுகள் எல்லாம், சூழல் சீர்கேடுகள் குறைவதற்கான சாத்தியப்பாடுகளைக் காட்டக் கூடியவைகளாக இல்லை.

இயற்கை சார்ந்த அக்கறைகளை மனிதன் தூக்கி எறிந்து வெகுநாள்கள் ஆகிவிட்டது. அதிலும், காடழிப்பு என்பது சமீப காலங்களில் அதிதீவிரமான சிக்கலாக உருவெடுத்துள்ளது. காடழிப்பால் பல்லுயிர்ப் பெருக்கம் பாதிக்கப்பட்டு, காலநிலை மாற்றமும், புவியெப்பமாதல் மற்றும் கொரோனா பரவல் போன்ற சூழல் பிரச்சனைகளும் உருவாகிப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய நாளில், இதுபோன்ற புத்தகங்கள் பெரிதும் கவனிப்புக்கு உள்ளாகிறது.

வாசிப்பாளர்களுக்கு இந்நூல் ஏராளமான தரவுகளை வாரி வழங்குவதுடன், நூலாசிரியர் ப.திருமலை கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு கட்டுரையின் இறுதியிலும் கவனிக்கத்தக்க வாசகங்களோடு முடித்து வைக்கிறார். இந்த பூமி நாம் "நமது முன்னோர்களிடமிருந்து உரிமையாகப் பெற்றதில்லை. மாறாக, நம் குழந்தைகளிடமிருந்து இரவலாகப் பெற்றிருக்கிறோம்" என்பது எவ்வளவு பொருத்தமுடைய வாசகம்.

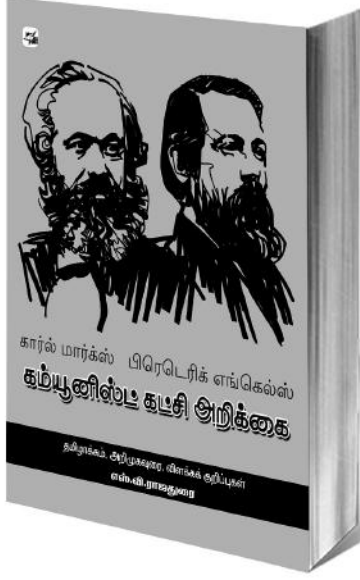
நமது பாரம்பரிய சூழலியல் அறிவு, இப்போது போன இடம் தெரியவில்லை. எங்கெங்கு காணினும் மாசும், தூசுமாக இந்த பூமிக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சூழல் சுளுக்கிற்கு மருத்துவம்தான் என்ன? என்ற கேள்வி இந்நூலினை வாசிக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் எழும். அதனால்தான், இந்நூல் ஆசிரியரும், உலகின் பிரபலமான மூன்று 'ஆர்' தத்துவங்கள் எனப்படும் மருத்துவத்தைப் பரிந்துரைத்து வழிமொழிகின்றார்.

மூன்று 'ஆர்' தத்துவங்கள் என்பவை 1) Reduce 2) Reuse and 3) Recycle என்பவையாகப் பிளாஸ்டிக் பயன்பாட்டைக் குறைத்துக் கொள்ளுதல், மறுபயன்பாடு செய்தல் மற்றும் மறுசுழற்சி செய்தல் என்பனவற்றைச் சிறப்பாக இந்நூலில் விளக்குகிறார்.

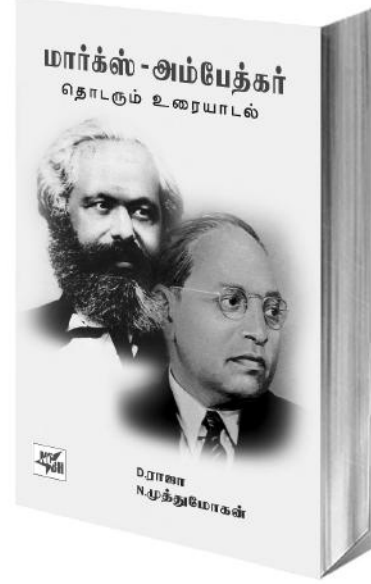
இனி விழித்துக் கொள்ள வேண்டியது நாம் தான்.

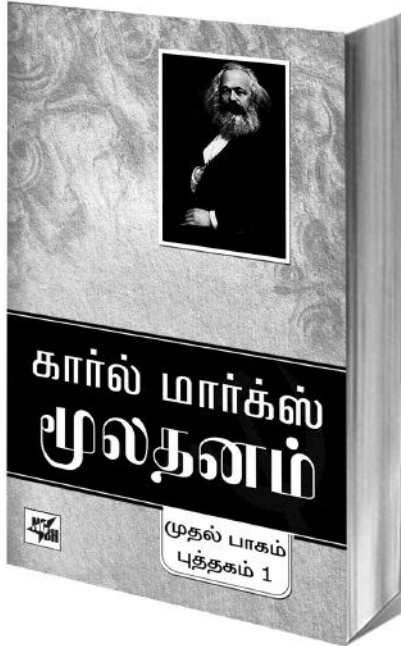
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் மார்க்சிய வெளியீடுகள்

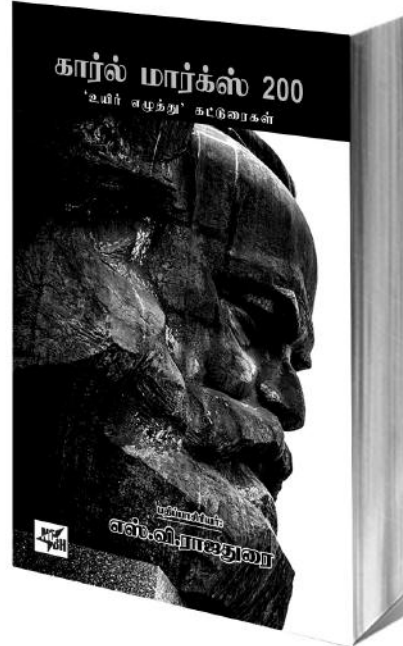
கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை
கார்ல் மார்க்ஸ், பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ்
தமிழாக்கம், அறிமுகவுரை, விளக்கக் குறிப்புகள்
எஸ்.வி.ராஜதுரை
₹ 550/-

மார்க்ஸ் - அம்பேத்கர்
தொடரும் உரையாடல்
D.ராஜா
N.முத்துமோகன்
₹ 290/-

மூலதனம்
கார்ல் மார்க்ஸ்
மூன்று பாகங்களும் சேர்ந்து ஐந்து புத்தகங்களும்
₹ 2000/-

கார்ல் மார்க்ஸ் 200
பதிப்பாசிரியர் - எஸ்.வி.ராஜதுரை
₹ 675/-

ஐவகை நிலத்தில் ஓங்கி ஓங்கி நவீனபாணனின் பெருங்குரல்

முனைவர் யாழ் ராகவன்

இறையாண்மைக்கு அச்சுறுத்தல் உணர்கின்ற போதெல்லாம் கவிஞரின் தூவல் துவக்காகுகிறது. அன்பின் பாதையில் குழந்தைகளை காணும்போதும் பூக்களைக் காணுகின்ற போதும் அதே தூவல் வண்ணங்களைக்கொட்டித் தீர்க்கும் தூரிகையாகிறது. தமிழ் இலக்கியத்தை ஊன்றிப் படித்த பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் மேல் தீராக்காதல் கொண்ட நவீன கவிஞர்களின் ஆற்றாமையும் சங்கநாதமும் தான் கவிஞர் "பூர்ணாவின் நிலமற்ற தானியம்" கவிதைநூல் குறிஞ்சி நிலத்தில் அடுக்ககம் அதிகமாகிவிட்டது மருத நிலத்தில் அடுக்குமாடிக் குடியிருப்புகள் பெருகிவிட்டன. முல்லை நிலம் பிளாட் ஆனது. இன்று ஐவகைக் களத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த மனிதனுடைய சமகால சறுக்கல்களை சாதிய சவால்களை அதிகார வன்முறைகளை கவிதை நெம்புகோல் கொண்டு புரட்டியுள்ளார். வீரியமிக்க வரிகளை அதிகமாக பயன்படுத்தி இருக்கிறார்.

கவிதை போல காத்திரமாகவும் காதலோடும் சொல்வதற்கு லாவகமான, சிறந்த இலக்கிய வடிவம் இல்லை. அறத்தின் பக்கம் நின்று புரையோடிப்போன சமூகத்தைப் பார்த்து கேள்வி கேட்கின்ற உரிமை கவிஞரைத் தவிர யாருக்கு உண்டு. தன்னை முன்னிலைப்படுத்தி பண் எழுதுவோருக்கு மத்தியில் மண்ணை முன்னிலைப் படுத்தி அதன் சிதைவுகளை முன்னிலைப் படுத்தி எழுதும் பெரும்பாணர் கவிஞர். ஆர்ப்பதம், புலரி, இற்செறிப்பு போன்ற பழந்தமிழ்ச் சொற்களை எல்லாம் கவிதைகள்

பயன்படுத்துகிற உத்தி அவருடைய தனிச்சிறப்பாக நான் பார்க்கிறேன். நவீன கவிதைகள் இன்று பல்வேறு தன்மைகளில் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. இருந்தபோதும் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தின் உடைய சாரம் குறையாமல் நவீன மொழியில் எழுத முடியும் என்ற புது உத்தி அவருடையதாக இருக்கிறது.

"மீனவனுக்காகக் காத்திருந்த மீனவச்சியின் அந்தி தாளை மரத்தின் நுனிக்கிளையில் அமர்ந்திருந்த துப்பாக்கிக் குண்டு சத்தத்தில் அதிர்ந்து விழுந்தது" என்ற வரிகளில் நக்கண்ணையார் நற்றிணையில் பாடிய ஒரு அகப்பாடல் தான் நினைவுக்கு வருகிறது. நெய்தல் திணையின் கூறுகளை நெய்தல் நிலத்தின் அவலங்களை இதைவிடவும் சோகமாக யாரும் சொல்லிவிட முடியாது என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது.

ஒரு பல்லாண்டு காலம் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பண்பாட்டின் சிதைவு இங்கே தெரிகிறது. எவ்வளவு மாற்றங்கள் வந்தாலும் எவ்வளவு தான் அறிவுத்துறையில் சிந்தித்தாலும் எவ்வளவு விஞ்ஞான வளர்ச்சி வந்தாலும் இன்னும் சாதி என்பது புரையோடிப் போன ஒரு மிகப்பெரிய வியாதியாக இருப்பது எவ்வளவு வேதனைக்குரிய விஷயம். 'யாயும் யாயும் யாராகியரோ எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்' என்ற கவிதையைப் படிப்பதற்கு இனிமையாக இருக்கிறது ஆனால் நடைமுறை வேறாக இருக்கிறது என்பதை அச்ச அசலாக அந்தக் கவிதை போலவே படைத்து இன்றைய சமூகத்தின் உண்மையை கவிஞர் இப்படி காட்டுகிறார்

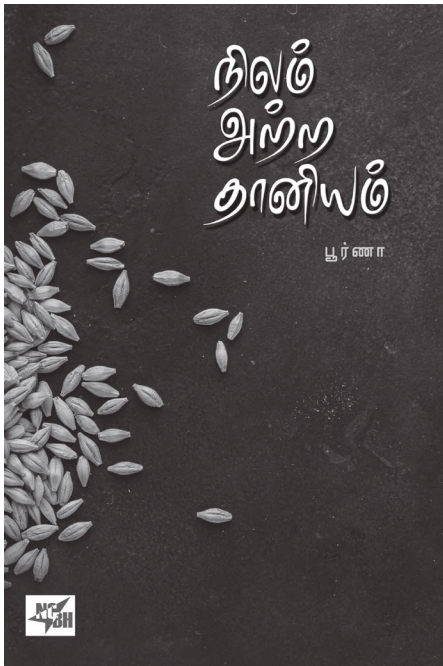
"கீழ்த்தெரு எம் தாய் மேலத்தெரு
உம்தாய் அறுந்த செருப்பால் நம் தந்தைகளின்
நட்பு
நன்கு அறிந்திருந்தோம் நம் குடிகளை
செங்குருதியில் நனைந்து மண்ணில் உடல்
அன்பு நெஞ்சில் தஞ்சம் கொண்டதால்"

இந்தக் கவிதையை படித்த பொழுது மேலே
சொன்ன குறுந்தொகைக் கவிதை மனதில் நிற்கவே
இல்லை. விவசாயம் இங்கு தொழில் அல்ல வாழ்க்கை
முறை என்று சொல்வார்கள் அந்த வாழ்க்கையை
இழந்தவர்கள் எங்கே செல்வார்கள் வேறெதிலும்
மனம் லயிக்காமல் வேளாண்மையை மட்டும் நம்பிக்
கொண்டிருக்கிறார்.

நிலம் சுரண்டப்பட்டு தொழில் மயமாக்கப்பட்டு
எத்தனையோ பேரின் தலைமேல் செங்கல் கட்டும்
சூளைகள் அமைத்து அவன் வாழ்க்கையை
சுக்குறாக உடைத்து விட்டார்கள். அதை ரத்தமும்
சதையும் நிரம்பிய அவன் வாழ்க்கை பறிபோன
வேதனையின் உச்சத்தினைக் கவிஞர் பதிவு செய்கிறார்.

"நிலத்திலிருந்து வெட்டப்பட்ட சதைத் துண்டு
வேர்களுக்கு விடாமல் திருடப்பட்ட நீர் ரத்தம்
அழிக்கப்பட்ட வனத்தின் எலும்புக்கூடு."

கூலியின் உறிஞ்சப்பட்ட காலம். வர்க்கப்
போராட்டத்தில் குரல் கொடுப்பவன் காதலும்
வர்க்கப் போராட்டமாகத் தான் இருக்கிறது. வலிகளை
சுமந்து கொண்டே இருப்பவன் காதலும் வலியாய்த்
தான் இருக்கிறது. காணும் இடமெல்லாம் பக்தியை
காண்பது பக்தி மார்க்கத்தில் உள்ளோர் சொல்லுகின்ற
எழுத்துமுறை எங்கே போனாலும் வறுமையையும்

நிலம் அற்ற தானியம் | பூர்ணா
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
விலை - ரூ.80/-

வர்க்கத்தையும் சுமந்த மனிதர்கள் எழுத்திலும் அதுதான்
அதிகமாக வெளிப்படுகிறது.

"கிராமத்திலிருந்து சோற்றை ஊற்றிக்கொண்டு
மினி பஸ் பிடித்து கட்டட வேலைக்கு கால்கடுக்க
நின்று
இன்று ஆள் போதும் நாளை பார்க்கலாம்.
என்ற சொல்லை சுமந்து வீடு திரும்பும் முதியவரை
போன்றது
உன்னைப் பார்க்காமல் திரும்புவது.."

இந்த கவிதை என்னை ஏதோ செய்கிறது. காதலை
இப்படி கூட சொல்ல முடியும் என்ற புதிய பாதையை
காட்டியவன்" இரண்டு நாள் தூக்கத்தை கெடுத்தவன்.
ஆட்டு குட்டி, நாய் குட்டி, காகம் மாடு பஞ்சாரம்
நொச்சி மரம் புளிய மரம் ஒன்று இயற்கை சார்ந்த
வாழ்வியல் சூழல் எழுத்துக்களில் பறந்து கிடப்பதைக்
காணலாம்.

"மூச்சுக்காற்றை இறைத்திறைத்து
விற்கிறான் பலூன்காரன்
ஓவ்வொருவரும் முத்தமிட்ட பிறகு
பறக்கத் தயாராகிறது
சிறகடித்துப் பறக்கும் பலூனை
வியப்புடன் பார்க்கும் சிறுவர்கள்..."

தார்ச்சாலை விளிம்பில் தள்ளுவண்டியில்
கொட்டிக்கிடக்கும் பச்சைக் கடலையில் ஓட்டி இருக்கும்
நிலம் கரிசுக்காடு விரிந்தது. கரம்பை நிலத்தை உடலாகவும்
நெய்தல் நிலத்தை மாற்றிக்கொண்ட முதியவர்.

மருதநிலம் வெள்ளரியாய் கூடையில் நிரம்பி
தொண்டையை நனைத்தது. இப்படி விளிம்பு நிலை
மனிதர்களின் வாழ்க்கையையும் ஐவகை நிலங்களின்
மாறிப்போன தன்மையை வேதனையோடும் எள்ளல்
தன்மையோடு கூடிய சமூகப் பகடியோடு அவர்
கவிதைகளில் திறம்பட பதிவுசெய்கிறார்.

கைத்தடிகள் என்ற கவிதை வர்க்கத்தின் சாதியின்
அடிமைத்தனத்தை தோலுரித்துக் காட்டுகிறது.
வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் வாழும் மக்களின்
சோக வாழ்வை கவிதையின் கண்ணீரோடு வடித்து
வைத்திருக்கிறது. கிராமங்களில் நகரமயமாதல்
சூல் கொண்டதை பாட்டி வடை சுட்ட கதையை
புதிய பாணியில் சொல்லியிருக்கிறார். மிட்டாய் மரம்
என்ற கவிதையை குழந்தைகளின் உலகத்திற்கு உள்ளே
சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அப்பொழுது பிறந்த தங்கைக்காக வாழைப்பழம்
வாங்கி வரும் அண்ணனின் பாசத்தில் கிராமங்களின்
சூழ்நிலையை கண் முன் விரிக்கிறது. நிலம் சார்ந்த
ஒரு வாழ்வை இனக்குழு வாழ்வைப் பறிகொடுத்த ஒரு
ஆதித் தமிழனுடைய போராட்ட குரல் இந்த புத்தகம்
எங்கும் விரவிக் கிடக்கிறது அதனுடைய விளிம்பு
நிலை மனிதர்களின் வாழ்க்கையும் குழந்தைகளுடைய
உலகமும் நம் கண் முன்னே வண்ண வண்ணமாய்
விரிகிறது. இன்னும் பல நூல்களைப் படைக்க
வாழ்த்துக்கள்.

அ.கா. பெருமாள் பதிப்பித்த முதலியார் ஓலைகள்

பா. தாமரைச்செல்வி

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள அழகிய பாண்டியபுரம் ஊரில் வாழ்ந்து வந்த முதலியார் குடும்பம் பாதுகாத்து வைத்திருந்த 600 ஓலைச் சுவடிகளைத் திருவிதாங்கூர் அரசு கவிமணியின் உதவியுடன் விலை கொடுத்து வாங்கி ஆவணக் காப்பகத்தில் பாதுகாத்து வந்தது. ஆனால் அவற்றைப் பதிப்பிக்கும் முயற்சியை எடுக்கவில்லை. இந்த ஆவணங்கள் அனைத்தும் தமிழ், மலையாளம் என இரண்டு மொழிகளிலும் காணப்படுகின்றன.

அ.கா. பெருமாள் இந்த ஆவணங்களில் 89 ஆவணங்களை 'முதலியார் ஆவணங்கள்' என்றும், 66 ஆவணங்களை 'முதலியார் ஓலைகள்' என்றும் இரண்டு நூற்களைப் பதிப்பித்துள்ளார்.

நாஞ்சில் நாடு நிர்வாக வசதிக்காக 12 பிடாகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இச்செய்தி கி.பி 13 ம் நூற்றாண்டு முதல் கிடைக்கின்றது. நாஞ்சில் நாட்டு பிடாகைகளின் நிர்வாகத் தலைமை இடமாக அழகியபாண்டியபுரம் இருந்தது. இங்கு வாழ்ந்த சைவ வேளாள மரபைச் சார்ந்தவர்கள், நாஞ்சில் நாட்டு நிர்வாகத்தில் முக்கிய இடம் வகித்து வந்ததால் திருவிதாங்கூர் அரசு அவர்களுக்கு 'முதலியார்கள்' என்ற பட்டத்தினைக் கொடுத்தது.

முதலியார்களின் மூதாதையர்கள் காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் இருந்து குடிபெயர்ந்து களக்காடு வந்ததாகவும், அங்கு ஆட்சி புரிந்த பாண்டிய குறுநில மன்னர்களிடம் பணியாற்றியதாகவும் பின்னர் அங்கிருந்து குடிபெயர்ந்து கருங்குளம் ஊர் வழியாக அழகியபாண்டியபுரத்திற்கு வந்ததாகவும் செய்திகள் கிடைக்கின்றன.

முதலியார்கள் மக்கள் வழி மரபினர்; ஆனால் இவர்கள் மருமக்கள் வழிக்கு ஆதரவாக இருந்துள்ளனர். மருமக்கள் தாய அரச பரம்பரையுடைய வேண்டி மன்னர்களுக்கும், திருவிதாங்கூர் மன்னர்களுக்கும் நம்பிக்கைக்குரியவர்களாக இருந்துள்ளனர். ஏறத்தாழ 500 ஆண்டுகளாக நாஞ்சில் நாட்டில் பெருமையுடன் வாழ்ந்த முதலியார்களின் அதிகாரம் 1818 இல் திருவிதாங்கூரின் கிழக்கிந்திய கம்பெனி பிரதிநிதியாக இருந்த 'கர்னல் மன்றோ' என்பவரால் ஒடுக்கப்பட்டது. முதலியார் ஓலைகள் கூறும் செய்திகள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

ஒரு வயலை அல்லது நிலத்தை விலை பேசும் போது 4 முதல் 8 பேர் கூடி விலையை நிர்ணயித்துக் கொள்வதையும், அந்த நிலத்தின் புதிய பத்திரத்தை பழைய பத்திரத்துடன் இணைத்து வைக்கும் மரபினையும் 1601 ஆம் ஆண்டு ஆவணம் கூறுகிறது. ஒருவர் ஒரு வீட்டில் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து வாடகைக்கு வசித்து வரும் போது அவரை மாற்றக் கூடாது என 1349 ஆம் ஆண்டு ஆவணம் கூறுகிறது.

1445 ஆம் ஆண்டு ஆவணம் ஒன்று, நெல்லை கடனாகப் பெறும் வழக்கத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றது. அதன்படி நெல்விலை அன்றைக்கு என்ன விலையில் இருந்ததோ அதனைக் கணக்கிட்டுக் கொடுத்தனர். ஒருவர் 10 கோட்டை நெல் கடன் வாங்கினால், ஒரு கோட்டை நெல்லுக்கு 5 பணம் வீதம் 10 கோட்டைக்கு 50 பணம் கடன் என பத்திரங்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு இரண்டரை விழுக்காடு வட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையும் உள்ளது. 1446 ஆம் ஆண்டு ஆவணம் நெல் கடனாகப் பெற்றவர் அதற்குரிய கடனைக் கொடுக்க முடியாத நிலையில், கடன் வாங்கியவர் தன் சொந்த நிலத்தை கடன் கொடுத்தவருக்கு எழுதி வைத்துள்ள செய்தியைக் கூறுகின்றது.

நாயக்கர் படையெடுப்புகளினால் நிலமானது விவசாயம் செய்ய இயலாமல் தரிசாகும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இப்படைகள் செய்த சீரழிவினால் மக்கள் பயிர் செய்ய விருப்பமில்லாமல் இருந்தனர். இந்த விரக்தியில் அரசுக்கு ஒத்துழைக்கமாட்டோம் என்று தீர்மானம் செய்ததை 1719 ஆம் ஆண்டு ஆவணம் குறிப்பிடுகிறது.

கு ள ங் க ள யும் நீ ரா தா ர ங் க ள யும் பேணுவதற்குக் கோவில் நிலங்களில் மேல்வாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு குத்தகையாளர்கள் முடிவு

செய்ததை 1730 ஆம் ஆண்டு ஆவணம் கூறுகிறது.

கோவில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் சொந்தமில்லாத நிலங்களில் விளைந்த நெல்லின் விலையை நிர்ணயிப்பதில் பிரச்சனை இருந்துள்ளன. இதனால் நாஞ்சில் நாட்டின் நெல் விலை அதிகமாக இருந்துள்ளது. ஒரு கோட்டை நெல் விலை 5 பணமாகவும், ஒரு ஏக்கர் நிலம் தோராயமாக (உத்தேசமாக) 17 பணமாகவும் இருந்துள்ளதை 17 ஆம் நூற்றாண்டு ஆவணம் குறிப்பிடுகிறது. 1634, 1739 ஆம் ஆண்டு ஆவணங்களில் நெல் அளப்பது குறித்த தகராறில் அரசர் தலையிட்டது பற்றிய செய்திகள் உள்ளன.

1694 ஆம் ஆண்டு ஆவணம், ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்தை அல்லது கோவில் நிலத்தை பரம்பரையாக அனுபவிப்பவர்கள் அந்நிலத்தை தங்களுக்குச் சொந்தமானது என்று அதிகாரிகளிடம் வேண்டிக் கொண்டதைக் குறிப்பிடுகிறது. இதில் 16 பேர் சேர்ந்து அரசரை சந்திக்கச் சென்றதாகவும், அதற்குரிய செலவை 16 பங்கு வைத்தபோது ஒன்றரைப் பங்கு ஒரு பெண்ணுக்கு உரியது என்ற குறிப்பும் வருகிறது. இதன் மூலம் பெண்ணுக்கு சொத்துரிமை இருந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. 1521 ஆம் ஆண்டு ஆவணம் அம்மச்சி என்ற பெண் உழவுத்தொழில் செய்வதற்கு கடன் வாங்கியதையும் அதற்குரிய வட்டிக் கொடுப்பதையும் குறிப்பிடுவது பெண்ணுக்கு சொத்துரிமை இருந்துள்ளதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

திருமணத்தில் மணமகளுக்கு ஸ்ரீதனம் கொடுப்பது இன்றைய காலகட்டத்திலும் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது. ஸ்ரீதனம் பற்றிய குறிப்புகள் ஐந்து ஆவணங்களில் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் 1458

முதலியார் ஓலைகள் | அ. கா. பெருமாள்
காலச்சுவடு, நாகர்கோவில்.
விலை - ரூ.225/-

ஆம் ஆண்டு ஆவணம் மணமகளுக்கு கொடுத்த ஸ்ரீ தனங்களை பட்டியலிட்டுக் காட்டுகிறது. இப்பட்டியலில் நிலம், பாத்திரங்கள், வீடு போன்றவை மட்டுமல்லாமல் தான் பரம்பரையாக அனுபவித்து வந்த அடிமைகளையும் ஸ்ரீதனமாக கொடுக்கப்பட்டதை இந்த ஆவணம் குறிப்பிடுகிறது.

நாஞ்சில் நாட்டில் அடிமைமுறை குறித்த 19 ஆவணங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றின் செய்திகளை உற்று நோக்கும்போது ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மட்டுமல்ல; வேறு சாதியினரும் அடிமைகளாக குறிப்பிட்ட செயல்களைச் செய்வதற்கு கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட செய்தியையும் அறிய முடிகின்றது.

கோவில் விழாவில் வேளாளர்கள் தேரைச் செப்பனிட வேண்டும்; பறையர்கள் தெப்பம் கட்ட உதவ வேண்டும் என்று 19 ஆம் நூற்றாண்டு ஆவணம் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாணம் அவர்களுக்கான பணி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டதாகவும் அதற்கான சம்பளம் கொடுக்கப்படாததையும் எடுத்துரைக்கின்றது.

வெள்ளாட்டி என்பதற்கு பணிப்பெண், அடிமை என்று தமிழ் லெக்சிகன் (ஸ்ஷ்ரீ.6, ப.3702) கூறுவதையும், கல்வெட்டுகளில் வீட்டு உள் வேலைகளைச் செய்யும் பெண் என்று குறிப்பிடப்படுவதாகவும் ஆசிரியர் பதிவிட்டுள்ளார். பறையர்கள் மட்டும் அடிமைகளாக காணப்படவில்லை. சாதிபிரஷ்டம் செய்யப்பட்ட பிற சாதியினரும் அடிமைகளாக இருந்துள்ளனர். நாஞ்சில் நாட்டு அடிமை ஆவணங்களில் பறையர் அடிமைகளைப் பற்றியும், வெள்ளாட்டி அடிமையைப் பற்றியும் தனித்தனியாக செய்திகள் உள்ளன. கல்வெட்டுகளில் 'வீட்டு வேலை செய்யும் பெண்' என்றே குறிப்பிடப்படுகிறது. எனவே வெள்ளாட்டி என்பது வீட்டு உள் வேலைகளைச் செய்த பெண் என்று கருதலாம். இல்லற ஒழுக்க நெறியிலிருந்து தவறிய உயர்சாதிப் பெண்கள் அடிமைகளாக்கப்பட்டுள்ளனர்.

வெள்ளாட்டி அல்லாத அடிமைகளும் இருந்துள்ளதாக அடிமை ஆவணங்கள் கூறியுள்ளன. கடன் வறுமையால் தங்களையும் தங்களைச் சார்ந்தவர்களையும் அடிமைகளாக விற்றுக் கொண்டதை 1459 ஆம் ஆண்டு ஆவணம் கூறுகிறது.

நாஞ்சில் நாட்டு ஆவணங்களில் ஆளர், ஆரல்வாய்மொழி, தாழக்குடி, இராஜாக்கமங்கலம் ஆகிய நான்கு ஊர்களில் அடிமை சந்தைகள் இருந்ததாகச் செய்தி உள்ளது. சந்தையில் ஒரு பொருளை விற்கும்போது எவ்வாறு கூவி விற்பார்களோ அதே போன்று அடிமையை சந்தையின் நடுவில் நிறுத்தி, 'இவர்களை யாராவது வாங்குகின்றீர்களா?' என கூவுகின்றனர். வாங்குபவர் பதிலுக்கு வாங்குகிறோம் என்று கூவுகின்றனர். இதன் மூலம் அன்றைய காலகட்டத்தில் மனித மாண்புகள் சிதைக்கப்பட்டிருந்ததை அறியலாம்.

அடிமைகளுக்கு விலையும் இருந்துள்ளது. பறையர் சாதி ஆண் அடிமைக்கு 20 பணம் முதல் 60 பணம் வரையிலும் விலை இருந்துள்ளது. பறையர் சாதிப்

பெண் அடிமைக்கு இதனைக் காட்டிலும் விலை குறைவு. வேட்டுவப் பெண் அடிமைக்கு விலை மிகக் குறைவு என்று கே.கே.குஷ்மன் கூறியுள்ளதையும் ஆசிரியர் முன்வைத்துள்ளார். "வறட்சிக் காலங்களில் குழந்தைகளைக் கூட அடிமைகளாக விற்றனர். அவர்களுடைய விலை இடத்திற்கு இடம் மாறுபட்டிருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஓர் அடிமையின் விலை ஆறு முதல் எண்பது ரூபாய் வரை இருந்தது. சில இடங்களில் ஓர் அடிமையின் விலை பதினெட்டு ரூபாய் வரை இருந்தது." 6 அடிமை விலை பற்றிய தகவல்கள் 1439 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1832 ஆம் ஆண்டு வரை உள்ள 7 ஆவணங்கள் கூறுகின்றது.

முதலியார் ஓலைகள் குறித்த பதிவுகள் ஆசிரியருடைய கள ஆய்வுச் செய்திகளின் வழி திரட்டப்பட்டவையாகும். கி.பி 15, 16, 17 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நாஞ்சில் நாட்டு சமூகம், விவசாயம், பொருளாதாரம், பண்பாடு சார்ந்த செய்திகளை வெளிக்காட்டுகின்ற வகையில் 'முதலியார் ஆவணங்கள்' விளங்குகின்றது. ஆசிரியருடைய பதிவுகளின் வாயிலாக 14 ஆம் நூற்றாண்டில் நாஞ்சில் நாட்டில் நெல்லின் விலை அதிகமாக இருந்துள்ள செய்தியையும், மக்கள் நெல்லை கடனாகப் பெறும் வழக்கத்தினையும், நெல்லிற்காக நிலங்கள், வீடு, காளை ஆகியவை ஒத்திக்கு விடப்பட்டுள்ள செய்தியினையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இதன்வழி 14 ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட பொருளாதாரச் சீர்குலைவினை உய்த்துணர முடிகிறது.

பெண் சொத்துரிமை, ஸ்ரீதனம் ஆகியவை அக்காலத்திலேயே மரபாக பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. மரபினைப் பின்பற்றுவதில் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு மக்கள் உறுதியாக இருந்துள்ளதை ஆசிரியருடைய பதிவுகளின் வழி அறியமுடிகிறது.

நாஞ்சில் நாட்டில் வெள்ளாட்டி அல்லாத அடிமைகளும் கடன் வறுமையால் தங்களையும் தங்கள் சார்ந்தவர்களையும் அடிமைகளாக விற்றுக் கொண்ட செய்திகளும் காணப்படுகின்றன. உயர்சாதி வர்க்கப் பெண்கள் ஒழுக்க முறைகேடு காரணமாக சாதியிலிருந்து விலக்கப்பட்டு அடிமைகளாக்கப்பட்டுள்ளனர். இது சமூகத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள தண்டனையாகவே கருதப்பட்டது. பறையர், புலையர் இன மக்கள் மட்டுமன்றி சமூகத்தில் உயர்ந்த குலமாக கருதப்படுகின்ற வேளாளர், நாயர் இன மக்களும் அடிமைகளாகக் கையாளப்பட்டுள்ளனர். உதாரணமாக, தாணுமாலையன் கோவில் கட்டுமானப் பணிக்காக கோவிலின் உள்ளே கல்லைக் கொண்டு செல்வதற்கு, கோவிலின் உள்ளே நுழைவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட சாதியினர் மட்டும் அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். அடிமைகள் குறித்தும் அதற்கான விலை, சந்தை குறித்த பதிவுகள் சமூகத்தில் பெண்களின் நிலையினையும் அக்காலத்தில் மனித மாண்புகள் சிதைந்துள்ள நிலையினையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

தங்கத்தைத் தேடும் சாதியார்

தீ.ஹேமமாலினி

தமிழகத்தில் மொத்தம் 36 வகையான பழங்குடிகள் உள்ளனர். இவர்களுள் மிகப் பழமையான குடிகளுள் ஒருவர் இருளர். ஆதிப்பொதுவுடைமை சமூகத்தில் காடுகளில் வேட்டையாடி உணவு சேகரித்த இம்மக்கள் கால மாற்றத்தால் இன்று சமவெளி பகுதிகளில் அலைந்து திரியும் நாடோடி சமூகமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமானால் வனப்பகுதிகளில் சுதந்திரமாக திரிந்த மனிதசமூகம் சமவெளியில் அத்தகைய சுதந்திரத்தை இழந்து நிற்கின்றனர்.

இருளர்கள் நீலகிரி, கோவை, திருச்சி, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களில் அதிக எண்ணிக்கையிலும் காஞ்சிபுரம், திருவள்ளூர் மாவட்டங்களிலும் மற்றும் கர்நாடக மாநிலத்தில் சில பகுதிகள், கேரள மாநிலத்தில் பாலக்காடு சார்ந்த பகுதிகள் போன்ற இடங்களிலும் பரவலாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அதேபோல இவர்கள் வாழும் இடத்தின் அடிப்படையிலும் பெயர்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. உதாரணமாக நீலகிரி இருளர், செங்கல்பட்டு இருளர், தென்னாற்காடு இருளர் எனவும் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

இருளர் பழங்குடியினர் சமவெளிப் பகுதிகளில் செங்கல் குளை, அரிசி ஆலை, மரம் வெட்டுதல், கரிசூளை, கோழிப்பண்ணை என பல்வேறு வேலைகளுக்குச் செல்கின்றனர். பலர் வேலைக்கு

செல்வதற்கு முன்பே இத்தொழில் செய்யும் முதலாளிகளிடம் முன்பணம் வாங்கிக்கொண்டு கொத்தடிமையாக சிக்கிக் கொள்கின்றனர். இவ்வாறு பல தொழிலில் ஈடுபட்டாலும் முன்பணம் வாங்காமலும் எந்த முதலீடு செய்யாமலும் சிறிய வருமானத்தை உருவாக்கும் தொழில்தான் தங்கத்துகளை சுத்திகரிக்கும் வேலை. பாலின வேறுபாடுயின்றி இத்தொழிலை செய்து வருகின்றனர். இருளர் மக்கள் வசிக்கின்ற பகுதியான திருவண்ணாமலை, ஆரணி மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் தங்கத்துகளைச் சேகரிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள இருளர் மக்களைப் பற்றி களஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவர்களைப் பற்றி திரு. சி.பி.பிரேசன், தெலுங்கு அகராதியில் இவர்களை சாக்கடைகளிலும், பொற்கொல்லர் வீட்டுக் குப்பையிலும் தங்கத்தைத் தேடும் சாதியார் எனக் கூறியுள்ளார். ஆறுகள், ஓடைகள் இவற்றின் படுகைகளில் தங்கத்தைச் சலித்து எடுப்பதின் மூலமும் இவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். இச்சாதியின் பெயர் தண்ணீர் எனப் பொருள்படும் 'ஜல' என்பதும் சலித்து எடுத்தல் எனப் பொருள்படும். இதற்கு இணையான 'ஜலகார' என்ற சாதிப்பிரிவு கப்பேரர்களின் ஓர் உட்பிரிவாகப் பெல்லாரி மாவட்ட விவரக் குறிப்பில் பதியப்பட்டுள்ளது.

தங்கத்தைச் சலித்தெடுப்பவர்கள் நகைக்கடைக்கு முன்னுள்ள துர்நாற்றம் வீசும் சாக்கடைகளில் பணி செய்து கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். நகரத்தில் இத்தொழிலை சில ஆண்டுகளுக்கு முன்வரை ஓட்டர்களே தங்கள் தனி உரிமையாக மேற்கொண்டிருந்தனர். அதன்பின் மற்ற தாழ்ந்த சாதியாரும் இதில் ஈடுபடலாயினர். பொன் கொழிக்கும் பணியினை வீட்டிலிருந்தபடியே பெண்கள் செய்கின்றனர். முதியவர்களும் ஆண்களும் தங்கள் ஓய்வு நேரத்தில் இப்பணியினை மேற்கொள்கின்றனர்.

இனி, இருளர் இனத்தவர்கள் எவ்வாறு தங்கத்தை சேகரிக்கின்றனர் என்பதைக் காணலாம். இந்த வேலையைப் பெரும்பாலும் பெண்களே செய்கின்றனர். விடியற்காலையில் மூன்று மணி முதல் இவ்வேலையைச் செய்யத் தொடங்குகின்றனர். பெண்களே மண்ணைத் தண்ணீரில் இருந்து சலிக்கும் பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர். மீதி இருக்கும் சில வேலைகளான தங்கத்தைப் பிரித்து உருக்கும் பணியில் ஆண்கள் ஈடுகின்றனர். தங்கம் கலந்த மண்ணை (கருப்பு மண்) நீரில் சலித்து எடுப்பதை இவர்கள் சன்னம் எடுத்தல் என்று சொல்கின்றனர்.

மற்ற சமூகத்தாரைப் போலவும் இருளர் மக்களும் பொதுவாக நகை உற்பத்தி செய்யும் கடைத்தெருக்களில் மீதி இருக்கும் சிதறிய மண்ணை எடுத்து வந்து நீர்நிலைப் பகுதிகளான குளம், குட்டை, ஆறு, ஏரி நீர்நிலை போன்ற பகுதிகளில் மண்ணை ஒரு கொப்பரையிலிட்டு தண்ணீர் விட்டுக் கழுவ, கொப்பரை வழியே ஓடும் நீர் அதன் முன் ஒரு குட்டையாகத் தேங்கி நிற்கும். அவ்வாறு தேங்கிய நீரை ஒரு மண்பானையில் சேகரித்துக் கொப்பரையிலுள்ள குப்பை மீது ஊற்றியபடி அதனை மற்றொரு கையால் தொடர்ந்து அசைத்தபடி இருப்பர். கனமில்லாத குப்பைக் கூளங்கள் இவ்வாறாக அந்தக் கொப்பரையை விட்டு வெளியேற்றப்படும். கனமான கற்கள் முதலானவை அவ்வப்போது கையால் பொறுக்கி வெளியே எறியப்படும். தொட்டியில் ஒரு சில கைப்பிடி அளவு கருமணல் சேரும் வரை இவ்வாறு செய்தபடி இருப்பர். அந்த அளவு கருமணல் சேர்ந்தவுடன் அதனோடு கொஞ்சம் பாதரசத்தை விட்டு ஓரிரு மணித்துளிகள் மிக வேகமாக தேய்ப்பர். இவ்வாறு பொன் கொழிக்கும் செயல் தொடர்ந்து நடைபெறும். பின் நன்கு அலசி எடுப்பார்கள். சில நேரங்களில் சாக்கடை நீர், கழிவுநீர்க் கால்வாய் பகுதிகள் போன்ற பகுதிகளில் இம்மண்ணை எடுக்கின்றனர். இதில் தங்கம் (சன்னம்) உள்ளிட்ட வெள்ளி, ஈயம், பாதரசம், உலோகம் உள்ளிட்ட பல்வேறு பொருட்கள் கலந்து நிற்கும். இதில் உள்ள தங்கத்தை மட்டுமே பிரித்து எடுப்பது இவர்களின் முதன்மைத் தொழிலாக உள்ளது.

அதோடு இரண்டாவது நிலையில் வெள்ளியையும் பிரித்து எடுப்பதையும் காணமுடிகிறது. உதாரணமாக பத்துமூட்டை மண்ணிற்கு அரைகிராம் தங்கத்தை சுத்திகரித்து எடுப்பதாகக் கூறுகின்றனர். அலசிய மீதி இருக்கும் கருப்பு மண்ணை இவர்கள் மட்கேட்டி மண் என்கின்றனர். கடைசியில் இருக்கும் மண்ணை ஒரு மண்சட்டியில் போட்டு திராவகம் என்னும் திரவத்தைப் போட்டு மீண்டும் ஊற வைக்கும்பொழுது தங்கம் மட்டுமே தனியே நிற்கிறது. பிறகு மீண்டும் ஒருமுறை நீரில் போட்டு அலசி எடுப்பார்கள். அப்படி அலசும்போது மேலே மிதக்கும் நீரில் இருந்து வெள்ளியை தனியே எடுக்கும் முறைகூட இவர்கள் அறிந்து இருந்தனர். இந்த நீரை மூன்று மாதம் வரை ஊற வைத்த பிறகு வெள்ளியை தனியே பிரித்து எடுப்பார்கள்.

அடுத்ததாக வெள்ளி கலந்த தண்ணீரை வெளியே எடுத்த பின், ஒரு சிறிய நெருப்புச்சட்டியில் மண்பானையின் ஓட்டைக்கொண்டு மீதித் துகள்களுடன் உப்பு மற்றும் பாதரசம் சேர்த்து அடுப்பில் வேகவைக்கின்றனர். பாதரசமானது தங்கத்தை மட்டும் தனியே பிரித்து எடுத்துவிடுகிறது. மீண்டும் ஒருமுறை உப்பு, பாதரசம் மற்றும் மண்துகள்களைக்கொண்டு ஒரு பாத்திரத்தில் பிசைந்து எடுப்பர். இவ்வாறு செய்யும்பொழுது சிறிய

தங்கத்துகள்கள் பாதரசத்தோடு ஒட்டிக் கொள்ளும் ஒட்டிய தங்கத்தை அடுப்பில் மண்சட்டியை வைத்து சூடாக்கும் பொழுது தங்கம் முழுவதும் ஒன்றாக சேர்ந்துவிடுகிறது. இறுதியில் தண்ணீர் ஊற்றி ஆற வைத்து துடைத்து எடுப்பர்.

இதோடு மட்டுமில்லாமல் மழை மற்றும் வெள்ளக்காலங்களில் ஆற்றுப் பகுதிகளில் கரையோரம் தேங்கி நிற்கும் வண்டல் மண் மற்றும் கருப்பு மண்ணைக்கொண்டும் தங்கத்தைப் பிரித்து எடுக்கின்றனர். அதேபோல கடல்களில் சுரப்புக்குத்தும் இடங்களில் இம்மண்ணை எடுப்பதாக சொல்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, கடலில் எதிர்பாராமல் இறந்தவர்களின் நகைகள் அல்லது கடற்கரைக்கு வந்து செல்பவர் தெரியாமல் விட்டுச் செல்லும் நகைகள் இம்மண்ணில் கிடைப்பதாக சொல்லுகின்றனர். பண்டையகால அரசர்கள் பயன்படுத்திய நகைகள், இதரபொருட்கள், நாணயங்கள் போன்றவை கடற்கரை ஓரங்கள், நீர்நிலைப் பகுதியில் எதிர்பாராத விதங்களில் கிடைக்கிறது என்கின்றனர். ஒட்டுமொத்தமாக இவர்களின் தொழில்திறமையை பார்க்கும்பொழுது பொற்கொல்லருக்கு இணையான திறமையைப் பெற்றிருக்கின்றனர் என்பதையும் நம்மால் உணரமுடிகிறது.

04.12.2021 அன்று சின்னமனூரில் 36வது தேசியப் புத்தகக் கண்காட்சியை காவல் ஆய்வளர் பி.சேகர் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். இதில் கவிஞர் பாரதன், கற்பூரபூபதி, அன்புச்சரவணன், இரா.மனோகரன், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் திண்டுக்கல் கிளை மேலாளர் வீ.பண்டரிநாதன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

நியூ செஞ்சுரியின் விற்பனை சாதனைத் தொகுப்பு நூல்கள்

மார்ட்ஸ்-எங்கெல்ஸ்
தேர்வுநூல்கள் மற்றும் வாழ்க்கை
வரலாறுகள்

20 தொகுதிகள்

பதிப்பாளியர்: ந.முத்துமோகன்

₹ 5000/-

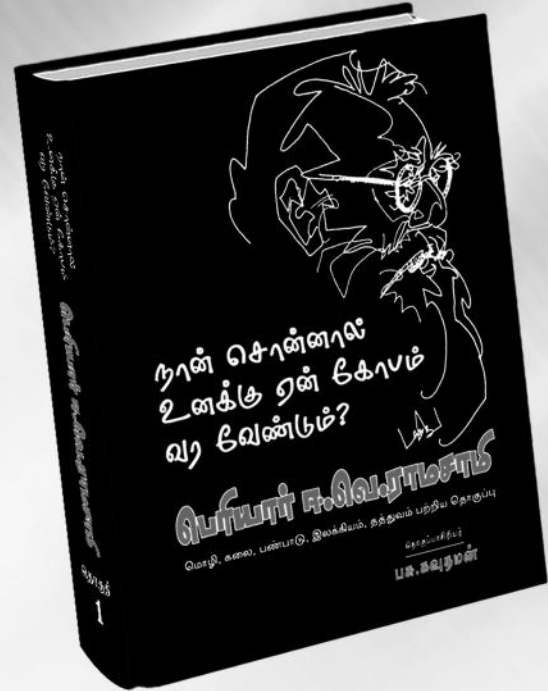
**நான் சொன்னால் உனக்கு ஏன்
கோபம் வர வேண்டும்?**

மொழி, கலை, பண்பாடு, இலக்கியம், தத்துவம் பற்றிய தொகுப்பு

பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி

5 தொகுதிகள்

தொகுப்பாளியர்: பசு.கவுதமன்

₹ 4800/-

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050

☎ 044-26251968, 26258410, 48601884 | Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

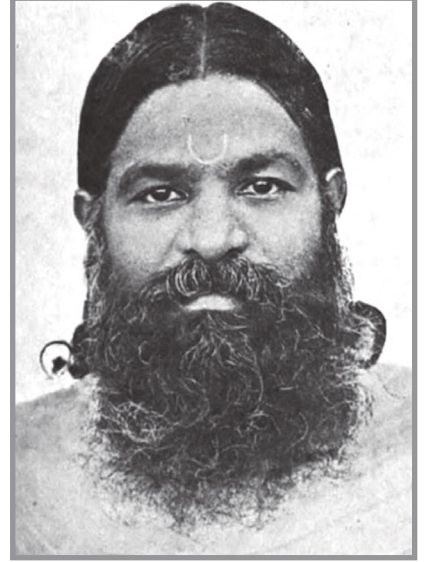
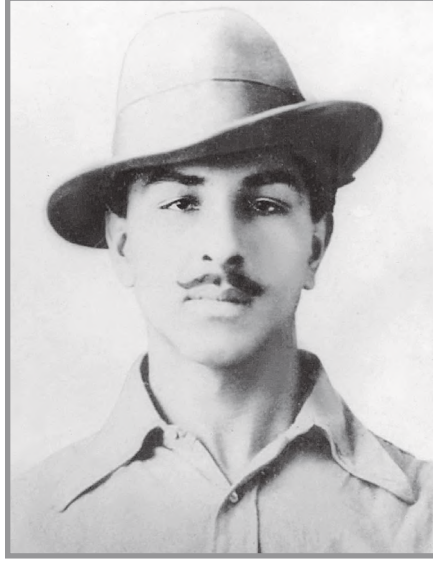
கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106, திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554, சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726, ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773, விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 -234990.

தீவிரவாதமா? பயங்கரவாதமா?

உதயை மு. வீரையன்

உலகெங்கும் தீவிரவாதமும், பயங்கரவாதமும் தலைவிரித்து ஆடுவதாக வல்லரசுகள் குற்றம் சாட்டுகின்றன. தீவிரவாதமும், பயங்கரவாதமும் ஒன்றுபோல் காட்டுகின்றன. ஆனால் தீவிரவாதத்திற்கும், பயங்கரவாதத்திற்கும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. எல்லா விடுதலைப் போராட்டத்திலும் தீவிரவாதம் இல்லாமல் இல்லை.

தீவிரவாதம் என்பது கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. பயங்கரவாதம் என்பது வன்முறையை நோக்கமாகக் கொண்டது. மக்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் ஆயுதங்களோடு போராடுகிறவர்களே பயங்கரவாதிகள். மக்களுக்காகப் போராடிய திலகரும், வ.உ.சி.யும் தீவிரவாதிகள். இந்த இரண்டையும் ஒன்று போலக் காட்டுகிறது ஊடக உலகம்.

இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தை இரண்டாகப் பகுக்கலாம். முதல் கட்டம் திலகரின் சகாப்தம். இரண்டாவது கட்டம் காந்தியின் சகாப்தம். தீவிர தேசபக்தர்கள் திலகரை ஆதரித்தனர். மிதவாதிகள் காந்தியைப் பின்பற்றினர். வ.உ.சி., பாரதி, சுப்பிரமணிய சிவா போன்றவர்கள் திலகரையே பின்பற்றினர்.

அன்றைய இந்தியாவின் தலைமை ஆளுநராக இருந்த கர்சன் பிரபு வங்காளத்தை இரண்டாகப் பிரித்தார். அதனால் வங்காளத்தில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சி இந்தியா முழுவதும் பரவியது. சுதேசி இயக்கம் உருவானது. திலகரின் கோட்பாடுகள் மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றன. வ.உ.சிதம்பரனாரிடமும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

1897இல் சென்னையில் இராமகிருஷ்ண மடம் நிறுவப்பட்டது. இராமகிருஷ்ணரின் நேரடி சீடர்களில் ஒருவரான சுவாமி இராமகிருஷ்ணானந்தர் அதன் தலைவர். வ.உ.சிதம்பரனார் அவரைச் சந்தித்தார். அவர் வழிகாட்டுதலே அவரை அரசியலில் தீவிரமாக ஈடுபடுத்தியது. 'கைத்தொழில் வளர் சங்கம்', 'தரும சங்கம்' என்னும் அமைப்புகளை ஏற்படுத்தித் தூத்துக்குடியில் தமது சுதேசி இயக்கப் பணிகளைத் தொடக்கினார்.

இதன் அடுத்தக் கட்டமாக சுதேசி கப்பல் நிறுவனம் ஒன்றை உருவாக்கினார். 'சுதேசி ஸ்டீம் நேசிகேஷன் கம்பெனி' என்னும் அந்நிறுவனம் 1882 இந்தியன் கம்பெனிச் சட்டப்படி 1906 அக்டோபர் 16இல் பதிவு செய்யப்பட்டது. இக்கம்பெனியின் மூலதனம் 10 இலட்சம் என முடிவு செய்யப்பட்டது. பங்கு ஒன்றுக்கு ரூ.25 வீதம் 40,000 பங்குகளை விற்பனை செய்வதன் மூலம் அம்மூலதனத்தைத் திரட்ட திட்டமிடப்பட்டது.

இதன் இயக்குநர் குழுவில் 15 பேர் இடம் பெற்றனர். புகழ்பெற்ற வழக்கறிஞரும், தேச பக்தருமான சேலம் சி.விஜயராகவாச்சாரியார் இயக்குநர் குழுவில் ஒருவராக இருந்தார். பலவந்தம் ஜமீன்தாரும், மதுரை நான்காவது தமிழ்ச்சங்கத்தின் நிறுவனருமான பாண்டித் துரைத் தேவர் தலைவராக இருந்தார். வ.உ.சி. துணைச் செயலாளர். இந்த முயற்சியை திலகர் பாராட்டினார்.

அன்றைய 'சுதேசமித்திரன்' அச்செய்தியைப் பிரசுரித்து இவ்வாறு பாராட்டியது: "திருநெல்வேலியில் உத்தம தேசாபிமானியாகிய சிதம்பரம் பிள்ளை தூத்துக்குடிக்கும், சிலோனுக்கும் சுதேசிக் கப்பல் போக்குவரத்து ஸ்தாபித்திருப்பது சுதேசியத்திற்கு அவர் செய்திருக்கும் பெரும் பணிவிடையாகும்..."

கப்பல்களை விலைக்கு வாங்கும் வரை காத்திருக்க விரும்பவில்லை. 'மாங்கு சீட்டன்' என்ற கப்பலை வாடகைக்கு அமர்த்தினர். மே, 1907இல் எஸ்.எஸ்.காலியா, எஸ்.எஸ்.லாவோ என்ற இரு கப்பல்கள் தூத்துக்குடிக்கு வந்தன. அவருக்கிருந்த அளவற்ற செல்வாக்கின் காரணமாக சுதேசிக் கப்பல் போக்குவரத்து வெற்றிகரமாக அமைந்தது. பி.ஐ.எஸ்.என். என்னும் பிரிட்டிஷ் கம்பெனி கட்டணமே இல்லாமல் பயணிகளை ஏற்றுக்கொள்ள முன்வந்தும் பயனில்லை.

வ.உ.சிதம்பரனாருக்கு இருந்த தேசிய உணர்வு கப்பல் கம்பெனி பங்குதாரர்களிடம் இருக்குமா? அரசியல் நெருக்கடி காரணமாக, கப்பல் வணிகம் பாதிக்கப்படக்கூடாதென்றும், அதற்கு வ.உ.சி. அரசியலை விட்டு விலக வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டனர். கப்பல் கம்பெனியின் வளர்ச்சியைக் கருதி பங்குதாரர்களின் நிர்ப்பந்தத்துக்கு வ.உ.சி. விட்டுக் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று.

இந்திய விடுதலை இயக்க வரலாற்றில் 1907 ஒரு திருப்பு முனையாகும். சூரத் நகரில் நடந்த ஆண்டுக் கூட்டத்தில் இயக்கம் பிளவுபட்டது. புதிய தேசியவாதிகளின் கட்சிக்கு பம்பாய் மாநிலத்திற்கு திலகரும், வங்காள மாநிலத்திற்கு அரவிந்தரும், சென்னை மாநிலத்திற்கு வ.உ.சி.யும் செயலாளர்களாக அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது.

தூத்துக்குடியில் வெள்ளையருக்கு உரிமையான கோரல் நூற்பாலையில் பணிபுரிந்த ஏழைத் தொழிலாளர் நலனுக்காக வ.உ.சி. நடத்திய வேலைநிறுத்தம் குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்றாகும். தொழிலாளர்களை 'சுதேசி இயக்கம்' அரசியல் இயக்கத்துடன் இணையும்படி செய்து, 'வந்தே மாதரம்' முழக்கமிட வைத்தார். பொருளாதார கோரிக்கைகளுக்காக தொடங்கிய வேலை நிறுத்தம் அரசியல் வேலை நிறுத்தமாக மாறியது.

ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்கள் ஆத்திரம் கொண்டனர். சிதம்பரனாரை அடக்கி ஒடுக்கினாலொழிய நெல்லை மாவட்டத்தில் சுதந்திரப் போராட்டத்தைத் தடுக்க முடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்தனர். மாவட்ட ஆட்சியாளர் விஞ்சு துரையின் ஆணையையும் மீறிப் பேசி மக்களைத் தூண்டியதாக அவரும், சிவாவும் கைது செய்யப்பட்டனர். இதனால் கலவரம் எல்லை மீறியது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 1908 மார்ச் மாதம் வ.உ.சி. மற்றும் சுப்பிரமணிய சிவா உள்ளடக்கிய உயர்மட்டத் தலைவர்கள் மேல் சதி வழக்குகள் போடப்பட்டன. இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம் 124ஏ மற்றும் 153ஏ பிரிவுகளின்படி ஆட்சி எதிர்ப்புக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது.

இதற்கு முன்னும், பின்னும் இப்படி ஒரு தீர்ப்பு வந்ததில்லை என்று வரலாறு கூறுகிறது. இந்தியாவில் இதுவரை யாருக்கும் விதிக்கப்படாத கடும் தண்டனை அரசு நிந்தனைக்காக 20 ஆண்டுகளும், சுப்பிரமணிய சிவாவுக்கு உதவியதற்காக 20 ஆண்டுகள் என 40 ஆண்டுகள் நாடு கடத்தல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இந்த இரு வேறு தண்டனைகளையும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அனுபவிக்க வேண்டும்.

திருநெல்வேலி மாவட்டக் கூடுதல் நீதிபதி இ.எச்.வாலேஸ் முன்பு 1908 மார்ச் 26 - விசாரணைக்குப்

பிறகு வழக்கு செஷன்ஸ் நீதிமன்றத்துக்கு வந்தது. விசாரித்த நீதிபதி ஏ.எப்.பின்னே வழங்கிய தீர்ப்பு இது.

யாருக்கு இந்த தண்டனை?

திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஒட்டப்பிடாரம் நீதிமன்றங்களின் இரண்டாம் நிலை வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றியவர் உலகநாதர். அவரது துணைவியார் பரமாயி. இவர்களுக்கு மகனாக 5.9.1872 அன்று வ.உ.சி. பிறந்தார். திண்ணைப் பள்ளியில் தொடங்கியது கல்வி, திருச்சியில் சட்டம் பயின்று 1894இல் வழக்கறிஞரானார்.

ஆரம்பத்தில் அவர் மனம் ஆன்மிகத்தில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்தது. அவர் நண்பர்களுடன் இணைந்து 'விவேகபானு' ஆன்மிக இதழை நடத்தினார். 'தூத்துக்குடி சைவ சித்தாந்த சபை'யின் பணிகளிலும் செயலாற்றினார். ஆன்மிகத்திலும், இலக்கியத்திலும் கவனம் செலுத்திய அவரைக் காலம் அரசியலை நோக்கித் திருப்பியது. அவருக்குத்தான் இந்தத் தண்டனை. 40 ஆண்டுகள் நாடு கடத்தல் தண்டனை ஆங்கில ஆட்சியை எதிர்த்துப் பேசிய பேச்சுகளுக்காகவும் சுப்பிரமணிய சிவாவிற்குத் தங்க இடமும், உணவும் அளித்ததற்காகவும் அரசு நிந்தனை எனத் தொடுக்கப்பட்ட வழக்குக்கு அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பு இது.

இந்தக் கொடுமையான தீர்ப்பினை எதிர்த்து உயர்நீதிமன்றத்தில் முறையீடு செய்யப்பட்டது. அரசு நிந்தனைக்காக விதிக்கப்பட்ட 20 ஆண்டுகள் என்னும் ஓர் ஆயுள் தண்டனையை 6 ஆண்டுகள் நாடு கடத்தலாகவும், சிவத்திற்கு உதவியதற்காக விதிக்கப்பட்ட 20 ஆண்டுகளை நான்கு ஆண்டுகள் நாடு கடத்தலாகவும் குறைத்து இரண்டு தண்டனைகளையும் ஒரே நேரத்தில் அனுபவிக்கும்படியும் உயர்நீதிமன்றம் 1908 நவம்பர் 4 அன்று தீர்ப்பு வழங்கியது. இலண்டன் 'பிரிவீ கவுன்சில்' முறையீட்டில் 'நாடு கடத்தல்' கடுங்காவல் தண்டனையாக மாற்றம் பெற்றது.

இவருடைய சிறை வாழ்க்கை கோவை மற்றும் கண்ணூர்ச் சிறையிலும் கழிந்தது. 1908 மார்ச் 12 சிறை சென்ற வ.உ.சி., 1922 திசம்பர் 24 அன்று விடுதலை. சிறைச் சாலையில் இவரது அனுபவம் தனி வரலாறு.

அக்காலத்தில் சிறைகளில் அரசியல் கைதிகள் அதிகம் இல்லை. அதனால் அவர் தன்னந்தனியாக வாடினார். சிறை உணவு மிகவும் மோசம். அரிசிச் சோற்றைக் கண்ணால் காண்பது அரிது. கேழ்வரகுக் களியும், கூழும்தான். ஆறு மாதத்தில் அவர் உடல் எடை 27 பவுண்டு குறைந்து போனது.

அவருக்குக் கடுமையான வேலைகள் தரப்பட்டன. சுட்டெரிக்கும் வெயிலில் கல் உடைத்தார்; செக்கிழுத்தார். சிறந்த வழக்கறிஞரும், தேசிய இயக்கத் தலைவருமான அவர் கைகளிலும்,

கால்களிலும் விலங்குகள் பூட்டப்பட்டு ஒரு விலங்கினைப் போல நடத்தப்பட்டார்.

இவ்வாறு தேசத்துக்காக சொல்லொனா துயரங்களை அனுபவித்து விடுதலையான அவரை வரவேற்க நாடே திரண்டு வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவருடைய நெருங்கிய நண்பர் சுப்பிரமணிய சிவா மட்டுமே வந்திருந்தார் என்பது நன்றி மறந்த நாட்டுக்கு உதாரணம்.

இவ்வளவு தியாகங்களைப் புரிந்து வெளிவந்த அவரைச் சந்திக்கவும், பேசவும் கூட பயந்தனர். 'ஆங்கில ஆட்சியாளரின் கோபத்துக்கு ஆளாக நேரும்' என்ற அச்சம். விடுதலையாகி வெளியே வந்த இவருக்கு நாடே சிறை போலானது; தனிமையும் வறுமையும் தேடி வந்தன.

அரசுக் நிந்தனைக் குற்றத்துக்காக அவர் தண்டனை பெற்றதால் அவரது வழக்கறிஞர் தொழிலுக்கான 'சன்னத்தை' அரசு பறித்துக் கொண்டது. அதனால் அத்தொழிலையும் தொடர முடியவில்லை. அஞ்சாநெஞ்சத்துடன் ஓர் அரிமா போல தேசத்துக்காக அர்ப்பணித்துக் கொண்ட அவருக்குத் தாய்நாட்டார் யாரும் உதவ முன்வரவில்லை. ஓர் ஆங்கிலேயரே உதவ முன்வந்தார்.

இ.எச்.வாலஸ் என்ற நீதிபதி அவரது நிலை கண்டு வருந்தினார். அவரது முயற்சியால் சிதம்பரனாரின் வக்கீல் சன்னத்து திரும்பவும் கிடைத்தது. காலத்தால் செய்த இந்நன்றியை மறக்காமல் தம் மகனுக்கு 'வாலஸ்வரன்' என்று பெயர் வைத்தார். அவ்வப்போது பொருளுதவி செய்து வந்த தூத்துக்குடி ஆறுமுகம் பிள்ளையின் பெயரை மற்றொரு மகனுக்கும் இட்டு வழங்கினார்.

வழக்கறிஞர் தொழில் நடத்த மீண்டும் வாய்ப்பு கிடைத்ததும், சென்னையிலிருந்து கோயில்பட்டிக்கும், பிறகு தூத்துக்குடிக்கும் சென்று தொழிலில் ஈடுபட்டார். அப்போதும் அவர் நாட்டுப் பற்றையும், மொழிப்பற்றையும் விட்டு விடவில்லை. என்றாலும் தீவிர அரசியலில் ஈடுபட அவரால் முடியவில்லை.

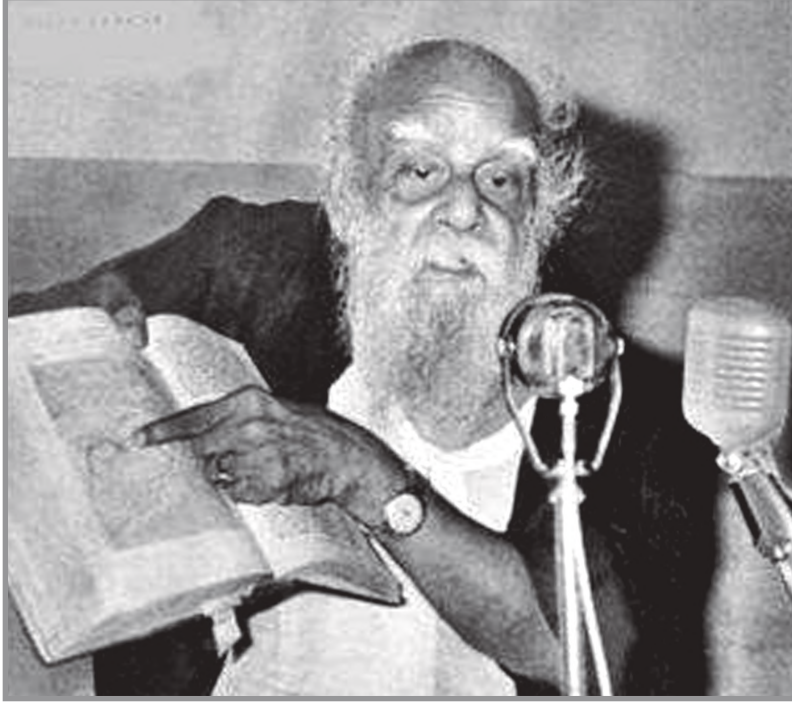
இவ்வாறு எண்ணற்ற தியாகிகள் நாட்டுக்காகத் தங்கள் உடல், பொருள், உயிரை இழந்தனர். இந்தச் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தீவிரவாதம், மிதவாதம் இரண்டும் தனித்தனியாகச் செயல்பட்டன. தூக்குமேடை ஏறிய பக்தசிங், சுகதேவ் முதல் ஆஷ் துரையைச் சுட்டுக் கொன்று தற்கொலை செய்து கொண்ட வாஞ்சு வரை, சுப்பலோட்டிய வ.உ.சிதம்பரனார், பாரதியார், சுப்பிரமணிய சிவா இவர்கள் எல்லாம் இந்திய சுதந்திரத்துக்காகத் தங்களையே அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள்.

இவர்கள் எல்லாம் தேச விடுதலையைத் தீவிரமாக நேசித்தவர்கள் என்பதனால் தீவிரவாதிகள். ஆனால் பயங்கரவாதிகள் அல்ல.

தேவதாசி முறை ஒழிப்பும், சுயமரியாதை இயக்கத்தின் பங்கும்: ஜர் வரலாற்றுப் பார்வை

முனைவர். ச. ஜீவானந்தம்

‘இந்து’ மதத்தினில் கடவுளுக்குப் பணிசெய்யும் பொருட்டு பெண் குழந்தைகளை கோயில்களில் ‘அர்ப்பணிக்கும்’ பழக்கமானது இடைக்காலம் தொட்டு இருந்து வந்துள்ளது. அவ்வாறு ‘அர்ப்பணிக்கப்படும்’ பெண்கள் தேவதாசி என்ற பொதுப் பெயருடன் சமூகத்தால் அழைக்கப்படலாயினர். மதத்தின் பெயரால் கடவுளர்களை மணக்கும் பெண்கள் தங்களை கடவுளரின் மனைவிகள் என்றும், தெய்வீகத் தன்மை உடையவர்கள் என்றும் கருதிவரலாயினர்.

ஆனால், எதார்த்தத்தில் அவர்கள் பெரும்பாலும் கோயில் அர்ச்சகர்களாலும், மற்றவர்களாலும், சீரழிக்கப்பட்டு (molested), தங்களின் உடலினையே மூலதனமாகக் கொண்டு வாழ்க்கையை வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டும் வந்தனர் என்பதே வரலாற்று உண்மையாகும். (குடி அரசு. 06.12.1931; Jeevanandam and Rekha Pande. 2017.) எனவே அந்தப் பெண்களின் வாழ்வினை மேம்படுத்தும் பொருட்டு அந்த முறையினை ஒழிக்க 1925-ஆம் ஆண்டினில்

தந்தை பெரியார் ஈ.வெ. இராமசாமி அவர்களால் தொடங்கப்பட்ட சுயமரியாதை இயக்கமானது சிறப்பானதொரு பங்களிப்பினைச் செய்தது. இந்தக் கட்டுரையானது தேவதாசி முறை ஒழிப்பினில் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் பங்களிப்பினைப் பற்றி உரிய வரலாற்றுத் தரவுகளுடன் விளக்க முற்படுகின்றது.

தேவதாசி முறையும், விபச்சாரமும்

பொதுவாக மக்கள் தங்களின் மீதான சாபத் தீட்டுகளில் இருந்து விடுபடவும், அவரவர்களின் செல்வச் செழிப்பினை உலகிற்கு பறைசாற்றவும், ஆண் குழந்தைகளைப் பெற வேண்டியும், ஆண் குழந்தைகளின் நன்மைக்காகவும், குடும்ப நன்மைக்காகவும், மரணத்திற்குப் பின்னான சொர்க்க வாழ்க்கையின் மீதான மோகத்தாலும், தேவதாசி முறையின் மூலம் எளிய வழியில் பணத்தினை ஈட்டக் கூடிய வாய்ப்பு உள்ளதனாலும், சமூகத்தில் உள்ள பலர்

பெண் குழந்தைகளை தேவதாசிகளாக ஆக்க ஆர்வம் கொண்டனர். (குடி அரசு. 30.03.1930.) மேலும், பெண்கள் தேவதாசிகளாக ஆக்கப்படுவதற்கு வறுமையும் ஒரு முக்கிய காரணியாக இருந்து வந்துள்ளது. (குடி அரசு. 04.09.1927.) அதுமட்டுமல்லாமல், பெண் வாரிசு இல்லாத வயது மூப்படைந்த தேவதாசிகள் தங்களின் ஆளுமைகளைத் தொடரவும், பாரம்பரியத்தினையும், சொத்தினைத் தொடர்வதற்கும், பெரும்பாலும் இதர சாதிகளிலுள்ள 'இந்துப்' பெண்களை விலைக்கு வாங்கி கோயில்களுக்கு 'அர்ப்பணித்து' வந்தனர். (The Proceedings of the Madras Legislative Council: Second Session of the Third Legislative Council (PMLC. (October 31-November 5, 1927): 416. அவ்வாறு 'அர்ப்பணிக்கப்படும்' சடங்கானது 'பொட்டுகட்டுதல்' அல்லது 'பொட்டுகட்டுச் சடங்கு' என்று அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. (ஜீவானந்தம். (ஏப்ரல்-ஜூன், 2020): 241-248)

பாலியல் தொழிலிற்கும், தேவதாசி முறைக்கும் இடையே ஒரு மெல்லிய வேறுபாடு மட்டுமே இருந்து வந்துள்ளது. பல சமயங்களில் தாசிகள் விபச்சாரத்தினை தங்களின் வாழ்வாதாரத்திற்காகவும், வசதிக்காகவும் மேற்கொண்டிருந்தனர். தேவதாசிகள் தாசிகளாகவும், வேசிகளாகவும் இருக்க சபிக்கப்பட்டவர்கள் என்று குடி அரசு இதழானது குறிப்பிடுகிறது. (குடி அரசு. 21.09.1930.) இந்தவகை சொற் பயன்பாட்டின் மூலம் 'வேசி' என்ற சொல்லால் விலைமகளிரினையும், 'தாசி' என்ற சொல்லால் தேவதாசிகளையும் குறிப்பதன் மூலம் பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுவோரையும், தேவதாசிகளையும் தனித்து அடையாளம் காட்டியது. வேசிகள் மத அங்கீகாரம் அற்றும், தாசிகள் மதம் என்ற நிறுவனத்தின் அங்கீகாரத்துடனும், பாதுகாப்புடனும் விபச்சாரத்தினை மேற்கொண்டு வந்தனர் என்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும். (Jeevanandam and Rekha Pande. 2017.)

தேவதாசிகள் தங்களின் வாழ்க்கைக்காக தங்களையே விற்று வாழ நிர்வந்திக்கப்பட்டு வருவதை நன்குணர்ந்த சுயமரியாதைக்காரர்கள் தேவதாசி முறையினை 'தொழில்முறை விபச்சாரம்' என்றே குறிப்பிட்டனர். (Revolt. 11.12.1928.) குடி அரசு கட்டுரையானது, பொட்டுகட்டும் சடங்கின் மூலம் தேவதாசிகளானவர்கள் பாலியல் தொழிலாளிகளாகவும், காமக்கிழத்திகளாகவும் தங்களின் அடுத்தகட்ட வாழ்வியல் வழிகளாக தேர்ந்தெடுத்தனர் என்று குறிப்பிடுகின்றது. (குடி அரசு. 30.03.1930.)

திருவிழாக் காலங்களில் அர்ச்சகர்களின் வீடுகளானது விபச்சார மையங்களாக செயல்பட்டு வந்ததுடன் (குடி அரசு. 09.10.1927.), தங்களின் தேவைகளுக்கு எஞ்சிய தாசிகளை கோயிலுக்கு வரும் பக்தர்களுக்கு அர்ச்சகர்கள் பகிர்த்தளித்தும் வந்துள்ளனர்.

(குடி அரசு. 04.09.1927.) அதுமட்டுமல்லாமல், அர்ச்சகர்கள் தங்களின் பயணங்களின் போதும் தேவதாசிகளை தங்களுடன் அழைத்துச் செல்வதை வாடிக்கையாகக் கொண்டிருந்தனர். அவ்வாறு செல்ல இயலாத பட்சத்திலும் கூட அர்ச்சகர்கள் தாசிகளை விபச்சாரத்திற்காக பிரத்யேகமாக தேவைப்படுவோர்களுக்காக அனுப்பிவைத்தனர் என்பதனையும் அறியமுடிகிறது. (குடி அரசு. 25.09.1927.) அதுமட்டுமல்லாமல் கோயில் அர்ச்சகர்கள் பக்தர்கள் பூசைக்காகக் கொண்டுவரும் பொருட்களைக் கூட தாசிகளுக்கு என எடுத்து வைப்பதனை வாடிக்கையாகக் கொண்டிருந்தனர். (குடி அரசு. 05.02.1928.) அதேபோல், கோயில் அறங்காவலர்களும் அவர்களது வாரிசுகளும் அழகே உருவான தேவதாசிப் பெண் மக்களின் வாழ்க்கையின் முக்கிய முடிவுகளை எடுத்து வந்தனர் என்று குடி அரசு இதழானது குறிப்பிடுகிறது. (குடி அரசு. 04.09.1927.)

அதேபோல், கோயில்களில் பக்தர்களை ஈர்க்கவும், கடவுளர்களின் ஆசைகளுக்காகவுமே இத்தொழிலினைச் செய்ய பெண்கள் நிர்வந்திக்கப்படுகின்றனர் என்று தந்தை பெரியார் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். (குடி அரசு. 04.09.1927.) மதத்தின் மீது நம்பிக்கையும், கடவுளரின் மீது ஆழ்ந்த பக்தியினையும் கொண்ட பக்தர்களும் கூட கடவுள் மற்றும் மதத்தின் பெயரால் தொடரும் விபச்சாரத்திற்கு பெரும்பாலும் தங்களது ஆதரவினை அளித்தே வந்தனர். பக்தி என்ற பெயரில் கோயிலிற்கு பக்தர்கள் வருவது என்பது தேவதாசிப் பெண்களை உடலியல் இச்சைகளுக்காகப் பயன்படுத்தவே என்று குடி அரசு இதழானது குறிப்பிட்டு, இந்த நடைமுறையானது சாதாரண குடும்ப பெண்களின் வாழ்விலும் பெரும் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றது என்றது. (குடி அரசு. 09.10.1927.)

பக்தி என்ற பெயரால் இத்தகைய பெண்களைப் பார்க்க கோயில்களுக்கு வரும் பக்தர்கள், தேவதாசிகளுடன் சில உடன்பாடுகளை செய்து கொள்கின்றனர். (குடி அரசு. 09.10.1927.) குறிப்பாக தேவதாசிகளை தன்னகத்தே வைத்துக்கொள்ள திருமணங்கள், பருவமடைதல் மற்றும் இன்னும் பிற விழாக்களுக்கு பிரத்யேகமாக தேவதாசிகளை அழைப்பதனை வாடிக்கையாகக் கொண்டு இருந்தனர். பக்தர்கள் புனிதப்பயணங்கள் மேற்கொள்வது என்பதே தேவதாசிகளைக் காண்பதற்காகவும், தங்களின் காம இச்சைகளை பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்காகவுமே என்று இராகவன் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். (குடி அரசு. 06.12.1931.) மத அடிப்படையிலான பாலியல் தொழிலானது இராமேஸ்வரம், மதுரை, திருச்செந்தூர், சிதம்பரம், ஸ்ரீரங்கம், பழனி, காசி மற்றும் கயா போன்ற இடங்களில் மக்கள் மத்தியில் பிரபலமாக இருந்து வந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும். (குடி அரசு. 23.10.1927.)

சுயமரியாதை இயக்கமும் தேவதாசி ஒழிப்பும், அதற்கான சட்டப் போராட்டமும்

சாதி, மத மற்றும் சடங்குகளின் பெயரால் 'இந்து' மதக் கோயில்களில் நடந்துவரும் இளம் பெண்களின் ஒழுக்கக்கேடான வாழ்வினை இந்திய அரசாங்கமானது தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று மதராசப்பட்டண சட்டசபைக் கூட்டத்தில் முத்துலட்சுமி அவர்கள் வாதிட்டார். (PMLC. (October 31-November 5, 1927): 415.) இந்த நாட்டில் அப்பாவி குழந்தைகளையும், இளம் பெண்களையும் கோயிலில் 'அர்ப்பணிக்கப்படுவது' என்பது இந்தியப் பெண்களுக்கான இழுக்காவதுடன், ஆகப் பெரிய தவறாகவும், சமூக நீதிக்கு தீங்காகவும் அமையும். எனவே, இக்கருத்தினை ஏற்கும் எல்லா பெண்கள் அமைப்புகளும் இத்தீர்மானத்தினை ஆதரிக்க வேண்டும் என்றும் தாழ்மையுடன் வேண்டிக் கொண்டார். இவ்வாறு சட்டசபையில் தேவதாசி ஒழிப்பு மசோதாவிற்கான நியாயங்களை முத்துலட்சுமி அவர்கள் ஆணித்தரமாக முன்வைத்திருந்த போதும், அம்மசோதாவிற் கு ஆதரவான தீர்மானங்களைக் கொண்டுவர மிகவும் சிரமப்பட்டார் என்றே கூற வேண்டும்.

அடிப்படைவாதிகளும், அவர்கள் பாதுகாக்க நனைத்த தேவதாசி முறையும்

தேவதாசி ஒழிப்பு குறித்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மசோதாவின் மீது கலவையான விமர்சனங்கள் எழுந்தன. 'இந்து' மதச் சடங்குகளில் இடம்பெறக் கூடிய நடனத்தின் முக்கியத்துவத்தை பிரதானப்படுத்தியே பெரும்பாலான அடிப்படைவாதிகளின் வாதங்களானது சட்டமன்றத்திலும் பொதுவெளியிலும் இருந்து வந்தது. தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டம் என்பது 'இந்துக்களின்' நம்பிக்கையையும், பாரம்பரியத்தையும் கேள்விக்கு உட்படுத்துவதாகவே அமையும் என்று தேவதாசி முறையினை புனிதமானதாகவும், பாரம்பரியமானதாகவும் கருதிய மறுமலர்ச்சியாளர்களும், அடிப்படைவாதிகளும் வாதிட்டனர். விஜயராகவாச்சாரியார் எனும் அடிப்படைவாதி அவர்கள் தேவதாசி முறையினை புனிதம் என்று குறிப்பிட்டு, அது சமூகத்தில் நீடித்து நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்று வாதாடியதை குடி அரசு இதழானது பதிவு செய்துள்ளது. (குடி அரசு. 09.10.1927.) தஞ்சாவூரில் 1932-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பிராமணர் மாநாடானது குழந்தை திருமணங்களும், ஆச்சாரக் கொள்கைகளும் தொடர வேண்டுமென்றும், தேவதாசி ஒழிப்பு சட்டத்தினை நீக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானங்களை இயற்றியதுடன் அந்தத் தீர்மானங்கள் வெற்றியடைய தீவிர முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டதனை அறியமுடிகின்றது. (குடி அரசு. 03.07.1932.)

தேவதாசி ஒழிப்பின் முன்னெடுப்புகளை அடிப்படைவாதிகளும், உயர்சாதி என்று தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் மக்களும் கடுமையாக விமர்சித்ததுடன் தேவதாசி முறைமையினில் ஏற்படும் சமூக மாற்றங்களுக்கு எந்தவகையிலும் உதவ முன்வரவில்லை என்பதனை முத்துலட்சுமி அவர்களின் எழுத்துக்களைக் காணும்பொழுது அறியமுடிகின்றது. (Young India. 29.08.1929.) எல்லா சாதிகளில் இருந்தும் இளம் பெண்கள் தேவதாசிகளாக 'அர்ப்பணிக்கப்பட்டு' வந்திருந்த போதிலும், தேவதாசி முறையினைக் குறித்த விவாதங்கள் எழும்பொழுதெல்லாம் பல்வேறுபட்ட சாதிகளைச் சார்ந்தவர்களும், அப்பெண்களை தங்கள் சாதியினைச் சாராதவர்கள் என்று கூறி கைவிடுவது என்பது வாடிக்கையான நடவடிக்கையாகவே இருந்து வந்துள்ளது. (PMLC. (October 31-November 5, 1927): 416.)

சில காங்கிரஸ் தலைவர்களின் பொறுப்பற்ற செயல்களையும், அவர்கள் ஏற்படுத்தும் தடைகளைக் குறித்தும் மனவேதனை கொண்ட முத்துலட்சுமி அவர்கள், தேவதாசி ஒழிப்பில் காங்கிரஸ் கட்சியின் முக்கியத் தலைவர்களில் ஒருவரான காந்தியடிகளின் ஆதரவினைப் பெற வேண்டி, அவருக்கு கடிதம் ஒன்றினை எழுதினார். (Young India. 29.08.1929.) காந்தியடிகள் அவர்களோ முத்துலட்சுமியின் செயல்பாடுகளைப் பாராட்டியதுடன், அவரது திட்டமானது போதுமான தெளிவுடன் உள்ளதாகவும், மதத்தின் தூய்மைக்கும், பொதுச் சமூக நன்மைக்கும் நன்மை பயக்கத்தக்கது ஆகும் என்றும் குறிப்பிட்டார். (Young India. 29.08.1929.) காந்தியடிகள் அவர்கள் முத்துலட்சுமியின் முயற்சியினையும், சட்டசபையில் அவரின் செயல்பாடுகளையும் பாராட்டிய பொழுதும், மேற்குலக நடைமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டாம் என்ற அறிவுரையையும் வழங்கினார் என்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும். (The Hindu. 10.09.1927.)

நீதிக்கட்சியைச் சார்ந்த சில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பழமைவாதிகளுக்கு ஆதரவாக நின்று, அந்த மசோதாவினை எதிர்த்து வாக்களித்தது முத்துலட்சுமி போன்றவர்களை வேதனை கொள்ளச் செய்தனர். சோமயாஜுலு என்பவர் எந்தவொரு விவாதமுமின்றி அவசரகதியினில் தேவதாசி ஒழிப்பு மசோதா சட்ட மன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்துவதினைக் குறித்து கவலை கொண்டார். கோட்டி ரெட்டி என்பவரோ மசோதாவினை ஆதரித்தபொழுதும், மசோதாவின் முக்கிய நோக்கம் என்பதை தேவதாசியின் நடனம் மற்றும் கச்சேரிகளைத் தடை செய்வதாகவே அமையும் என்று கருதினார். (திராவிடன். 02.02.1929.)

இவ்வாறு, சட்டசபையில் உள்ள நீதிக்கட்சி உறுப்பினர்கள் தேவதாசி மசோதாவிற் கு எதிராக இவ்வாறு வாக்களித்ததையும், அவர்களின் அணுகுமுறைகளையும் கண்டு சுயமரியாதைக்காரர்கள்

வெட்கப்பட்டனர். தந்தை பெரியார் அவர்கள் அதனை ஒரு 'மானக்கேடான செயல்' என்று சாடினார். (குடி அரசு. 23.03.1930.) தென்னிந்திய சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் மாநாடும் சட்டமன்றத்தில் இச்சீர்திருத்த நடவடிக்கைக்கு எதிராக உள்ள சபை உறுப்பினர்களைக் கண்டித்தது. (Revolt. 11.12.1928.) இந்திராணி அம்மையார் அவர்களும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் தேவதாசி ஒழிப்பு மசோதாவிற்கு எதிராக உருவாக்கப்பட்ட தடைகளைக் குறித்து விருதுநகரில் நடைபெற்ற இரண்டாவது சுயமரியாதை மாநாட்டினில் கண்டனத்தினைப் பதிவு செய்தார். (குடி அரசு. 09.08.1931.)

தேவதாசிப் பெண்களின் சுயமரியாதை வாழ்வும், சுயமரியாதைக்காரர்களும்

சுயமரியாதைக்காரர்களின் வாதங்களும் இன்னும் பிற சீர்திருத்தவாதிகளின் வாதங்களும் தேவதாசிப் பெண்களின் சுயமரியாதையான வாழ்வினையும், வாழ்வாதாரத்தினையும் மையப்படுத்தியதாகவே இருந்தது. தேவதாசிகளின் வாழ்வு மேம்பட அவர்களுக்கு உரித்தான பொருளாதார வாய்ப்புகள் சட்ட பூர்வமாகக் கிடைக்கப் போராடினர். தேவதாசிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலங்களை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் சட்ட உறுதி செய்யப்பட வேண்டும் என்று யாண்டே என்பவர் குறிப்பிடுகிறார். (Yande. (n.d.): 6.) மைசூர் சமஸ்தான அரசாங்கமானது இப்பிரச்சினைகளின் தன்மைகளை நன்குணர்ந்து தேவதாசிகளுக்காக வழங்கிய மானியங்களை உறுதி செய்யும் விதமாக உரிய சட்ட உறுதியினை வழங்கியதை முத்துலட்சுமி அவர்களும் பதிவு செய்கின்றார். (Muthulakshmi Reddy. 1927: 8.) இந்த நடவடிக்கையானது மைசூர் அரசாங்கத்தின் ஆளுகைக்குட்பட்ட கோயில்களில் உள்ள கடவுளர்களை விபச்சாரத்திலிருந்து விடுவிக்க கூடிய முயற்சி என்று குறிப்பிட்டு தந்தை பெரியார் அவர்கள் அதனை பாராட்டியதை அறிய முடிகின்றது. (குடி அரசு. 04.09.1927.)

பொதுவாகவே, சமூக மாற்றத்திற்காக சுயமரியாதைக்காரர்கள் பிரச்சாரம் செய்தால் அடிப்படைவாதிகளின் பதில் வாதமானது, 'இது தேசியத்திற்கு விரோதம்', 'சுயராச்சியம் கிடைத்துவிட்டால் பிறகு சட்டம் செய்துகொள்ளலாம்' என்று சொல்லுவதும், வேறு யாராவது சமூக மாற்றத்திற்கான சட்டம் இயற்ற சட்டசபைக்கு மசோதாக்களாகக் கொண்டுபோனால், 'சீர்திருத்தங்கள் என்பவைகள் எல்லாம் சட்டங்களின் மூலம் செய்துவிட முடியாது' என்று கூறி, அவைகள் 'பிரச்சாரத்தின் மூலம்தான் செய்யவேண்டும், முன்னெடுக்க வேண்டும்' என்று சொல்லுவதுமான தந்திரங்களினால் மக்களை ஏமாற்றிக் காலம் தள்ளிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று அடிப்படைவாதிகளின்

முகத்திரைகளை தோலுரித்துக்காட்டினார் தந்தை பெரியார். (குடி அரசு. 05.10.1930.)

சட்டபூர்வமாக தேவதாசி முறையை ஒழிப்பதில் காலனிய அரசாங்கத்திற்கு உள்ள முக்கியத்துவத்தை சுயமரியாதைக்காரர்கள் புரிந்து வைத்திருந்தனர். தேவதாசி முறையினை ஒழிப்பதைப் பற்றி பொது மக்களின் கருத்தினைக் கேட்க மதராசப்பட்டண அரசாங்கமானது உத்தரவிட்ட போது, அந்த அரசாங்க நடவடிக்கையினை முட்டாள்தனம் என்று சாடிய தந்தை பெரியார் அவர்கள், எந்த ஒரு நாட்டிலாவது உள்ள நாகரிகமுள்ள அரசாங்கங்களோ, அல்லது நாட்டின் சுயமரியாதையினையோ, மக்களுடைய ஒழுக்கத்தையோ, நலத்தையோ கருதும் அரசாங்கங்களோ, தேவதாசி முறை எனும் இழிவான கெட்ட பழக்கம், கடவுள் பெயராலும் மதத்தின் பேராலும், சமூகத்தின் பேராலும், தேசிய வழக்கத்தின் பேராலும் இருந்துவர ஒருகண நேரமும் தொடர அனுமதிக்காது என்று தனது காட்டமான பதிலினைப் பதிவு செய்தார் தந்தை பெரியார். (குடி அரசு. 23.03.1930.)

அதேவேளையினில், தேவதாசி முறைக்கு எதிரான சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவாக பொதுமக்கள் மத்தியிலும் போதிய அளவிலான விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்த சுயமரியாதை இயக்கத்தினர் பாடுபட்டனர். மக்களின் அறியாமையைப் போக்க மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டுவதன் அவசியத்தை நீலாவதி அம்மையார் அவர்கள்

“இன்னும் பெண் பாவம் ஏற்பது நன்றோ?” என்ற கட்டுரையினில் எடுத்துரைக்கிறார். (குடி அரசு. 14.02.1932.) தேவதாசி முறையை சமூகத்தில் இருந்து ஒழிக்க வேண்டும் என்பதில் அக்கறை கொண்ட தந்தை பெரியார் அவர்கள் மதராசப்பட்டண மாகாணத்தின் செயலாளருக்கு தேவதாசி ஒழிப்பு தொடர்பின் அவசியம் தொடர்பாக கடிதங்களை எழுதினார். (குடி அரசு. 30.03.1930.) முத்துலட்சுமி அவர்கள் முன்மொழிந்துள்ள தேவதாசி ஒழிப்பு சட்ட மசோதாவானது விபச்சாரத்தினை மட்டும் தடுக்கக்கூடிய முயற்சியாக கருதமுடியாது என்றும், அது விபச்சாரத்திற்கான வாயிலினையே அடைக்கக்கூடியது ஆகும் என்றும் கூறி அம்மசோதாவிற்கான ஆதரவினைத் தெரிவித்தார் தந்தை பெரியார். (குடி அரசு. 30.03.1930.)

தேவதாசிகளில் குறிப்பிட்ட சதவீதமானவர்கள் முத்துலட்சுமி அவர்களின் முயற்சிகளைப் பாராட்டியதுடன் இக்கொடிய பழக்கத்தினை ஒழிக்க தேவதாசி சமூகத்தைச் சார்ந்த இதர பெண்களையும் ஒன்றிணைய அழைப்பு விடுத்தனர். (குடி அரசு. 17.06.1928.) சுயமரியாதைக்காரர்கள் தேவதாசி ஒழிப்பு மசோதாவினை ஆதரிக்க வேண்டிதன் அவசியத்தை மக்களுக்கு அறிவுறுத்தினர். (குடி அரசு. 30.03.1930.) பெண்களை ‘அர்ப்பணிக்கும்’ சடங்குகளை எந்தவொரு கோயில்களிலும், பிற வழிபாட்டுத் தலங்களிலும் நடைபெறுவதை தடை செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கும், ‘இந்து’ சமய அறநிலையத் துறைக்கும், கோயில் வாரியங்களுக்கும், அறங்காவலர்களுக்கும் பெண்கள் சமூக மாநாடுகளின் மூலம் தங்களது வேண்டுகோளினை விடுத்தனர். (Revolt. 24.11.1929.) அதேபோல், பல மக்கள் இயக்கங்களும் தேவதாசி ஒழிப்பு மசோதாவினை வரவேற்று தீர்மானங்களை தங்களது மாநாடுகளில் இயற்றினர். (குடி அரசு. 30.03.1930.)

1930-இல் நடந்த மாதர்கள் மாநாடானது இந்திய பாராளுமன்றத்தில் பொட்டுகட்டும் சடங்குகளுக்கு எதிராக ஜெயக்கர் என்பவர் கேள்வி எழுப்பியதையும், மதராசப்பட்டண சட்டமன்றத்தில் முத்துலட்சுமி அவர்கள் கொண்டுவந்த மசோதாவினையும் வரவேற்று பாராட்டியது. (குடி அரசு. 18.05.1930.)

செங்குந்தர்கள் அமைப்பானது தேவதாசி முறையினை ஒழிக்க சட்டசபையானது வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டது. (குடி அரசு. 06.11.1927.) இரண்டாவது சுயமரியாதை மாநாடானது இளம் பெண்களை ‘அர்ப்பணிப்பதையும்’, அவர்களின் நடனம் மற்றும் இசைக் கச்சேரிகளின் மூலம் பலர் ஆதாயமடைவதையும் கண்டித்தது. தென்னிந்திய சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் மாநாடும் தேவதாசி முறையினை ஒழிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானத்தினை நிறைவேற்றியது. (Revolt. 11.12.1928.) திருநெல்வேலியில் நடைபெற்ற சுயமரியாதை மாநாடானது முத்துலட்சுமி அவர்களின் முயற்சிகளைப் பாராட்டியதுடன் சத்தியமூர்த்தி மற்றும் இன்னும் பிற அடிப்படையாதிகளின் தேவதாசி ஒழிப்பிற்கு எதிரான மனநிலைமையினையும், அவர்களின் அறியாமையினையும் கண்டித்தது. (குடி அரசு. 11.12.1927.) திருவாரூரில் மார்ச் மாதம் 5-ஆம் தேதி 1930-இல் நடைபெற்ற பொட்டுத்தடை மசோதாவுக்கான ஆதரவு கூட்டமானது முத்துலட்சுமி அவர்கள் கொண்டுவரும் தேவதாசி ஒழிப்பு சட்டத்தினை ஆதரித்ததுடன், மதத்தின் பெயரால் இளம் பெண்களை கோயிலிற்கு ‘அர்ப்பணிக்கும்’ தீய பழக்கத்தினை கண்டித்தது. (குடி அரசு. 13.04.1930.)

சிதம்பரத்தில் நடைபெற்ற இசை வேளாளர்களின் இளைஞர் மாநாடானது பிறப்பு மற்றும் வேலைகளின் அடிப்படையில் ஒருவரின் தகுதியினை நிர்ணயிக்கப்படக் கூடாது என்ற தீர்மானத்தினை இயற்றியதுடன், இளைஞர்களுக்கு இலவச கல்வி கொடுப்பதுடன், பொட்டுகட்டுச் சடங்குகளையும் முற்றிலும் ஒழிக்க வேண்டும் என்றது. (குடி அரசு. 04.11.1928.) நாகப்பட்டினத்தில் 1930-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இசை வேளாளர் மாநாடானது கோயில்களுக்கு பெண்களை ‘அர்ப்பணிப்பது’ என்பது ஒரு காட்டுமிராண்டித் தனமான செயல் என்று கண்டித்தது. (குடி அரசு. 30.03.1930.)

முடிவுரை

இவ்வாறாக இருந்த சமூகச் சூழலில், இந்தியப் பாரம்பரியம், பண்பாடு,

கலாச்சாரம், மத நம்பிக்கை எனும் பெயர்களில் தேவதாசி முறை சமூகத்தினில் தொடரவேண்டும் என்று அடிப்படைவாதத்தினை முன்வைத்தவர்களுக்கு மறுமொழியாக இனி அர்ச்சகர்கள் மற்றும் அவர்கள் சார்ந்த சாதியினைச் சார்ந்தோர், அவர்களது சகோதரிகளை இனி கோயிலில் ஆடவும் பாடவும், இன்னும் பிற சடங்குகளைச் செய்யவும் 'அர்ப்பணித்து' வேண்டிய 'புண்ணியங்களை' தேடிக்கொள்ளட்டும் என்று முத்துலட்சுமி அவர்கள் சட்டமன்றத்தினில் வாதிட்டு, சுயமரியாதைக்காரர்களின் முழு ஒத்துழைப்புடன், தனக்கு கிடைத்த எல்லாவகையான வாய்ப்புகளையும் பயன்படுத்தி, தேவதாசி முறை எனும் சமூக அவலத்திற்கு எதிரான சமூகப் போரில் முத்துலட்சுமி அவர்கள் தேவதாசி ஒழிப்பு மசோதாவினை சட்டமன்றத்தினில் வெற்றி பெறச் செய்தார். இதன் மூலம் 'இந்து' மதத்தின் பேரால் இளம் பெண் குழந்தைகள் தேவதாசி என்ற பெயரில் சீரழிக்கப்பட்டு வந்த சமூக நடைமுறையானது மதராசப்பட்டணத்தில் இருந்து அழித்து ஒழிக்கப்பட்டது.

குறிப்புதவி நூல்கள்

இதழ்கள்
குடி அரசு
திராவிடன்
பகுத்தறிவு
புரட்சி
விடுதலை
Justice
Revolt
The Hindu
Young India

தமிழ் நூல்கள்

- ஆனைமுத்து, வே. பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள். தொகுதி. 1-6. சென்னை: பெரியார் ஈ.வெ. இராமசாமி-நாகம்மை கல்வி, ஆராய்ச்சி அறக்கட்டளை, 2009.
- இராமாமிர்த்தம்மாள், மூவலூர். தாசிகள் மோசவலை அல்லது மதிபெற்ற மைனர். ஈரோடு: உண்மைவிளக்கம் பதிப்பகம், 1939.
- கல்யாணசுந்தரம், திரு. வி.க வாழ்க்கைக் குறிப்புகள். சைவ சித்தாந்தக் கழகம், 1982.
- சர்மா, R.B. பொட்டுக்கட்டும் வழக்கம் இக்காலத்திற்குப் பொருந்துமா?. Madras: C.Muniswamy Mudaliar and Sons, (n.d.).
- பெரியார், தந்தை. பெண் ஏன் அடிமையானாள்?. சென்னை: பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவன வெளியீடு, 2004.
- ஜீவசுந்தரி, பா. மூவலூர் இராமாமிர்த்தம்: வாழ்வும் பணியும். சென்னை: புலம் வெளியீடு, 2016.

- ஜீவானந்தம், ச. "இந்திய மரபில் தேவதாசி முறைகள்" தமிழியல் 99. (ஜனவரி, 2018): 55-69.
- ..., "தேவதாசியும் அவர்களின் சடங்கு முறைகளும்: ஓர் வரலாற்றுப் பார்வை". நவீனத் தமிழாய்வு பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ் 8, no. 2. (ஏப்ரல்-ஜூன், 2020): 241-248.
- ..., "தேவதாசி முறையும் அவற்றில் காணப்படும் சாதிய உட்கூறுகளும்". சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ் 3, பகுதி 3. (2021): 89-96.

ஆங்கில நூல்கள்

- Geetha, V and S.V. Rajadurai. *Revolt: A Radical Weekly from Colonial Madras*. Chennai: Periyar Dravidar Kazhagam, (n.d.).
- Jeevanandam, S and Rekha Pande. *Devadasis in South India: A Journey from Sacred to Profane Spaces*. Delhi: Kalpaz Publications, 2017.
- Kersenboom, Saskia C. "Devadasi Murai." *Sangeet Natak*, no. 96. (April-June, 1990): 44-54.
- Knight Jr, Douglas M. *Balasaraswathi: Her Art and Life*. Chennai: Tranquebar Press, 2010.
- Muthulakshmi Reddy, S. *Why Should the Devadasi Institution in the Hindu Temples be Abolished?*. Madras: Central Co-operative Printing Works, Ltd, 1927.
- ....., "Motion Regarding Dedication of Girls to Temples". *The Proceedings of the Madras Legislative Council: Second Session of the Third Legislative Council XXXVIII*. (November 4 and 5, 1927).
- ....., *Why Should the Devadasi Institution in the Hindu Temples be Abolished?*. Madras: Central Co-operative Printing Works, Ltd, 1927.
- ....., "The Presidential Address of Dr. (Mrs.) S. Muthulakshmi Reddy. Delivered at the Seventh Andhra Provincial Women's Conference held at Ellore". November 4-5, 1933.
- Ramachandram, M. *The Devadasi*. Conjeeveram: S.K.B. Press, 1900.
- Ramachendrar, C. *Collection of the Decisions of the High Courts and the Privy Council on the Law of Succession, Maintenance and C (Applicable to Dancing Girls and their issues, Prostitutes not belonging to Dancing Girls' Community, Illegitimate Sons and Bastards and Illatom Affiliation up to December 1891)*. Madras: Scottish Press, 1892: i.
- Ramasamy, Periyar E.V. *Women Enslaved*. New Delhi: Critical Quest, 2009.
- *The Collected Works of Mahatma Gandhi (June-October 1929)*. Vol. 41. New Delhi: Ministry of Information and Broadcasting Division, 1970.
- *The Proceedings of the Madras Legislative Council: Second Session of the Third Legislative Council XXXVIII*. (November 4 and 5, 1927).
- *The Proceedings of the Madras Legislative Council: Second Session of the Third Legislative Council*. Vol. XXXVIII. October 31-November 5, 1927).
- Yande, D.S. *Dedication of Girls to Gods: Plea for Prohibition by Law by Naik-Maratha Mandal*. Bombay: V.P. Vengurlekar, (n.d.).

மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் மேலும் கீழும்

ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

இயற்கைப் பேரிடர்களாகிய புயல், வெள்ளம், மழை இன்மை, வறட்சி போன்றவை ஏற்படும்போது 'மண்ணுக்கு மேலே, மானத்துக்குக் கீழே இருந்து கொண்டு மனுசனால என்ன செய்ய முடியும்?' என்று வயதானவர்கள் இயலாமையை வெளிப்படுத்துவார்கள். பெரும் வெள்ளம் வந்தால் மாடி வீட்டில் மிதக்க வேண்டும். நிலநடுக்கம் வந்தால் அடுக்கு மாடி வீட்டில் இருந்து வீதிக்கு ஓடிவர வேண்டும்.

மனிதனின் ஆறாவது அறிவு ஆற்றல் மிக்கது என்பதில் ஐயமில்லை. அண்டத்தை அலசிப் பார்க்கிறது. வானை முட்டும் கட்டடங்களை எழுப்புகின்றது; மலையைப் பிளக்கின்றது; பூமிக்குள் தோண்டிக் கனிம வளங்களை எடுத்துப் புகை விடுகின்றது; ஓசோன் படலத்தையே ஓட்டை போடுகின்றது.

வளர்ச்சி, பெருக்கம் எனத் தேவைக்கு மேலாக இயற்கை வளங்கள் அழிக்கப்பட்டுப் புவி மண்டலம், வெப்ப மண்டலம் ஆவதால் வானம் பெய்து அழிக்கின்றது அல்லது பொய்த்து அழிக்கின்றது. பனிமலைகள் உருகி ஓடாய்த் தேய்கின்றன. பூமி சுண்ணாம்புக் காளவாய் போலக் கனன்று கொண்டிருப்பதால் ஊர்பவை, நடப்பவை, பறப்பவை எனப் படிப்படியாக

உயிரினங்கள் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றன. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கண்ணில் பட்ட புல், செடி, கொடி, மரங்களைத் தற்போது காணமுடியவில்லை.

இயங்கும் இயங்காத அஃறிணை உயிரினங்கள் பூமியில் வாழ எவ்வளவோ முயற்சி செய்கின்றன; முடியவில்லை. குமிழும் செடி ஒன்றைப் பார்க்கும்போது தெரிந்தது. ஆள் உயர அளவிற்குக் கிளை பரப்பி வளர்ந்திருக்கும். எள்ளுப் பூவைப் போன்ற வடிவில் மஞ்சளாக இருக்கும். பூவை மகளிரின் மூக்குக்கு உவமையாகக் கூறுவார்கள். காயைப் பொடுகைப் போக்கத் தலைக்குத் தேய்த்துக் குளிப்பார்கள்.

ஒரு குமிழுஞ் செடியைப் பார்த்தபோது அதிர்ச்சியாக இருந்தது. உயர்ந்து வளர வேண்டியது மெலிந்து, சில கிளைகளுடன் பூமியில் படர்ந்து கிடந்தது. இருந்தாலும் பூக்கத் தவறவில்லை. 'பனையடி' என்னும் ஒரு புதினத்தைப் படிக்கும்போது கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு போலான குமிழுஞ் செடி நினைவிற்கு வந்தது. தொழில் செய்வோரில் குறிப்பாகப் பயிர்த்தொழில் செய்வோர் பெரும்பாலும் குமிழும் செடியைப் போலத்தான் குறுகிக் கொண்டே போகின்றார்கள்.

வேளாண் பெருமக்களுக்கு ஒரு ஆறுதலான செய்தி ஆட்சி மாறினாலும் காட்சி மாறாமல் காதில் பாய்ந்து கொண்டிருக்கும். 'விவசாயிகளின் வருமானத்தை எதிர் காலத்தில் இருமடங்கு ஆக்குவோம்!'

பொறியில் மாட்டிக் கொண்ட எலி தப்பிக்கத் துடிப்பது போலத்தான் வேளாண் பெருங்குடி மக்கள் அந்தப் பாச வலையிலிருந்து தப்பிக்க முயற்சி செய்கின்றார்கள். பசுமைப் புரட்சி விவசாயிகளிடமிருந்து ஈரக்குலை முதற்கொண்டு எல்லாவற்றையும் உருவிக்கொண்டது. கடன் சுமையால் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் விவசாயிகளின் எண்ணிக்கை பெருகிக் கொண்டே இருக்கிறது. இயற்கையாகச் செய்யப்பட்ட வேளாண்மை, கார்ப்ரேட்களின் இயந்திரக் கரம், இரசாயன உரக்கரம், பூச்சி களைக்கொல்லிக் கரங்களில் மாட்டிக் கொண்டு விழி பிதுங்குகின்றது. விளைச்சலின் வளர்ச்சி எனப் பெருமையாகப் பேசுகின்றார்கள். விளைச்சலின் வளர்ச்சி இல்லை; அது வீக்கம். நெருப்பைத் தின்றால் கருப்பாகத்தான் வரும் என்பார்கள். குழந்தை முதல் பெரியவர்கள் வரை மருந்து, மாத்திரை இல்லாமல் வாழ முடியாது என்னும் நிலையில் பொது மக்களும் மருந்து - மாத்திரைகளின் வன் கரங்களில் மாட்டிக்கொண்டு முழிக்கிறார்கள்.

விவசாயிகளைச் சுமமா விடமாட்டோம் என்று ஒன்றிய அரசு மூன்று வேளாண் சட்டங்களை வேறு கொண்டு வந்து ஆயிரத்தை நெருங்கும் உயிர்களை காவு வாங்கிக் கொண்டு தற்போது விலக்கிக் கொண்டுள்ளது. யார் யார் எல்லாமோ விவசாயிகளுக்கு அறிவுரை கூற ஆரம்பிப்பதுதான் வேதனையின் உச்சம்.

பசுமைப் புரட்சியைக் கொண்டு வந்தவர்களிடம் நெல் மரத்தில் விளையுமா? செடியில் விளையுமா என்று கேட்டாலே குழம்பிப்போய் விடுவார்கள். அவர்களில் எந்த விதத்திலும் குறையாதவர்களே மூன்று வேளாண் சட்டத்தை ஆதரிப்பவர்கள். நடிகர், விளையாட்டு வீரர் என விவசாயத்தைப் பற்றி அ, ஆ, தெரியாதவர்கள் கூட விவசாயிகளுக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று அறிவுரை கூற ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்! காலம் போடும் கோலம் என மனதைத் தேற்றிக் கொள்ள வேண்டியதுதான்.

எவ்வளவோ குறுக்குச்சால் ஓட்டிப் பார்த்தும் அரசால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. போராட்டங்கள் உலகெங்கிலும் நிகழ்ந்துள்ளன. ஆனால் முதியோர் உட்படப் பல லெட்சம் வேளாண் பெருமக்கள் தில்லியின் புறப் பகுதியில் கூடி அற வழியில் போராடி வெற்றி பெற்றுள்ளார்கள். அவர்களுக்குத் தலை வணங்க வேண்டும். உற்பத்தியாளராக மட்டும் இல்லாமல் உணவுப் பொருளை வாங்கி உண்ணும் நுகர்வோருக்காகவும் போராடி உள்ளார்கள்.

எவ்வளவுதான் கெட்டு மலிந்தாலும் கல்விக்கு ஈடு இணையாக எதுவும் இல்லை என்பதை உலகம் முன்பே அறிந்திருந்தாலும் இந்தியா அந்நியர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த நேரத்தில் அறிந்து கொண்டது. குலத்தொழிலால் கல்வி பெரும்பான்மை மக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது.

கல்வி இல்லை என்றால் எல்லா மூதேவிகளும் ஒரு குடும்பத்திற்குள் புகுந்து தாண்டவமாடும். வறுமை பிடித்துக் கொள்ளும்; நோய் உலுக்கி எடுக்கும்; விழிப்புணர்வு இருக்காது. செக்கு மாடு போல வாழ்க்கை சுழன்று கொண்டே இருக்கும்.

இப்படிப்பட்ட சிக்கல்களில் எந்த விதமான அடிப்படை வசதியும் இல்லாத ஒரு கிராமத்தில் பிறந்த ஒரு சிறுவன் பள்ளிக் கூடத்தில் படித்து, வேளாண் துறையில் முதுகலைப்பட்டம் பெற்று, கஜினி முகமது போலப் பலமுறை தோற்று, போராடி ஐந்தாவது முறையாக இந்திய ஆட்சிப் பணி (ஐ.ஏ.எஸ்.) பெற்ற இரா.செல்வம் என்னும் இளைஞரின் வாழ்க்கைதான் தமிழ் என்னும் கதை மாந்தர் வழிப் புதினமாக விரிகின்றது.

'பனையடி' என்னும் புதினத்தைப் படிக்கும்போது பல்வேறு களங்களுக்கான செய்திகள், நிகழ்வுகள் மனதிற்குள் வந்து சென்றன. முதலாவதாக தாங்கள் வலுவில்லா முருங்கை மரங்களாக மாறி, சத்து நிறைந்த முருங்கைக்காய், கீரையாகத் தங்கள் பிள்ளைகளை மாற்றிய பெற்றோர்கள் நினைவுக்கு வந்தார்கள். இரண்டாவதாக, கிராமங்கள் நான்கு திசைகளிலும் பிரிந்து கிடந்தாலும் அவற்றிற்கு இடையே உள்ள வாழ்வியல் முறையில் ஒற்றுமை இருப்பதைப் பனையடி புதினத்தின் வழி அறிய முடிந்தது. மூன்றாவதாக, ஒரு கிராமத்தில் பிறந்து பறவைக் குஞ்சு போலக் கூட்டில் இருந்து வெளி

உலகம் காணச் செல்லும்போது பெறும் அனுபவங்கள் எப்படி இருக்கும் என்பதை இப்புதினத்தின் வழி ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடிந்தது.

1. முருங்கை மரம்

முருங்கை, அகத்தி போன்றவற்றை எல்லாம் முழுமரமாகக் கொள்ள மாட்டார்கள். ஒப்புக்கு ஒரு மரம் - அரை மரம் என்று கொள்ளலாம். 'அகத்தி அரை மரம் தான்; வெட்டும் குத்தும் ஒரு முழந்தான்' என்றொரு சொலவச் சொல் கூட இருக்கின்றது. சக்திக்கு மீறிய பயன்பாடு, இழிவை ஏற்றல் போன்றவற்றுக்காக இப்படிக்கூறுவார்கள்.

பனையடி என்னும் புதினத்தின் கதை மாந்தர் தமிழின் பெற்றோர்களாகிய அம்மா ராசகுமாரி, அப்பா நடுப்புள்ளை (இராமசாமி) இவர்களை நினைக்கும்போது முருங்கை மரமே நினைவுக்கு வந்தது. முருங்கை மரத்தின் காய், கீரையில் இரும்புச் சத்து இருக்கின்றது; அது இருக்கிறது; இது இருக்கிறது என்று பெருமையாகப் பேசுவார்கள். ஆனால் அவற்றைக் கொடுக்கும் முருங்கை மரத்தின் நிலையைப் பேச மாட்டார்கள். சமுதாய நிலை போன்றுதான்.

அரைக் காசு வேலையாக இருந்தாலும் அரசாங்க வேலைக்கு வந்துவிட்டால் போதும். ஊதியம், ஊதிய உயர்வு, ஓய்வூதியம் என மற்றவர்களைவிடச் சொல்லிக் கொள்ளும்படி வாழலாம். தனியார் நிறுவனங்களிலும் ஓரளவு மன நிம்மதியோடு வாழலாம். பேராசைப் பட்டால் எங்கும் நிம்மதியாக வாழமுடியாது.

ஆனால் வேலிக் கணக்கில் நிலம் வைத்திருந்தாலும் நிம்மதியாக வாழ முடியாது. வேளாண்மை தவிரப் பிறதொழிலைச் செய்பவர்கள் அவர்களின் உற்பத்திப் பொருளுக்கு அவர்களே விலை கூறுகின்றார்கள். ஆனால் சாகுபடித் தொழில் விளைபவற்றுக்கு மட்டும் உற்பத்தி செய்பவர்களால் விலை கூற முடியவில்லை என்று வருத்தப்படுவார்கள். காலங்காலமாகவே இப்படித்தான் நடக்கின்றது.

உலகமயம் உலகைக் கவ்விக் கொண்ட பிறகு பெருச்சாளிகளின் வளர்ச்சி இருநூறு, முந்நூறு விழுக்காடு அதிகம் என்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் நூறு விழுக்காடு என்பது தான் உச்சம். தற்போது வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப விழுக்காடும் வளர்ந்து விட்டது போலும்.

சுற்றுச் சூழலைக் கெடுத்தால் ஊர்ப்பவை, நடப்பவை, பறப்பவை, தாவரங்கள் என வேறுபாடு இல்லாமல் ஏறக்குறைய எல்லாமே அழிவின் விளிம்புக்கு வந்து விட்டன. ஆனால் எலிகளின் பெருக்கம் மட்டும் குறையவில்லை. பாம்புகளின் அழிவும் எலி பெருகுவதற்கு ஒரு காரணம்.

1970 - 80களில் நெற்பயிரை வெட்டி அழிக்கும் ஓர் எலியைக் கிட்டி வைத்துப் பிடித்தால் கூலி இரண்டு ரூபாய். 2021இல் நாற்பது ரூபாய். விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு ஏற்ப உயர்ந்துள்ளது. அதிகம் என்பதற்காகக் குறிப்பிடவில்லை. ஓர் எலியைப்

பிடிக்க இரண்டு ரூபாய் என்றும் நாற்பது ரூபாய் என்றும் பெயர் வைப்பவர் - விலை சொல்பவர் அந்த எலி பிடிப்பவர்தான்!

வேளாண் பெருமக்களை விளைபொருளுக்கு விலை வைக்கச் சொன்னால் வாங்கி உண்பவர்கள் மயங்கி விழுந்து விடுவார்கள். அவர்கள் யானை விலை, குதிரை விலை வைப்பார்கள். விவசாயம் செய்வற்காகத் தண்ணீர் பெற, உழ, உரமிட எனக் கடன் வாங்கிக் கடனில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றார்கள். அரசாங்கம் விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு விலை வைக்கும்போது விவசாயிகளையும் அரசாங்கம் ஒரு வார்த்தை கேட்கலாம்.

தற்போது ஒன்றிய அரசு கொண்டு வந்திருக்கும் மூன்று வேளாண் சட்டங்கள் புதியவை அல்ல. பழைய மொந்தையில் புதிய கள் தான். இந்தச் சட்டங்கள் வேளாண்மையைக் கார்பரேட் நிறுவனங்களிடம் ஒப்படைக்க வழி செய்கின்றன; முடியாட்சிக் காலத்தில் நிலங்களைக் கோயில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் பார்ப்பனர்களுக்கும் முடியாட்சியில் ஊழியம் செய்பவர்களுக்கும் தானமாகக் கொடுத்தார்கள்.

நிலத்தில் இறங்கி உழைக்காதவர்களிடம் ஏகபோக நிலங்கள் மாட்டிக் கொண்டால் நில உரிமையாளர்கள், உழைக்கும் மக்கள் வலியக்க பண்ணை அடிமைகளாக ஆக்கப்படுவார்கள் என்பதற்குச் சோழ நாட்டின் கீழ்த் தஞ்சை நல்ல சான்று.

சங்க காலத்திலேயே ஒரு குலத்திற்கு ஒரு நீதி பேசும் கருத்துகள் பழத்திற்குள் இருக்கும் வண்டுகள்போல் புகத் தொடங்கி விட்டன. அப்படியே சமயம், சாதியாகப் பிரிந்துப்போட்டுக் குளிர் காய்ந்தார்கள். சமயங்கள் தமிழை வளர்த்ததாகப் பெருமையாகப் பேசுவார்கள். மக்களை வளர்த்தனவா? வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்ததா? அவர்கள் தான் கூறவேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட சூழலின் வழித்தோன்றலே பனையடி புதினக் கதை மாந்தர் தமிழின் பெற்றோரும். பிறகு அவர்கள் மட்டும் எப்படி நிம்மதியாக வாழமுடியும்? பிள்ளைகளைப் படிக்க முடியும்?

பன்றி சாக்கடையில் உழல்வதைப் போன்றுதான் கிராம மக்களும் விவசாயத்தோடு பிணைக்கப்பட்டு உழன்றார்கள். சாக்கடை நீராக இருந்தாலும் பன்றி அதில் விருப்பத்தோடு புரளும். ஆனால் வேளாண் மக்கள் விருப்பம் இல்லாமலேயே காலங்காலமாகப் புரண்டார்கள்.

கல்வி கற்பதற்கு ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அதுவும் நாட்டைச் சுரண்டிய அந்நியர்கள் நாட்டு மக்களுக்கு வழங்கிய கொடை; அவையும் மூடப்பட்டன. மது ஒழிப்பைக் கொண்டு வந்தபோது அந்த வருவாய் இழப்பை ஈடு செய்யப் பள்ளிக் கூடங்கள் மூடப்பட்டன. எவ்வளவு பெரிய தந்திரம்!

மக்களை மதுவில் இருந்து காக்க மதுக் கடைகள் மூடப்பட்டன; அறிவு பெறாமல் காக்கப்

பள்ளிக் கூடங்கள் மூடப்பட்டன. கிராம மக்களின் வாழ்க்கையையும் வலியையும் அறிந்தவர் காமராசர்; பட்டி தொட்டி எங்கும் பள்ளிக் கூடங்களைத் திறந்தார். அதனால்தான் கர்ம வீரர் எனப் போற்றப்படுகின்றார். அவர் பெயர் ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சூட்டப்பட்டுள்ளது. சமூக நீதிக்காகப் பாடுபட்டோரின் பெயர்கள் எவ்வித வேறுபாடும் காட்டப்படாமல் தமிழகத்தில் பல்கலைக் கழங்களுக்குச் சூட்டப்பட்டுள்ளன.

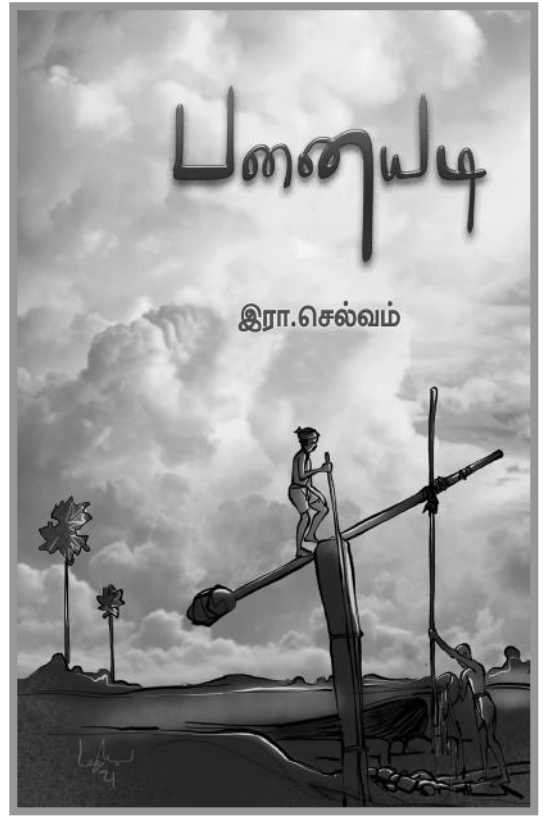
திராவிட ஆட்சிகள் தமிழகத்தில் நிலை பெற்ற பிறகு ஆயிரக்கணக்கான பள்ளிகள், நூற்றுக்கணக்கான கல்லூரிகள், பல பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவப்பட்டன. பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ள தலைவர்களைப் பற்றி வாய் புளித்ததோ மாங்காய் புளித்ததோ என்று யாரும் கேள்வி கேட்க முடியாது. அவர்களின் பெயர் சூட்டப்பட்டதற்கான காரணத்தை அவர்கள் சமூக நீதிக்காக எப்படி எல்லாம் குரல் கொடுத்துள்ளார்கள், பணிசெய்துள்ளார்கள் என்பனவற்றைப் படித்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நால்வருணத்தில் அடிநிலையில் உள்ளவர்கள் படிப்பதற்கு எவ்வளவு நெருக்கடிகள்? முதலில் கல்வி மறுக்கப்பட்டது. பிறகு கிடைத்தது. உடனே கல்விக் காவலர்களாகப் பள்ளிகளையும் கல்லூரிகளையும் நிறுவினார்கள். வருமானம் கிடைப்பதில் முன் நிற்பார்கள். நாய் விற்ற காச குரைக்கவா போகின்றது? என எல்லாத் தொழிலையும் செய்வார்கள்.

இந்தியத் தரமில்லை; உலத்தரம் வாய்ந்த பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவுகின்றார்கள். தங்கள் பெண் பிள்ளைகளை உலகத் தரத்திற்கு உயர்த்த அரசுப் பள்ளிகளைத் துச்சமாக மதித்துப் பெற்றோர் அங்கே கொண்டு போய்ச் சேர்க்கின்றார்கள். சென்னைப் பகுதியில் இரண்டு, கோவையில் ஒன்று என மூன்று பள்ளிகளில் விலங்களைய நிர்வாகத்தினர், ஆசிரியர்களால் மொட்டுகள் வேறுபாடு இல்லாமல் கசக்கி வீசப்படுகின்றன.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழலில் வளர்ந்த இளைஞன்தான் இந்தப் புதினத்தின் கதை மாந்தர் தமிழ் - இரா.செல்வம். கிராமப்புறங்களில் மாணவர்கள் மருத்துவர், ஐஏஎஸ், ஐபிஎஸ், பேராசிரியர், பொறியியலாளர் போன்ற உயர்ந்த பட்டம் - பதவிகளைப் பெற்றிருந்தால் அவர்கள் நம் வீட்டுப் பிள்ளைகள் என்னும் நினைப்பு வரும். தமிழ் - இரா. செல்வத்தையும் அப்படித்தான் நினைக்க வைத்தது.

சத்துள்ள காயையும் கீரையையும் தரும் முருங்கை மரம் தொழு நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் போலக் காட்சிப்படும். மரத்துக்குள் இருக்கும் புழு குடைந்து வெளியே சக்கையைத் தள்ளும்; மரத்தைச் சுற்றிலும் இளஞ்சிவப்பு நிறத்தில் பிசின் வடியும். காற்று அடித்தாலும் கிளை முறியும்; மரமும் சாய்ந்து விடும். அந்தக் காலத்தில் முருங்கை மரத்தில் ஏறிக் கிளை முறிந்து முடமானவர்களே அதிகம் இருப்பார்கள்.

பனையடி | இரா.செல்வம்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
விலை ரூ.200/-

கரோனாத் தொற்றுக் காலத்தில் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை வேளாண்மையான தூக்கி நிறுத்தியது என்பார்கள். கஜா புயல் அடித்தபோது லெட்சு கணக்கான தென்னைகள் சாய்ந்து விட்டன. ஆனால் தமிழின் பெற்றோரைப் போன்ற முருங்கை மரங்களைப் புயலால் சாய்க்க முடியவில்லை.

பனையடி கதைமாந்தர் தமிழின் பிறந்த மண் அரியலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள அய்யப்பநாயக்கன் பேட்டையும் எங்கள் ஓரத்தாட்டுப் பகுதியும் நெருங்கிய தொடர்புடையவை. அந்தப் பகுதி நிரந்தரமான புன்செய்ப் பகுதி. 'அண்டையில் காவேரி முழுக மாட்டாளாம் மூதேவி' என்பதைப் போலக் காவிரியின் புதாறு பாய்ந்தாலும் பெரும்பாலும் புன்செய்ப் பகுதியாகவே ஆகிவிட்டது. காவிரியே கர்நாடகத்திடம் கையேந்தி நிற்கும்போது புதாறு எப்படிப் பொழியும்?

பனையடி புதினத்தின் தொடக்கமே கடலை விவசாயத்தில் தொடங்குகின்றது. அரியலூர், ஓரத்தாட்டு என்னும் இவ்விரண்டு பகுதிகளிலும் பயிரிடும் காலம் வேறுபடுகின்றதே தவிர, வேளாண் பெருமக்கள் சந்திக்கும் பிரச்சினைகள் ஒரே வகையில் உள்ளன. அரியலூர்ப் பகுதியில் இறவைப் பட்டம் ஐப்பசி - கார்த்திகையில் தொடங்குகின்றது. ஓரத்தாட்டுப் பகுதியில் கார்த்திகை - மார்கழியில் பயிரிடுவார்கள்.

வடகிழக்குப் பருவ மழை குறிப்பாகக் கடலோர மாவட்டங்களில் கொட்டித் தீர்த்து விடும். மார்கழி கடைசிக்குள் கடலை போட்டு விடுவார்கள். கை விதைக்கு மடி விதை வித்தியாசம் என்பார்கள். தை பிறந்து பயிரிடப்படும் கடலைக் கொடி மண்டி பொந்தை வேர் விடும்; விழுது அதிகம் இறங்காது. பருவத்தே பயிர் செய்ய வேண்டும் என்பதை முன்னோர்கள் பட்டறிவுடன் அறிந்திருந்தார்கள்.

தமிழின் அப்பா - நடுப்புள்ளையைப் போன்றுதான் கடலைச் சாகுபடி செய்கின்ற அனைவரும் விதையை மண்ணில் போட்டு விட்டு வயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள். ஐப்பசி-கார்த்திகை-மார்கழி மாதங்களில் எப்போது மழை பெய்யும் என்றே தெரியாது,

எல்லோரும் கடலை போட்டு விட்டார்களா? என்று வானம் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கும், திடீரென்று குடத்தால் ஊற்றுவது போலக் கொட்டித் தீர்த்து விடும், நடுப்புள்ளையின் நிலையில்தான் கடலை போட்டவர்கள் எல்லோரும் இருப்பார்கள்,

“காலையிலும் மாலையிலும் இரவிலும் தொடர்ந்து பெய்தது பேய் மழை. பெருவெள்ளம். இனிமேல் கடலை முளைப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை - கடலைச் சரக்கு பூமியினுள் அழுகிப் போயின. இப்போது அவரது கால்கள் பனையடி நோக்கிப் பயணிக்கவில்லை. அவரது உணர்வுப் பரிமாற்றங்கள் கால்நடைகளுடன் நின்று போயின. காலை மாட்டுத் கொட்டகையைச் சுத்தம் செய்வது. பின், மாடுகளுக்குத் தீனி போடுவது. வீட்டிற்கு வருவதும் போவதுமாக இருந்தார்” (ப.29).

இவ்வாறு போட்ட கடலை அழுகிப் போனால் அரசாங்கம் இழப்பீட்டை ஈடுசெய்யவில்லை இல்லா விதைக் கடலை கொடுக்கும், விதையைப் பூமியில் போட்டுப் பாதிப்பு அடைந்தவர்களை விட, விதைபோட்ட, போடாத கட்சிக்காரர்களே பலன் பெறுவார்கள்.

விவசாயக் கடன்கள் தள்ளுபடி செய்யப்படும்போதும் இப்படித்தான் நடக்கும். வங்கியில் பணியாற்றுவவர்கள் விவசாயிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதியை அரசு ஊழியர் நகை அடகு வைக்கும்போது அந்த நிதியில் கடன் கொடுப்பார்கள் - தள்ளுபடி ஆகும்போது அவர்கள் பயனடைவார்கள்.

கார்த்திகை கால் கோடை; கார்த்திகைக்குப்பின் மாயும் இல்லை; கர்ணனுக்குப் பின் கொடையும் இல்லை என்பார்கள் - ஐப்பசி - கார்த்திகையில் அரியலூர் பகுதியிலும் கார்த்திகை மார்கழியில் ஓரத்தநாட்டுப் பகுதியிலும் கடலைச் சாகுபடி செய்வதில் ஒரு நன்மை இருந்தது.

மிதமான ஈரத்தில் ஆறு-ஏழு நாட்களில் முளை முட்டிக் கொண்டுவரும். தண்ணீர் பாயாமலேயே மிதமான மழையால் செடி வளரும்; களை எடுப்பார்கள்;

பூக்கும் விழுது இறங்கும். அதிகமாகத் தண்ணீர்ச் செலவு இல்லாமலேயே கடலை விளைந்து விடும்.

எல்லாத் தொழிலிலுமே பிரச்சினை இருக்கும், சாகுபடித் தொழிலைத் தவிர, மற்ற தொழில் செய்பவர்கள் முதலை ஒருபொருளில் போடுவார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் முதலை நிலத்தில் வீசி விட்டுத் தேடி எடுக்க வேண்டும். மதில்மேல் பூனை போலத்தான். ஒருபக்கம் வெள்ளம்; ஒருபக்கம் வறட்சி.

“சொசைட்டியில் வாங்கிய கடன் பல்லிளித்து முன்னே நின்றது, இந்தக் கடன அடைக்கலன்று அடுத்த போகத்துக்கு உரமும் தரமாட்டான். கடனும் தரமாட்டான் செகரெட்டரி. அவங்கிட்ட எத்தனை மொற பல்லக்காட்டுதுன்னு தெரியல. வெதக்கல்ல வங்குன கடன வேற திருப்பித் தரணும். தமிழ்ப் படிக்க அனுப்பணும். நெலத்த மூக்கணும். பொண்டாட்டி நகய மூக்கணும். இதுல போர் எறக்கணும். தலை சுற்றியது நடுப்புள்ளைக்கு” (ப.22).

நிலத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் கிராம மக்களின் வாழ்க்கையிலும் இதே நிலைதான். படிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருந்தாலும் பொருளாதாரம் குடியானவர்களையும் உழைக்கும் மக்களையும் முண்டவிடாமல் கட்டிப் போட்டுவிடும்.

மண்ணுக்குள் விழுந்த விதை முட்டி, மோதி, பூமியைப் பெயர்த்துக்கொண்டு வெளியே வந்து வளர்வது போன்றே கதை மாந்தர் தமிழின் நிலையும் இருந்துள்ளது. அவரோடு சேர்த்து அவரின் பெற்றோரையும் பாராட்ட வேண்டும். பெற்றோருக்குப் பிள்ளையாக இருந்து, பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோர் ஆன அனைவருக்கும் அந்த வலி தெரியும்.

இந்தியா இளைஞர்கள் நிறைந்த நாடு என்பது பெருமைதான். அண்மையில் ஒரு செய்தி. உலக நாடுகளில் வெளிநாட்டுப் பணம் அதிகமாக வரும் இடத்தில் இந்தியா முதலிடம் வகிக்கிறது என்பதுதான். யார் ஈட்டிய பணம்? உலகின் மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் இந்தியர்கள் - இளைஞர்கள் உழைப்பால் கிடைத்த பணம்!

தேசப்பற்றைப் பெருமையாகப் பேசுகின்றோம். அவர்களுக்கு இங்கேயே உழைக்க, பணிபுரியச் சரியான வாய்ப்புக் கொடுத்தால் இந்தியாவின் பொருளாதாரம் பேரளவில் உயராதா? உலகின் பணக்கார நாடாக, அமெரிக்காவைப் பின்னுக்குத் தள்ளிச் சீனா முன்னுக்கு வந்துள்ளதாம். கேட்கப் பெருமையாக இருக்கிறது என்று சொல்லப் பயமாக இருக்கிறது. தேசத்துரோகி என்று குற்றம் சாட்டி விடுவார்கள் என்பதற்காக!

படைப்பாளர் இரா.செல்வம் விளக்கும் பனையடி புதின அய்யப்பநாயக்கன் பேட்டை போன்று தற்போது கிராமங்களைப் பார்க்க முடியவில்லை. அன்றாடப் பிழைப்புக்காகக் கிராம மக்கள் அருகில் இருக்கும்

நகரங்களுக்குச் சாரை சாரையாகப் போகின்றார்கள். வேளாண் தொழிலின் வீழ்ச்சிதான் அடிப்படைக் காரணம்.

காலங்காலமாகவே இந்தியப் பொருளாதாரம் வடக்கு, தெற்கு என்று வேறுபாடு இல்லாமல் அதிகார வர்க்கங்களின் ஆடம்பரத்திற்கும் மதங்களின் வளர்ச்சிக்கும் வீணடிக்கப்பட்டது - படுகிறது - படும்.

கிராம வாழ்க்கை

பனையடி புதினத்தின் கதாநாயகன் தமிழ் இந்திய ஆட்சிப் பணியைப் பெற்றிருந்தாலும் தன் இளமைக் கால இயல்பான கிராம வாழ்க்கையை மறக்கவில்லை. தமிழின் இளமைக் கால நினைவுகள் புதினம் முழுவதும் மண்டிப் பூத்துக் கிடக்கின்றன. தமிழ் கூறும் பல நிகழ்வுகள் புதினத்தைப் படிப்பவர்களின் பசுமையான பழம் நிகழ்வுகளைக் கிளர்ந்து எழுச் செய்யும்.

அம்மாவின் புடவையைப் போர்த்திக் கொண்டு தூங்குவது (ப. 20) பெற்ற தாயின் வயிற்றுக்குள் இருக்கும் மன நிறைவை அளிக்கும். நுங்கையும் உப்பு, மஞ்சள் கலந்து அவித்த பிஞ்சுச் சோளக் கதிரையும் வயிறு முட்டச் சாப்பிட்டு விட்டுத் தின்றாலும் வயிறு கொள்ளும். முத்தின நுங்கை அதிகம் சாப்பிட்டால் வயிறு வலிக்கும் (ப. 13) பனையடி புதினத்தில் படித்தபோது இளமையை நினைவு படுத்தியது. தூக்கணாஞ் சிட்டுகள் கூடுகட்டிக் கும்மாளமிடும் (ப. 13) என்பதைப் புதினத்தில் படித்தபோது பனையிலும் தென்னையிலும் தொங்கிக் காற்றில் ஆடும் கூடும் தூங்கணாங்குருவிக் கூடும் கனவில்போல வந்துபோகின்றன. அழிந்துபோன கோடிக் கணக்கானவற்றுள் இவையும் அடங்கும்.

தட்டாம் பூச்சி கீழ் பறக்குறதப் பாத்தா மழ வருமுன்னு தோணுது (ப. 14) என்பதைப் படிக்கும்போது 'தட்டாம் பறக்குறத தையலுப் பொண்ணு; ஒன்னத் தாலி கட்ட வாராண்டி சிங்காரப் பொண்ணு' எனத் தட்டான் பிடிக்கும்போது பாடியது நினைவுக்கு வருகிறது. புறச் சூழல் மட்டுமல்லாமல் புழுக்கம், வியர்வை வழியும் மழை வரப் போவதைக் கணிப்பார்கள். பாதையில் சுடும்போது தழை, பனை மட்டை, காய்ந்த சாணி போன்றவற்றின் மேல் நின்று கூட நினைவுக்கு வருகின்றது (ப. 44).

நாட்டுப் புற வாயையே தம்மீது பட்டுவிடக்கூடாது என்று எல்லாவற்றையும் அடைத்து வைத்துக் கொண்டு எழுதுவார்கள். தீட்டு என்பார்கள்; ஆபாசம் என்பார்கள், ஆனால் புனிதம் எனப்போற்றும் இடத்திலேயே எல்லாம் செய்வார்கள். இதழ், செய்தித்தாள்களில் ஆடை குறைந்த பெண்ணின் படங்களைப் போட்டுத் தங்கள் மன அழுக்கை வெளிக்காட்டுவார்கள்.

பனையடி புதினத்தில் கிண்டலாகப் பேசிக்கொள்ளும் சில பதிவாகி உள்ளன. உறவுமுறை உள்ளவர்கள் செய்துகொள்ளும் கிண்டலுக்கு அளவே

இருக்காது. நினைத்து நினைத்துச் சிரிக்கத் தோன்றும்.

வேலைக்கு வரும் எல்லோரும் இல்லை என்றாலும் சிலரின் கை சும்மா இருக்காது. கத்தரி, மிளகாய், கடலையை ஆய்ந்து மடிக்குள் ஒளிப்பார்கள். ஒளிக்காவிட்டாலும் கிண்டல் செய்வார்கள்.

மந்திரவாதி என்பவர் கூலிக்கு ஏர் உழ நடுப்புள்ளையின் நிலத்திற்கு வந்தவர். மகளிர் இருவர் உழவின்போது படைச்சாலில் கடலை அரிசி போடக் கூலி ஆளாக வந்துள்ளார்கள். வேலை முடிந்ததும் அவர்களின் உரையாடல் இப்படி உள்ளது.

‘மடிய அவுத்து ஒதறிக் காட்டிட்டுப் போங்கடி; மடியில் ஒண்ணும் சரக்குக் கிரக்கு எடுத்துட்டுப் போவலியே’ என்றார் மந்திரவாதி.

“இந்தாங்கே... பார்த்துக்குங்க” புடவைக் சுற்றை அவிழ்த்துக் காட்டினார்கள், சுங்குருப் பொண்டாட்டியும் கொளஞ்சியும்.

“உள்மடியில் என்னாடி வச்சிருக்கீங்க?” மந்திரவாதி விடவில்லை.

“எஞ் சாமான் இருக்கு பாக்கிறீயா?”

“காட்னா பாக்கலன்னா சொல்லப் போறேன்” சிரித்தபடி சொன்னார் மந்திரவாதி (பக். 9-10).

தின்பதற்கு நரி, நண்டு பிடிப்பதைப் பற்றி ஒரு கதை சொல்வார்கள். நரி வளைக்குள் தன் வாலை விட்டவுடன் நண்டு பிடித்துக் கொண்டு வந்துவிடாது. நரி இன்னொரு வேலை செய்யுமாம். கண்டவற்றைத் தின்று வயிற்றுக்குள் இருக்கும் கெட்ட காற்றை வளைக்குள் செலுத்துமாம். நண்டு நாற்றத்தைத் தாங்க முடியாமல் மூச்சு முட்ட வாலைப் பிடித்து வெளியே வந்து விடுமாம். பனையடியின் படைப்பாளர் இந்தக் கதையைப் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்.

“நரி தன்னோட வால வளையில வுட்டு ஆட்டும். அப்ப வால நண்டு கொடுக்கால இறுக்கிப் புடிச்சிருக்கும். நரி வால, வெளிய இழுத்து நண்டத் திங்கும்” கதையை முடித்தான் பாவாடை.

“நீ ஏன் அந்த மாதிரி நண்டு புடிக்கக் கூடாது?” கேட்டான் தமிழ்.

“வளைக்குள்ள என்னத்த வுடுறது”

“அதவுடேன்” தமிழ் சிரித்தான் (ப. 31)

பனையடியில் உள்ள சில வழக்காறுகுகள் வேறு பொருள் தரும் வகையிலும் வேறுபட்ட நிலையிலும் இருக்கும். சரக்குப் போடுதல் (ப12) என்பது பொதுவாக மதுகுடிப்பதைக் குறிக்கும் இந்தப் புதினத்தில் நிலத்தில் கடலை போடுதலைக் குறிக்கிறது. கடலை போட்டு நீர் இறைக்க வாய்க்கால் போடுவார்கள். வாய்க்கால் போடுதல் என்பது வாய்க்கால் கிழித்தல் (ப.58) எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

பனையடி என்னும் புதினம் தவிர, வேறு எந்தப் படைப்புகளிலும் இந்த அளவு பட்டப் பெயர்கள் இடம் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. ஒருவருக்கு

ஒரு பெயர் இருக்கும். ஆனால் ஒருவரின் தோற்றம், குணம், செயற்பாடு அடிப்படையில் இன்னொரு பெயர் இருக்கும். பட்டப்பெயர் என்பார்கள். பட்டப்பெயர் வைக்கப்பட்டு விட்டால் ஏறக்குறைய அவரின் இயற்பெயரே மறைந்து விடும். அவருக்கே கூட அவரின் இயற்பெயர் சட்டென்று மறந்து விடும். படைப்பாளர் இரா.செல்வம் அவரின் ஊர்ப் பகுதியில் வழக்கிலிருந்த பட்டப் பெயர்களை எல்லாம் பதிவு செய்துள்ளார்!

மந்திவாதி (ப. 9), சுள்ளாணி, ஓட்டைச் செக்கு (ப. 13), பெருச்சாணி, மொளக்குச்சி (ப. 24) செனையன் (ப. 25), சகடை (ப. 26), கூழ்ப்பாணை, ரெக்கட்டை (ப. 33), குட்டாரி (ப. 36), குண்டாஞ்சட்டி (ப. 37), தொந்தி (ப. 48), சோவையன் (ப. 49) என இன்னும் சில பெயர்களும் காணப்படுகின்றன.

ஓரத்தநாட்டுப் பகுதியிலும் கைகாட்டி, வால்முறுக்கி, மூக்கு நோண்டி, கோணக்குட்டி, எலியன், நரியன், மொட்டையன், விரச்சீப்பி, கோக்காலி எனப் பல பட்டப் பெயர்கள் காதிஸ் விழும்.

பனையடி என்னும் தன்வரலாறாகிய இப்புதினம் பற்றி நிறைய எழுதிக் கொண்டே போகலாம். வேளாண் தொழிலை நம்பிய கிராம வாழ்க்கை பல் தேய்ந்த கிழட்டு மாடு வைக்கோலை மெல்வது போன்ற நிலைதான். வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்ட மக்களுக்குக் கல்வி பெரும் புணைதான். அதனைப் பற்றுவதற்குக் கிராமப் புற இளைஞர்கள் படும் பாட்டிற்குத் தமிழ் என்னும் கதை மாந்தர் சிறந்த சான்று.

கல்வி நிறுவனங்கள், பணிபுரிந்த இடங்களில் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள், அனுபவங்கள் கண்முன்னே தெரிகின்றன. ஒரு நிகழ்ச்சியைப் படிக்கும்போது பலதரப்பினருக்கும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திய ஜெய்பீம் திரைப்படக் காட்சி நினைவுக்கு வந்தது.

ஒரு திருட்டு தொடர்பாகக் காவல்துறை அதிகாரி ஒருவரை விசாரிக்கின்றார். இருவருக்கும் தமிழ் தெரியும். விசாரிக்கப்படுபவர் இந்தியில் பதில் கூறும்போது தமிழில் பேச என்று அறைந்து விடுவார். இதனோடு தொர்ப்புடுத்தும் உரையாடல் பனையடி புதினத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது.

“விந்திய மலைக்கு வடக்கே உள்ளவர்களிடம் நீங்கள் ஏன் உரையாடக் கூடாது?” என்றார் இணை இயக்குநர்.

“சார், அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் உரையாடுவதை விரும்பவில்லை” என்றார் உமா.

“அப்படி என்றால் நீங்கள் இந்தி கற்றுக் கொண்டு அவர்களுடன் உரையாடலாமே?”

“சார், அவர்கள் ஆங்கிலம் கற்றுக்கொண்டு எங்களுடன் ஏன் உரையாடக் கூடாது?”

இணை இயக்குநர் கோபமாக முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார் (ப. 203).

இந்தி தெரிந்தால் இந்திய முழுவதற்கும் வேலைக்குப் போகலாம் எனச் சில அறிவாளிகள் அறிவுரை கூறுவார்கள். ஒரு மொழியைத் தெரிந்து கொள்வதை யாரும் வெறுக்க மாட்டார்கள்; திணிப்பதைத்தான் வெறுப்பார்கள்.

அந்நியர்கள் இந்தியாவிற்கு வரும்போது இங்குள்ள மொழிகளைக் கற்றுக் கொண்டுதான் வந்தார்களா? இங்கிருந்து வெளிநாடுகளுக்குப் பிழைக்கப் போனவர்கள் அங்குப் பேசப்படும் மொழிகளைக் கற்றுக் கொண்டுதான் போனார்களா?

கடந்த காலத்திற்குப் போவானேன். இந்தி போன்ற இந்தோ ஆரிய மொழிகளைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட வட நாட்டு மக்கள் லெட்சக் கணக்கில் தமிழ்நாட்டுக்குப் பிழைப்புத் தேடி வருகின்றார்கள். அவர்கள் தமிழைக் கற்றுக்கொண்டும் வரவில்லை; யாரும் தமிழைக் கற்றுக் கொள்ளச் சொல்லிக் கட்டாயப் படுத்தவும் இல்லை. அவர்களுக்கு வயிற்றுப் பிழைப்பே பெரும்பாடு.

உழைப்புத்தான் கஞ்சி ஊற்றுகின்றது; மொழி ஊற்றவில்லை. உழைக்கும் மக்களுக்கு ஒவ்வொரு நாளையும் எப்படிக் கடத்துவது என்பது பிரச்சினை. மொழியை வைத்து அரசியல் நடத்துபவர்கள் தான் குறுக்குச் சால் ஓட்டுவார்கள்.

இந்தி தெரியவில்லை என்றால் இந்தியனாக இருக்கமுடியாது என்று கூலிக்கு மாரடிக்கும் தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்களே பேசுகின்றார்கள். பிழைப்பு தேடிவந்த வடநாட்டு மக்கள் கொரோனாக் காலத்தில் தட்டு முட்டுச் சாமான்கள், குழந்தைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு சுமந்ததைப் பார்க்க வயிறு எரிந்தது.

நாடோடிகளாக வந்த ஆரியர்களுக்கு இங்கு எந்த வரலாறுமே இல்லை. ஏதாவது பேசித் தமிழ் மன்னர்களிடம் அடிவாங்கி இருக்கிறார்கள். சிலப்பதிகாரம், இராமாயணம் - பாரதம் போன்று கட்டுக்கதை அன்று. சங்க காலத்திலும் சரி, காப்பிய காலத்திலும் சரி, ஆரிய மன்னர்களைப் போரிட்டு வென்று கங்கையைக் கடந்து புலி - வில் - கயலை இமயமலையில் பொறித்துள்ளார்கள். கண்ணகிக்குச் சிலைவடிக்க கல் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். அதிகாரத்தால் வரலாற்றைத் திரிக்கலாம்; மறைக்கலாம். ஆனால் வரலாறு கல்வெட்டுப் போன்றது. புதைபொருள் போன்றது. (வார்-அல்-வரல் - ஆறு - வரலாறு). உலகம் கடந்து வந்த - வரும் வழியைக் காட்டுவது வரலாறு.

படைப்பாளர் இரா.செல்வம் எழுதியுள்ள ‘பனையடி’ புதினம் பயங்கொடுக்கும் ஒற்றைப் பனைமரம் அன்று. பயன் தரும் ஒரு பனந்தோப்பு படித்து முன்னேறத் துடிப்பவர்கள் கண்டிப்பாக இப்புதினத்தைப் படிக்கவேண்டும். படைப்பாளர் மேலும் பல படைப்புகளைத் தமிழ் கூறும் நல்லுகிற்குத் தரவேண்டும் என வாழ்த்தலாம்.